עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר מן המניין מס' 63

מיום חמישי, ד' באב תשע"ז (27.07.2017) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, מר משה רווח - מ"מ ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר, מר משה אברמוביץ' – חבר הנהלת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, עו"ד שי בכור – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר רון קוגמן – סמנכ"ל מינהל ותרבות, מר עזרא נחום – סמנכ"ל העירייה לתפעול, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל הבורסה וקידום עסקים, מר גרשון טוסק – גזבר העיר, אדר' עליזה זיידלר גרנות – מהנדסת העיר ומנהלת אגף הנדסה, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי ומנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, גב' נורית דיין – מנהלת מחלקת נכסים, מר סער ורדי – דובר העירייה, מר שמוליק פרקש – מנהל אגף משאבי אנוש, מר ראובן שמר – מנהל אגף שפ"ע, גב' דליה לין – מנהלת אגף החינוך, גב' בת-חן פיליפ – מנהלת אגף לשירותים חברתיים, מר ירון יהב – מנהל אגף מערכות מידע ומחשוב, מר שמעון שומרוני – מנהל אגף ביטחון ואכיפה, עו"ד גיל סימנהויז – מנהל לשכת התאגידים, ד"ר עמליה חרוש – מנהלת בית יד לבנים ויועצת ראש העיר לקידום מעמד האישה, גב' שרון מוטליס – חשבת העירייה, עו"ד רעות בנק אלון – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, מר חזי ברזני, מנהל מחלקת הערכה מדידה ובקרה, לשכת מנכ"ל, מר דודי מזרחי, מנהל מחלקת שירות, עו"ד ליאת דימרי, אגף גזברות.

הקראת פרק תהילים.

1. **<u>שאילתות:</u>**

א. **<u>שאילתה של עו"ד שלום לוי חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"הפצת פרוטוקולים של הנהלת העיר".

ב. **<u>שאילתה של עו"ד שלום לוי חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"מסלול הנחיתה והמראה של מטוסים מנתב"ג מעל דרום העיר רמת גן".

ג. **<u>שאילתה של עו"ד שלום לוי חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"שכונת קריניצי החדשה".

ד. **<u>שאילתה של מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"כניסת ויציאת משאיות בשכונת ראשונים".

ה. **<u>שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"ישיבות מליאה".

ו. **<u>שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"שכירת שירותי משרד עורכי דין".

ז. **<u>שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא"</u>**

"היועצת המיוחדת לענייני מוזיאונים חנה הרצמן".

ח. **<u>שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"בית הקפה בביאליק 40".

ט. **<u>שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"מצבת כוח אדם בעיריית רמת-גן נכון ליום 30.6.2017".

י. **<u>שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

השפעת שינוי התב"ע בדרך רפאל איתן על הסביבה".

יא. **<u>שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"עריכת תסקיר נכסי עירייה לשנת 2017".

יב. **<u>שאילתה של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא:</u>**

"חידוש שיט סירות והפעלת המבנה העגול באגם הפארק הלאומי".

2. **הצעות לסדר:**

א. **הצעה לסדר של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא:**

"התנהלות לא ראויה".

ב. **הצעה לסדר של גב' רחל מרום חברת מועצת העיר בנושא:**

"ההליך העירוני לבחירת יקיר העיר רמת-גן".

ג. **הצעה לסדר של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא:**

"מנהל תקין בעיריית רמת גן פרק י"ח".

ד. **הצעה לסדר של מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר בנושא:**

"מינויה של הגב' חנה הרצמן כיועצת לענייני תרבות בעיריית רמת-גן".

3. **סדר יום:**

א. **כספים:**

1. אישור מחיקת חובות עפ"י רשימה – החלטת ועדת פשרות מיום 5.7.17.

2. אישור רשימה מס' 4 תקציב בלתי רגיל לשנת 2017.

ב. **נכסים:**

1. **בקשה לביטול החלטת מועצת עיר מס' 55 מיום 23.2.17 בנושא הסכם שכירות עם ז'ינו מסעוד להפעלת קפיטריה בתיכון "אהל שם" רחוב רוקח 118 ברמת גן גוש 6203 חלקות 144,145,146,152,153**

מצ"ב חוות דעת משפטית וקיטוע מועצת עיר מס' 55 מיום 23.2.17.

2. **אישור הסכם שכירות בין העירייה לבין השוכר, "סקול מרקט בע"מ" להפעלת קפיטריה בתיכון "אהל שם" רחוב רוקח 118 ברמת גן גוש 6203 חלקות 144,145,146,152,153**

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם שכירות.

3. **אישור הסכם שכירות בין העירייה לבין השוכר, תאגיד מי רמת גן להשכרת משרדים בקומה 7, 18 חניות ומחסן בבניין "בית עוז" רח' דרך אבא הלל 14 רמת גן, גוש 6109, חלקה 330/29**

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם שכירות.

4. **אישור המשך הסכם שכירות בין העירייה לבין השוכרת, חברת "פלאפון תקשורת בע"מ להצבת אנטנה ברח' מעלה הבנים 20 ברמת גן גוש 6158 חלקות 89,348,349**

מצ"ב חוות דעת משפטית, הסכם שכירות ודו"ח קרינה.

5. **אישור הסכם רשות שימוש עם עמותת מועדון המרגנית רמת גן – רשות שימוש במגרש עבור חנייה למועדון המרגנית, גוש 6211 חלק מחלקה 17 רמת גן**

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם רשות שימוש.

6. **אישור הסכם רשות שימוש עם עמותת "אין עוד מלבדו" – בית כנסת במגדל משה אביב, רח' ז'בוטינסקי 7 רמת גן, גוש 6109 חלקה 451**

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם רשות.

7. **רחוב מאיר בעל הנס 14 רמת גן גוש 6186 חלקה 563**

א. **אישור הסכם שכירות עם עמותת "מכבי רמת יצחק" בהתאם לפסיקת בית משפט בתא"ח 29434-01-17, מיום 5.7.17.**

ב. **אישור לביטול הסכם החכירה אשר נחתם בין העירייה לבין העמותה ביום 25.7.1988, מכוח התחייבויותיה של העמותה בחוזה הרשות מיום 1.4.1983, החל מיום סיום תקופת השכירות מכוח פסק הדין.**

ג. **אישור לביטול חוזה הרשות מיום 1.4.1983 משחדל לשרת את מטרות הרשות וממילא משההתחייבויות על פיו הופרו על ידי העמותה והכול בהתאם למפורט בחוות הדעת המשפטית.**

מצ"ב הסכם שכירות, פרוטוקול והחלטת בית משפט מיום 5.7.17 וחוות דעת משפטית.

8. אישור תקן מנהל מחלקת אבטחת מידע, אגף מערכות מידע ומחשוב – החלפת עובד חוץ בעובד פנים על בסיס תקציב קיים.

9. אישור תקן משרה נוספת – מענה לפניות הציבור מחלקת התנועה, אגף הנדסה – החלפת עובד חוץ בעובד פנים על בסיס תקציב קיים.

10. אישור תוספת תקנים ייעודיים באגף החינוך – לשנת הלימודים תשע"ח.

11. אישור תקן קצין בטיחות במערך ההיסעים באגף החינוך.

12. אישור העסקת מורים מעל גיל 70 בתיכון אוהל שם – יאמפולסקי לאוניד וקז'דן בטי.

13. אישור העסקת מלווה הסעות (בחינוך מיוחד) מעל גיל 70 – שלמה גוזיק.

14. <u>אישור החלטות פרוטוקול (מצ"ב) ועדת תרומות מיום 20.6.2017</u>:

בהמשך להחלטת ועדת תרומות מיום 18.4.2017 בנושא תרומה בסך 70,000 ₪ להקמת מתחם TRX בפארק הלאומי ע"ש יוסי נחום ז"ל, לאחר בדיקה מול הנהלת הפארק לבחינת צרכי הפארק הוחלט לאשר הקמת מתחם "מכון כושר הידראולי" בפארק הלאומי ע"ש יוסי נחום ז"ל (ולא פינת TRX).

15. דו"ח תלת חודשי לחודשים אפריל-יוני 2017.

מר שמואל לרמן: 18:02, ישיבת מועצה מן המניין מס' 63. היום יום חמישי, ד' באב תשע"ז, 27.7.17, שעה 18:02 כאמור, באולם מועצת העיר. דבר ראשון, לפני הקראת פרק תהילים, אני רוצה לברך את שלום על לידת נכדו הבכור. מזל טוב. הרבה נחת, סבא. לאור זאת נתתי לו לקרוא את פרק תהילים לכבוד הנכד. בבקשה.

עו"ד שלום לוי: תודה רבה. אני אקרא את תהילים ק'.

- עו"ד שלום לוי, קורא מתוך ספר תהילים פרק ק' –

מר שמואל לרמן: מתחילים עם סדר היום. נושא ראשון זה השאילתות.

1. שאילתות

א. שאילתה של עו"ד שלום לוי חבר מועצת העיר בנושא: "הפצת פרוטוקולים של הנהלת העיר"

מר שמואל לרמן: שאילתה ראשונה – עו"ד שלום לוי חבר מועצת העיר בנושא: "הפצת פרוטוקולים של הנהלת העיר". בבקשה משה בודאגה, לענות.

מר משה בודאגה: פרוטוקול ישיבות ההנהלה נחתם ע"י מנכ"ל העירייה והעתקו נשלח אל כל חברי ועדת הנהלת העיר. הנוהג היחיד הקיים בעניין הינו הבאת אישור הפרוטוקול כסעיף בסדר היום בישיבת ההנהלה העוקבת. לשאלתך: על פי סעיף 140א.(א) לפקודת העיריות, קיימת לחברי המועצה זכות עיון ובדיקה וכן הכנת העתק של פנקסי ומסמכי העירייה. לכן, כל חבר מועצה יכול לפנות ולתאם עיון, בדיקה וצילום הפרוטוקולים המאושרים במשרדי העירייה. במאמר מוסגר אציין כי אני אישית נהגתי כך בהיותי יו"ר האופוזיציה בתקופת כהונתו של ראש העיר הקודם.

מר שמואל לרמן: תודה. שלום, שאלת הבהרה?

עו"ד שלום לוי: אפשר לחסוך את כל ההגעה שלנו לפה ולשלוח את זה במייל, עם בקשה כמובן, להתקשר למזכירות ושתשלח במייל, במקום לבוא לפה ולשרוף חצי יום. אני חושב שזה הגיוני.

מר שמואל לרמן: שלום, אם זה לא סותר את דיני העיריות אין בעיה, נשלח לך במייל.

עו"ד שלום לוי: או קיי, תודה.

מר שמואל לרמן: רק תבדקו את זה, אם אפשר להעביר להם גם במייל.

ב. שאילתה של עו"ד שלום לוי חבר מועצת העיר בנושא: "מסלול הנחיתה והמראה של מטוסים מנתב"ג מעל דרום העיר רמת גן"

מר שמואל לרמן: שאילתה נוספת של עו"ד שלום לוי חבר מועצת העיר בנושא: "מסלול הנחיתה והמראה של מטוסים מנתב"ג מעל דרום העיר רמת גן". בבקשה, משה.

מר משה בודאגה: בשל סיום עבודות השיפוץ במסלולי הנחיתה בנתב"ג, הוחזרו בשנת 2014 לשימוש מספר מסלולים העוברים מעל חלקו הדרומי של גוש דן, לאחר הפוגה בתנועת המטוסים באזור זה בשלוש השנים שקדמו לכך (2011-2014). בין הנפגעים היו גם רשויות באזור בקעת אונו (אור יהודה ויהוד-נווה מונסון) וכן שכונות בחלקה הדרומי של רמת-גן (רמת אפעל, רמת שקמה ורמת חן). מזה מספר שנים מתנהלים הליכים משפטיים בעניין זה מול רשות שדות התעופה, כאשר את האינטרסים של הנפגעים מייצגות עיריות תל אביב-יפו ואור יהודה, שכאמור גם תושביהן נפגעים. אף שעיריית רמת-גן אינה צד פורמאלי בהליך המשפטי, אנחנו רשומים כ"צד נפגע" ומתוקף זה מקבלים לידינו את כל המידע השוטף על

התנהלות העתירה ונציגינו מוזמנים לדיונים השונים. הדיון הקרוב צפוי להיערך ב-25 בספטמבר בבית המשפט המחוזי באזור המרכז. את העירייה תייצג עו"ד עדינה פיבלביץ מהשירות המשפטי וכן תצטרף בפן המקצועי מנהלת מחלקת איכות הסביבה, הגב' יעל קפלן.

מר שמואל לרמן: שלום?

עו"ד שלום לוי: בהצלחה.

מר שמואל לרמן: תודה. יופי.

ג. שאילתה של עו"ד שלום לוי חבר מועצת העיר בנושא: "שכונת קריניצי החדשה"

עו"ד שלום לוי: שאילתה שלישית גם כן של שלום, חבר מועצת העיר: "שכונת קרית קריניצי החדשה". משה, תמשיך.

מר משה בודאגה: כביש רפאל איתן הינו כביש אורכי שאמור לעבור בחלקה הדרום-מזרחי של העיר רמת-גן, כאשר ממערב לכביש נמצאת שכונת כפר אז"ר וממזרחה לו קריניצי החדשה, וסופו בהצטלבות עם דרך שיבא הרוחבית. במקור תוכנן הכביש כך שייסללו שלושה נתיבים לכל כיוון והוא ישוקע לעומק 12 מטר, במטרה שהרעשים שייגרמו לתושבי השכונות הסמוכות ימוזערו למינימום ההכרחי. בתקופתו של מהנדס העיר הקודם, אדריכל חיים כהן, קודמה סלילת הכביש במתכונת מצומצמת בעלת נתיב אחד לכל כיוון וללא שיקוע, מתוך מחשבה שבשלב ראשון ניתן יהיה להסתפק בדרך זו על מנת שלא להעביר תנועת רכבים ערה בדרך החדשה. סלילת הכביש הופסקה ע"י הנהלת העיר הנוכחית לאחר שהובהר לה כי הכביש לא שוקע כנדרש בתב"ע. כמו כן, לאחר ביצוע הסלילה הראשונית הובהר כי תוואי הקו הסגול של הרכבת הקלה שונה בינתיים, כך שהוא עובר במרכז הדרך. לאור זאת, הכינו הגורמים המקצועיים בעיריית רמת-גן תב"ע חדשה, ולפיה צומצם הכביש משלושה נתיבים לכל כיוון לשניים – והשיקוע החדש נקבע על 8 מטרים. התוכנית החדשה הופקדה להתנגדויות רק לאחר שנבחנה מבחינה אקוסטית ונמצא שאין כל פגיעה

בתושבים משני צדי הדרך. ביום א' (23.7) קיימה הוועדה המקומית דיון במעמד הצדדים המתנגדים, בה הם פרסו את התנגדותם לתב"ע החדשה. חברי הוועדה האזינו בקשה רב לכל הטוענים, ולאחר שידונו בהתנגדויות תימסר תגובת העירייה בישיבת המשך. העירייה בראשותי תחפש את כל הדרכים האפשריות למצוא פיתרונות שיהיו מקובלים על כל הצדדים.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה. כן.

<u>עו"ד שלום לוי:</u> רק הערה אחת. אני מבין, גם קיבלתי איזה מכתב של עורך דין שם, אני מבין שהם הולכים לפן המשפטי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא בהכרח. אחרי שנשב איתם נראה. הסברתי פה את כל ההיסטוריה, אפשר למצוא גם ניירות. אנחנו מנסים באמת למצוא משהו שיתאים יותר נכון גם למה שאנחנו חושבים וגם להערות שהם העלו. לכן לא ענו בוועדת בניין עיר שום דבר, שמעו קודם את כל ההסתייגויות. תודה.

ד. שאילתה של מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר בנושא: "כניסת ויציאת משאיות בשכונת ראשונים"

<u>מר שמואל לרמן:</u> הלאה. שאילתה רביעית, מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר בנושא: "כניסת ויציאת משאיות בשכונת ראשונים". משה, בבקשה.

<u>מר משה בודאגה:</u> הכניסות והיציאות מהאתר אכן נעשו מכיוון שפע טל גבעתיים בתחילת העבודות. ככל שהתקדמו העבודות והחפירות במקום נוצרה סיטואציה שלא ניתן לספק גישה לאתר מרחוב שפע טל, וזאת בשל הפרשי גבהים שנוצרו. לאור האמור לעיל, הקבלן ביקש להכניס משאיות דרך רחוב דב פרידמן ברמת-גן, וקיבל לכך אישור ורישיון עירוני ומשטרתי. לשאלותיך:

1. כן.

2. לא, אך באופן חוקי לא ניתן למנוע זאת.

3. על מנת שלא ליצור הגבלות על התושבים, אושרה בוועדת התנועה הצבתו של תמרור האוסר כניסת משאיות עד 8:30 בבוקר, כמקובל בשכונות מסוימת ברחבי העיר. עבודת התמרור תבוצע בקרוב.

<u>מר שמואל לרמן:</u> דניז בבקשה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אני רוצה להעיר על משהו פה. התשובה, ברגע שאתם כותבים – 1. כן. 2. לא. כאילו זו שיטה חדשה. המינימום המצופה, לפחות אם הייתם מקריאים את השאילתה, אז אנשים יכולים לדעת על מה מדובר. לפחות, או שתקריאו את השאילתה או שתענו בהתאם. זה לא נשמע טוב. ודבר נוסף, בנושא השלישי, עבודת התמרור תבוצע בקרוב, אז אני מבקש שתיכנסו לעניין, כי יש שם ממש סכנה. זה כמויות של משאיות בבוקר, צריך לראות כדי להבין על מה מדובר שם.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בסדר גמור.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ננסה שיהיה בקרוב. תודה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בסדר גמור, דני. הלאה.

ה. שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "ישיבות מליאה"

<u>מר שמואל לרמן:</u> שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "ישיבות מליאה". משה, בבקשה.

<u>מר משה בודאגה:</u> א. לא בהכרח.

ב. בעניין קיום ישיבה מיוחדת בשעה 16:00 (לפני ישיבה שלא מן המניין) אבדוק את העניין לפי מספר הנושאים ומידת מורכבותם.

מר ישראל זינגר: בבקשה, אדם.

מר אדם קניגסברגר: ...

מר שמואל לרמן: בסדר גמור. הלאה.

ו. שאילתה של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "שכירת שירותי משרד עורכי דין"

מר שמואל לרמן: סעיף ו' – שאילתה נוספת של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "שכירת שירותי משרד עורכי דין". משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: א'+ב' – לעתים אין מנוס אלא מלשכור את שירותיו של משרד עורכי דין חיצוני, כמו למשל במקרים שחלק מחברי המועצה תובעים את העירייה בנושא השנוי במחלוקת בין נבחרי הציבור לבין עצמם. מאחר ועו"ד שואקה משמש כיועץ המשפטי של כלל חברי המועצה, עדיף שבמקרה מעין זה יהיה ייצוג חיצוני לעירייה ולא ע"י עו"ד של השירות המשפטי. ג' – נותן השירותים הוא משרד גדעון פישר ושות' ולא עו"ד שווץ. כל משרדי עורכי הדין בעירייה פועלים בהתאם להנחיות העירייה ובתיאום עם הגורמים הרלוונטיים.

מר אדם קניגסברגר: אני מתייחס עכשיו לשאלה ג' – האם ישנם מקרים שבהם מטפל עו"ד שווץ ממשרדו של גדעון פישר ללא ידיעת היועץ המשפטי? מדוע? האם היועץ המשפטי הוא גורם רלוונטי? כי נאמר בהתאם להנחיות העירייה ובתיאום עם הגורמים הרלוונטיים. אני אתייחס לזה, אם אתה תענה לי – אני אשמח.

מר ישראל זינגר: אין לי יותר מה להוסיף.

מר אדם קניגסברגר: ידעתי. אז עכשיו יהיה לנו שמח על זה.

מר שמואל לרמן: או קיי. הלאה.

ז. שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "היועצת המיוחדת לענייני מוזיאונים חנה הרצמן"

מר שמואל לרמן: סעיף ז' – שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "היועצת המיוחדת לענייני מוזיאונים חנה הרצמן". בבקשה, משה.

מר משה בודאגה: עיריית רמת-גן, באמצעות החברה הכלכלית, מקדמת בימים אלה פרויקט לשיפוץ והרחבת המוזיאון לאמנות ישראלית וקריית המוזיאונים הסמוכה. העירייה פרסמה "קול קורא" לבחירת יועץ בעל ניסיון, מוניטין וכלים שיקדם את הנושא. ועדה מקצועית בראשות מנכ"ל העירייה בחנה את המועמדים ובסוף התהליך נבחרה חנה הרצמן – לשעבר מנכ"לית עיריית חולון ומי שבאמתחתה ניסיון של שנים בקידום תחום המוזיאונים בחולון. לשאלותיך:

1. הגב' הרצמן נבחרה כיועצת מקצועית כמו כל היועצים בפרויקט, ומשכך שכרה מבוסס על התב"ר העירוני (כספי התמונה). הכספים מופקדים בעירייה ועל בסיסי החוזים המאושרים והתקדמות העבודה מועברים לחברה הכלכלית כנגד הגשת חשבונית.

2. שכר טרחתה של הרצמן, כמו שאר היועצים בפרויקט, הוא חלק מעלות הפרויקט ולכן גם חלק מתקציבו.

3. ההתקשרות עם הרצמן נעשתה לטובת השלמת תכנון ומיתוג מתחם המוזיאונים ולכן הזמן הריאלי להעסיקה הוא כעת, כשעוד יש מה לעשות.

4. הגב' הרצמן נבחרה בהליך של "קול קורא" שפורסם בפומבי ולא מכרז, וההתקשרות אושרה בוועדת ההתקשרויות של החברה הכלכלית. חברי ועדת הבחינה של "הקול הקורא" הם מנכ"ל העירייה, מנכ"ל החברה הכלכלית וחבר מועצת העיר מוקי אברמוביץ. ככל ואנו יודעים, דו"ח המבקר לא נוגע למתן השירותים שהיא נדרשת לספק בפרויקט זה.

מר ישראל זינגר: בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: אני אשאל שאלה שמורכבת משני חלקים. קודם כל, האם אתם בטוחים, זה נאמר בתשובה, אתם בטוחים שחנה הרצמן נבחרה באותה דרך שנבחרו יתר היועצים בפרויקט? אחד. שתיים – האם ההצהרה של מה שמוקי אברמוביץ אמר בכנסת לוועדה לביקורת המדינה עולה בקנה אחד עם התפקיד הזה? האם, מוקי, אתה זוכר מה הצהרת ונרשם בפרוטוקול של הוועדה לביקורת המדינה? האם זה תואם את התפקיד הזה?

מר ישראל זינגר: תודה. אין לי מה להוסיף.

עו"ד רועי ברזילי: אין מה להוסיף?

ח. שאילתה של עו"ד רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "בית הקפה בביאליק 40"

מר שמואל לרמן: הלאה. סעיף ח'. שאילתה של עו"ד, עוד פעם, רועי ברזילי חבר מועצת העיר בנושא: "בית הקפה בביאליק 40". בבקשה, משה.

מר משה בודאגה: לאור התנהלות חוזרת מול השוכר (של צ'קים שלא מכובדים ואי עמידה בתנאי החוזה), מתקדמות העירייה והחברה הכלכלית בהליכים משפטיים לפינויו מהנכס ולסיום ההתקשרות מולו. לגבי יתר הנתונים המבוקשים: ניתן לעיין בחוזה, בתיאום מראש, במשרדי המחלקה המשפטית/החברה הכלכלית.

מר ישראל זינגר: בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: האם התשובה הזו שונה, זאת אומרת, היא 'פיד-בק' של התשובה הראשונה, שהיתה לשאילתה הקודמת מלפני חודש? או קרה משהו בין לבין? זאת אומרת, כבר ניתנה תשובה שמפנים אותו מיד, לאלתר מפנים אותו. עבר חודש, לא נעשתה פה שום פעולה משפטית,

ועכשיו אנחנו מקבלים כמעט את אותה תשובה באותו נוסח. אז או שבין לבין, אני מנסה להבין פשוט, אז תגידו לי, או שבין לבין נוצרה עוד איזו שהיא פעולה שאפשרה עוד איזה מורטוריום כזה, עוד איזה שהיא תקופת הארכת זמן כזאת, או שפשוט התעכבתם, לא פיניתם אותו ועבר חודש בינתיים, חודש ומשהו, והבן אדם יושב בלי תמורה בנכס עירוני. אז מה התשובה? זה 'פיד-בק' או,

מר ישראל זינגר: התשובה ניתנה ואין לי מה להוסיף.

עו"ד רועי ברזילי: אין בעיה.

עו"ד דוד שואקה: אולי נוסיף רק ש.... פינוי לבית המשפט.

עו"ד רועי ברזילי: זה חשוב.

מר שמואל לרמן: או קיי. בבקשה. בבקשה, הנה. יופי. הלאה.

ט. שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "מצבת כוח אדם בעיריית רמת-גן נכון ליום 30.6.2017"

מר שמואל לרמן: סעיף ט' – שאילתה של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "מצבת כוח אדם בעיריית רמת-גן נכון ליום 30.6.2017". משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: 2,755 עובדים מועסקים בעיריית רמת-גן (נכון לחודש 6.2017). במחצית הראשונה של 2017 התקבלו לעבודה 90 עובדים/מקבלי שכר חדשים. בתקופה זו סיימו את עבודתם בעירייה 68 עובדים (פרישה/התפטרות/פיטורים). להלן פירוט הפער (22 עובדים):

א. 12 סטודנטים שאינן בתקינה עירונית והעסקתם הנה לתקופה זמנית.

ב. 6 עובדי כתף אל כתף (פרויקטורים ומפקחים במחלקת גנים ונוף).

ג. 4 עובדים חדשים מתוך התקנים המאושרים.

בתשובה לשאלה 4: כן.

מר אלי מוסרי: אפשר לענות?

מר שמואל לרמן: רגע, גמרת משה?

מר משה בודאגה: כן.

מר ישראל זינגר: כן, בבקשה, אלי.

מר אלי מוסרי: אדוני ראש העיר, אני לא יודע מי כתב לך את התשובה הזאת, התכוונתי להתייחס, למה ענית לי רק על 3 מתוך 4, אבל זה פחות חשוב. תסתכל, בדו"ח טופס 7 שכר ומשרות של הרבעון הראשון 2017, אין לך את זה ביד, אבל הגזבר ימציא לך את זה, יש סה"כ משרות 3,021. בדו"ח שאתה מדבר איתי היום, יוני 2017, יש 2,755 משרות. מה, התנדפו 255 משרות? או שיש פה טעות בשאלה, או שיש פה טעות בתשובה, אבל בטח שלא התנדפו חלילה 266 עובדים. אני מציע שאת השאילתה הזאת נבדוק אותה מחדש, אתה אדוני ראש העיר, כיוון שזה לא הגיוני שתוך 3 חודשים נעלמו so called 266 עובדים.

מר ישראל זינגר: אתה מוזמן לפנות לאגף משאבי אנוש ולי אין מה כרגע להוסיף.

מר אלי מוסרי: למה לאגף משאבי אנוש? לגזברות.

מר ישראל זינגר: ו/או לגזברות. תודה.

מר שמואל לרמן: שאילתה י', אני אחכה שגלעד יבוא, אם לא – נקריא אותה בסוף. נעבור ל-י"ב קודם. לא יבוא – אז אני אעבור לליעד ואז

נחזור לגלעד שריר. ניתן לו את האפשרות. אם הוא לא יגיע עד אז אני אקרא.

יב. שאילתה של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא: "חידוש שיט סירות והפעלת המבנה העגול באגם הפארק הלאומי"

<u>מר שמואל לרמן:</u> שאילתה של מר ליעד אילני חבר מועצת העיר בנושא: "חידוש שיט סירות והפעלת המבנה העגול באגם הפארק הלאומי". בבקשה, משה.

<u>מר משה בודאגה:</u> איזו שאילתה?

<u>מר שמואל לרמן:</u> י"ב. דילגנו על י' ו-י"א, אולי גלעד יבוא. אם הוא לא יבוא, אז נקריא אותן בסוף.

<u>מר משה בודאגה:</u> בשנה החולפת סיים הפארק הלאומי תהליך של כתיבת תוכנית אסטרטגית ובה גם התייחסות לשימוש הראוי למבנה העגול והסובב אותו, לרבות פעילות ייעודית במי האגם. מכיוון שמדובר במבנה לשימור, ובכדי לא לעכב תוכניות ויציאה לפיתוח עסקי, הזמינה הנהלת הפארק עוד בחודש פברואר 2017 הכנת תיק תיעוד מקצועי. זאת על מנת שיהיו לה את כל הכלים והשיקולים המקצועיים לבחון את הפרויקט על הצד הטוב ביותר, לטובת העיר ותושביה. תיק התיעוד התקבל לפני כשבועיים והנהלת הפארק בוחנת בימים אלו את האפשרויות. יש להדגיש כי המבנה העגול בנוי בסטנדרטים ישנים של ביטחון, בטיחות ותשתיות והשיקום שלו – תוך שמירה על סטנדרטים של שימור – מחייב עבודת תכנון יסודית ומדוקדקת.

<u>מר ישראל זינגר:</u> בבקשה.

<u>מר ליעד אילני:</u> כן. תודה. בהצעה שלי מלפני יותר מלמעלה משנה, מה-7 ביולי 2016, נעניתי, ואני מצטט: אנחנו עכשיו מתחילים לעבוד על קול קורא או על מכרז או על BOT. אנחנו נפגשים גם עם חברות

ועל כן התבקשתי שלא להצביע על ההצעה שלי דאז. עכשיו אני מבין שנעשתה תוכנית אסטרטגית. השאלה שלי, אני אחלק את זה גם לשניים: למה היתה הכרזה לפני שנה שיוצאים עכשיו ל-BOT או לקול קורא, אם עדיין לא הסתיימה התוכנית האסטרטגית? ו-ב' – מתי כן נצא לאיזה שהוא תהליך של קול קורא או מכרז או באמצעות BOT כמובן, כמו שנאמר לי לפני שנה?

<u>מר ישראל זינגר:</u> כשיהיה ניידע. אין לי יותר מה להוסיף. תודה.

י. שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "השפעת שינוי התב"ע בדרך רפאל איתן על הסביבה"

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני חוזר לשאילתה י'. רק אני אקרא אותה, משה יקרא את התשובה וגלעד איננו, אז נמשיך אחרי זה מיד ל-י"א. שאילתה י', עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "השפעת שינוי התב"ע בדרך רפאל איתן על הסביבה". משה, בבקשה.

<u>מר משה בודאגה:</u> בוועדה המקומית לתכנון ובנייה החל ביום א' האחרון (23.7) דיון התנגדויות שנמשך

כשעתיים, במהלכן הושמעו טענות תושבי קריניצי החדשה וכפר אז"ר נגד התב"ע החדשה, הן באמצעות באי כוחם והן בקולם שלהם. הדיון טרם הסתיים והוא צפוי להימשך לאחר פגרת הקיץ הקצרה. לשאלותיך:

1. המידע שנמסר לך לא היה מדויק. הדו"ח האקוסטי נשלח מהעירייה לאיש המקצוע שנשכר ע"י התושבים, יחד עם חומרים נוספים, בתאריך ה-20.6.17.

2. כל הנושאים שהועלו במהלך דיון ההתנגדויות ייבדקו עד לדיון ההמשך על ידי בעלי המקצוע הרלוונטיים, וזאת על פי הנחיותיהן של מהנדסת העיר, אדר' עליזה זיידלר גרנות, ויו"ר הוועדה, אביבית מאור-נמרודי. אני משוכנע שהתב"ע שתאושר לבסוף תיטיב עם התושבים.

3. לפירוט בנושא זה ראה תגובתי לחבר המועצה שלום לוי באותו עניין.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי. הלאה.

יא. שאילתה של עו"ד גלעד שריר חבר מועצת העיר בנושא: "עריכת תסקיר נכסי עירייה לשנת 2017"

<u>מר שמואל לרמן:</u> י"א – שאילתה אחרונה של גלעד שריר ושל כולם – "עריכת תסקיר נכסי עירייה לשנת 2017". משה, בבקשה.

<u>מר משה בודאגה:</u> בחודשים האחרונים סוכם על התקנת מערכת נכסים והטמעת הנתונים הקיימים במערכת החדשה. סקר נכסים מסודר יבוצע לאחר פרסום המכרז. כל תוכנית בניין עיר חדשה, לרבות תוכניות מדיניות לשכונות העיר, מלווה בבדיקה פרוגרמטית של צרכי הציבור השונים כגון בתי ספר, גני ילדים, מרפאות, מעונות יום וכו'. בנוסף, בכל תוכניות המדיניות לשכונות נבדקו צרכי הציבור ותוכננו האזורים אשר מיועדים להיות שטחי ציבור, באופן שכל תב"ע או בקשה להיתר באחת השכונות הללו נדרשת להתאים עצמה למדיניות. כמו כן, בימים אלה החל אגף ההנדסה להכין תוכנית אב לייעול השימוש בשטחי ציבור ע"י אדריכל עודד קוטוב ואדריכל אבי ליוואי, המתמחים בנושא זה. לסיכום: עיריית רמת-גן בראשותי בוחנת בכל עת את הצרכים ומשדרגת את התשתיות במקביל לאישורי ההתחדשות העירונית.

מר שמואל לרמן: יופי. תודה רבה. סיימנו את שלב השאילתות.

2. הצעות לסדר

א. הצעה לסדר של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "התנהלות לא ראויה"

מר שמואל לרמן: אנחנו בסעיף 2 – הצעות לסדר, 4 הצעות. הראשונה שלהן של מר אדם קניגסברגר חבר מועצת העיר בנושא: "התנהלות לא ראויה". בבקשה, אדם.

מר אדם קניגסברגר: תקרא את כל הנושא.

מר שמואל לרמן: כתוב לי רק "התנהלות לא ראויה".

מר אדם קניגסברגר: טוב, או קיי, היה כתוב שם – "התנהלות לא ראויה בחצר האחורית והקדמית". או קיי.

מר שמואל לרמן: בפעם הבאה אני מבקש לרשום לי את כל הנושא.

מר אדם קניגסברגר: חברי המועצה, בסוף המועצה הקודמת, ראש העיר, בצאתו מאולם הישיבה, קרא לעברי – שקרן. רבותי, מפיו זו מחמאה, כי הוא משקר תמיד. אם שקרן קורא לי שקרן, תחשבו מה המסקנה הלוגית. כדי לרענן את זיכרונכם במי מדובר, אצטט מתצהירו למבקר המדינה, בעקבות תצהירו של עו"ד רועי ברזילי. כך אמר זינגר, ואני מצטט:

אבקש להבהיר כי הדברים משוללי יסוד, נטולי בסיס ולא היו ולא נבראו, לא כפי שנכתב, לא בשום דרך עקיפה אחרת. לא זו בלבד שלא הייתי במעצר בית משום סוג אלא שבניגוד מוחלט לאשר הצהיר ברזילי, מעולם ואף לא בעת בה ביקר בביתי לא אמרתי לו כי העירייה מתכוונת לפטר את הגב' חורש בגלל הדלפות או הקלטות כלשהן.

מבקר המדינה קבע שהאיש אינו דובר אמת. רבותי, אדם שאומר אמת אינו זקוק לכל כך הרבה קלישאות. אבל מי שצריך להמציא סיפור, מרבה במלל. רק בישיבה האחרונה אמר האיש שאינו מקיים הבטחות שהוא יסגור את קפה רוטשילד תוך 10 ימים. גם זאת לא קיים. אתייחס לנושא בהמשך. ועכשיו, ברשותכם, אתייחס לתשובה שקיבלתי מראש העיר כמענה לשאילתה בנושא יתרת התקציב שאושר למפכ"ל לשעבר. ענה מר זינגר, אני מצטט:

אין ולא היה שום ייחוס לבעל תפקיד כזה או אחר, למרות הניסיון לקשור את התקציב במר דודי כהן, כפי שעולה מכותרת השאילתה.

בישיבת ההנהלה 14.1.16 אמר היועץ המשפטי, מר דוד שואקה, אני מצטט:

לאחר בדיקת סוגיית ההתקשרות עם חברת 'סקופ', הגעתי למסקנה שיש לבצע מכרז. יצא אל החברה מכתב מהמנכ"ל שההתקשרות עמה הסתיימה ויצא מכרז בנושא. החלטה: מאשר יציאה למכרז ותשלום לחברת 'סקופ' מספטמבר 2015 עד מרץ 2016 כולל. מה משמעות הדברים? 700,000 שקל שהיו בתקציב היו מיועדים לחברת 'סקופ' של המפכ"ל לשעבר מר דודי כהן ולא לדבר אחר. ולכן, אם נותרה יתרה היתה צריכה להיות החלטה לפחות של ההנהלה מה ייעשה בה. היא אינה יכולה לשמש כרזרבה במנהלת הבורסה או בחברה הכלכלית, שהרי היתה שייכת לתקציב הרגיל.

היום אספר לכם על פרשה נוספת מהחצר האחורית של העירייה. העירייה היתה אמורה לצאת למכרז לרכישת תוכנת GIS לניהול הגיאוגרפי של העיר. יועץ ראש העיר לענייני מחשוב ביקש לקבל עותק של טיוטת המכרז. לאחר מספר חודשים הוחזר טופס המכרז עם שינויים בתנאי הסף. התברר שהעותק הגיע לידיה של מנכ"לית חברת קומפלוט, שהיא חברת הבת של

החברה לאוטומציה, שאגב, יועץ המחשוב הוא מנכ"לה לשעבר, היתה פניה למנכ"לית החברה – האם הכניסה שינויים במכרז כך שהחברה תזכה בו? והגברת הודתה בכך. על השאלה – איך הגיע אליה המכרז? ענתה בלי להסס – מיועץ המחשוב. כשפנו לראש העירייה בעניין, הוא הורה לסגור את העניין בשקט, לפנות לעו"ד שווץ, שהוא כנראה גם חברו של יועץ המחשוב. נערך שימוע ליועץ המחשוב, שטען שמסר את טיוטת המכרז לחבר מומחה בתחום והלז כנראה פנה לחברת קומפלוט. לאחר השימוע התייחס עו"ד שווץ לאירוע, אני מקריא מהטופס, אני מקצר, זה המכתב של עו"ד שווץ: חל איסור על יועץ להעביר את מסמכי טיוטת המכרז לכל גורם שהוא ללא אישור מראש מאת עורך המכרז. בפועל למעשה טיוטת המכרז הועברה לפחות לאחד מהמתחרים אשר ראה את המכרז ובכך למעשה יש כדי לזהם את המסמך. לנוכח הסברי היועץ ומהבנה שהמדובר בהתנהלות בתום לב, רבותי, בתום לב, הצעתי כי ביחס למכרז הזה יועבר המשך ניהול ההליך ליועץ אחר ולו רק למניעת לזות שפתיים תוך רענון הנחיות בנושא היועצים. אם הכול תקין, מדוע לא העבירו את הנושא לטיפולו של היועץ המשפטי, מר דוד שואקה? אותו יועץ מחשוב, שנסע עם מר זינגר לגרמניה, ניסה לעניין את העירייה בתוכנה מיוחדת לניהול העיר, של חברת מיקרוסופט. הוא גם ניסה 3 פעמים בעקשנות למכור לעירייה 3 שרתים של מיקרוסופט, שאין בהם צורך בזכות הענן. מזל שבוועדת המכרזים לא יושבים פראיירים. אין לי הסבר אחר למה שקורה בחצר האחורית אלא זחיחות ושאננות הנובעת מהרגשת כוח הרוב ואולי הסתאבות חלק מהמערכת במשך הזמן. במקרה הזה ובמקרים דומים מסוג זה, על שומרי הסף לומר – די. די. על היועץ המשפטי להציב מחסום בפני פעולות שלכאורה מנוגדות לחוק, להתריע, לעמוד בפרץ ולהעביר זאת לחקירת רשויות החוק.

ועכשיו נחזור לחצר הקדמית של העירייה, ממש מול הכניסה, ואני מתייחס להבטחתו של מר זינגר לסגור את קפה רוטשילד תוך 10 ימים. לאחר שהובהר לכם על ידי חברי רועי ברזילי, עו"ד רועי ברזילי, שהבעלים של

קפה רוטשילד מפר ברגל גסה את החוזה שעליו הוא חתום, הצבעתם להוריד את הצעתו מסדר היום. כאשר שאלתי מספר חברי קואליציה לפשר הצבעתם, ענו לי – מה אתה רוצה מאיתנו? לאחר שהוא הציע לסגור את בית הקפה תוך 10 ימים, לא נותרה לנו ברירה אלא להצביע נגד הצעתו של רועי שהתייתרה. וכאשר שאלתי אותם – ואתם מאמינים לו? סימנו בידיהם – מה, אני יודע? עכשיו בתשובה לשאילתה של רועי הוא טוען שמקדמים הליכים משפטיים לפינויו מהנכס ולסיום התקשרות עמו. האם אתם מאמינים לו? האם הוגשה בקשה לצו כנגד השוכר לבית דין בסילוק יד? תיכף אני אענה גם לאמירה של היועץ המשפטי שלא ידעתי אותה, אבל אתה תמתין. האם מישהו דאג שיהיו ביטחונות לחובות השוכר? ראש העיר אינו יכול לפעול לבדו ללא עזרתכם. הוא יזעיק לעזרתו את שומר הסף שכנאה יעכב את ביטול החוזה, שמהרגע הראשון נולד בחטא, מתוך התממות ששמו של האיש לא מופיע במכרז. איני מקנא בכם בכלל, כי אתם למעט מספר אמירות בוטות מאחורי גבו עדיין רוקדים לצלילי חלילו. ובכך אתם שותפים לכל השערוריות בחצר הקדמית והאחורית שלו. גם ההסבר שהוא לא יודע מהמתרחש אינו מצדיק שתשכבו על הגדר עבורו, כי במקרה הזה הכול חשוף לעין, מדובר באיש ש... על ידו ועל ידי ממלא מקומו, משמיץ את חברי האופוזיציה, מקבל צילומים ממצלמות האבטחה והקלטות אישיות ממשרדי העירייה ועוד. איך יתכן שאיש לא ידע ואיש לא בדק שהשוכר לא עומד בהתחייבויותיו? מדובר כאן בהתנהלות לא ראויה הלוקה בחוסר סבירות קיצונית. רבותי, לא הגיוני כל הדבר. והפרה בוטה של מינהל תקין. וכנראה גם בחשד לשחיתות. האם אתם לא תגיבו על הפרשיה הזו ותמשיכו להתפתל? ראש העיר הזה יכול להמשיך בדרכו כאילו לא למד דבר מאז מעצרו.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אדם, דקה וחצי.

מר אדם קניגסברגר: רבותי, האם השחיתות עבורכם היא רק כאשר מוגש כתב אישום והרשעה? או שדי בחשיפת מעשים מושחתים ברורים כדי להפוך ראש עיר ללא ראוי בזירה הציבורית? אני מנסה להציג בפניכם מדי פעם ראיות לשחיתות בחצרו ואתם עדיין נצמדים אליו, מאינטרסים שאין להם הסבר לגיטימי. אתם למעשה משרתים אדם שמנצל את כספי הציבור כדי לקדם את ענייניו הפוליטיים והאחרים מתוך כיסא ראש העיר, שהוא ינסה להחזיקו בעזרת משפטניו. אני מבקש לקיים דיון בהצעתי, תיכף אני אתייחס אליה עוד פעם. יש לפנות לבית הדין בהליך מהיר לפינוי המושכר לאלתר ולסיים את ה... עם השוכר ולפתוח מכרז חדש. השאלה שלי ליועץ המשפטי, אחרי שאמרת, שלא ידעתי שתגיד היום, האם אתה ביקשת הליך מהיר לפינוי המושכר?

מר שמואל לרמן: יופי. זהו?

עו"ד דוד שואקה: הגשנו תביעה בהליך הכי מהיר שאפשר.

מר אדם קניגסברגר: או קיי. תודה.

מר שמואל לרמן: יופי. בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אז אני מוריד את ההצעה מהסדר.

מר שמואל לרמן: יופי. תודה, אדם.

החלטה:

מר אדם קניגסברגר משך את הצעתו שבנדון.

ב. הצעה לסדר של גב' רחל מרום חברת מועצת העיר בנושא: "ההליך העירוני לבחירת יקיר העיר רמת גן"

<u>מר שמואל לרמן:</u> אנחנו בסעיף 2-ב, הצעה לסדר של גב' רחלי מרום חברת מועצת העיר בנושא: "ההליך העירוני לבחירת יקיר העיר רמת גן". בבקשה, רחלי.

<u>גב' רחל מרום:</u> ראש העיר רמת-גן, חברי מועצת העיר, עובדים יקרים. בהמשך למכתבי מיום 18.7.2017 לראש העיר ולחברי המועצה, בדבר הצורך לעשות חשיבה מרעננת לבחירת יקירי העיר רמת-גן, העליתי בפניך את הרעיון לקיים דיון רחב יותר בשינוי התקנון, כזה שעומד בהלימה עם כמה יסודות ואני אציין אותם. תקנון שעומד בהלימה עם הערכים המרכזיים שחשובים לעיר, החל ממצוינות בתחום מסוים, יש סיסמא כזאת – זה מצוין זה רמת-גן, עיר חכמה, עיר מקיימת, שירותיות מעל הכול, פריצות דרך במגוון תחומים או בעשייה משמעותית לקידומה של העיר ולחיזוק תדמיתה מבית ומבחוץ. תקנון שעומד בהלימה עם התוכנית האסטרטגית לעיר, כפי שהוצגה בפני חברי המועצה. תקנון שמחזק ומיישם את הנרטיבים שמובילים בתוך אותה תוכנית אסטרטגית ושניתן לתמוך אותם גם בבחירה של יקיר העיר, שבחירת יקיר העיר מחזקת את היעדים של התוכנית האסטרטגית. כזה שבדמותו ובפועלו מקדם את החזון העירוני, את האסטרטגיה העירונית, בחירה שמחזקת את תדמית העיר בין היתר. תקנון שעושה שימוש מושכל בנכסים הבולטים של העיר ומחזק בעצם הענקת אות יקיר העיר את הקשר עמם ואת תדמית העיר עצמה – אוניברסיטת בר אילן שאנחנו סוג של ברי פלוגתא עליה, בית החולים שיב"א, פילנתרופים ואחרים. בהקשר הזה אני אציין כי פרס יקיר העיר הפך במובנים מסוימים, לפחות לחלק מהמועמדים, אבל שוב אני אומרת, כל המועמדים, כל היקירים יקירים המה לכולנו. אני מדברת על חזון, על רענון. אנחנו מדברים על תקנון מלפני 35 שנה. אז בהקשר הזה,

ראש העיר, פרס יקיר העיר הפך להיות מפעל הוקרה מקביל לפרס המתנדב. ערך ההתנדבות יקר בעיני כולנו פה והוא ראוי למעמד משלו. אני מניחה שיש לו גם מעמד משלו. גם אני אישית, ואני מעריכה שגם רבים פה מחברי המועצה, מתנדבים בעמותות וארגונים שונים. ערך ההתנדבות חשוב לחברה. המתנדבות והמתנדבים ראויים לכל שבח ויקרים לעיר. אך אות יקיר העיר איננו הבמה המרכזית עבורם, מגיע להם מנגנון נפרד. וליקיר העיר מגיע מנגנון מבודל משלו, שכפי שאמרתי, מוכרח לחזק את העיר, את ערכיה, את תדמיתה הציבורית, את נכסיה.

בנוסף לאמור עד כה ועל מנת לנתק את השיקולים הפוליטיים הצרים, עד כמה שניתן, חשוב לפתוח את ההליך של הצעות לקבלת אות יקיר העיר לתושבי העיר, שלא דרך חברי המועצה בלבד. להמלצות הציבור באמצעות מנגנון פתוח, לא מטעם, ישנה חשיבות כשלעצמה. הגברת מעורבות חברתית, חיזוק תחושת שייכות לעיר, זאת בצד רמת ההיכרות של הציבור עם מובילים בתחומי העשייה השונים שייקבעו כמהותיים בתקנון. זה ראוי יותר, זה מחובר יותר ואפילו נקי יותר.

אדוני ראש העיר, מפאת הכבוד שאני רוחשת לוועדה, אני לא ארד לפרטים, אבל קראתי את הצעתך לעדכון התקנון. אתה מביא את זה בפנינו בשבוע הבא, והתאכזבתי, התאכזבתי עמוקות. בעיני הוא נטול כל לחלוחית של שינוי, של בשורה, של דרך. בוא נקדם דיון אמיתי שבודק מחדש מה מקודש ומה לא מקודש. גיל 70, מי שמילא שתי קדנציות בשירות הציבורי ברצף, איזה ערכים זה מקדם? או אולי בעצם מקדש?

משכך, הצעתי לסדר היא להצביע על דחיית המועד של פרס יקיר העיר 2017 ולצאת להליך דו ראשי של שינוי התקנון ושינוי שיטת הבחירה של אות יקיר העיר, שילווה בקמפיין עירוני משמעותי ומקדם של שיתוף ציבור, באמצעי המדיה השונים, כראוי לעיר שמחשיבה את עצמה עיר חכמה, מצוינת בחינוך, עיר אוניברסיטאית, מקדמת קיימות, וששירותיות היא ערך מוביל בעיניה ועוד היד נטויה. אות יקיר העיר הנוכחי בן ה-35 שנים מיושן, מנוון, והרבה פחות מואר. הגיע הזמן להתחדש.

מר ישראל זינגר: רחל, מה שאני רוצה לבקש, מכיוון שבשבוע הבא הוועדה מתכנסת, ובעקבות הפניה שלך ובעקבות התשובה, היא לא תשובה, אני התכוונתי, אני חושב שכתבתי גם לכל חברי הוועדה, שנקיים דיון בעדכון התקנון. אני מציע שאחרי הדיון בוועדה, בכל זאת, אנשים שנמצאים שם, אז נחשוב על הדרך הנכונה ביותר. אינני מתנגד או לווריאציה שהצעת לפתוח או לעשות, אבל אני חושב שקודם כל הבמה הראויה היא בוועדה עצמה, נדון על עדכון בוודאי, השאלה – מהו עדכון? מהו חידוש? ברוח הדברים האלה, ויש עוד חברים שהביעו, אם כי לא בכתב, כי את פנית בכתב, ולאחר מכן אני מציע שנביא את ההמלצות, את המסקנות, או איך שנקרא, את ההמלצות למועצת העיר כולה.

מר אביהוא בן משה: ויש כאלה, אדוני ראש העיר, יש כאלה גם שחושבים אחרת אבל.

גב' רחל מרום: ראש העיר, תן לי רק לנסות להבין את ראש העיר. אני רוצה רק להבין את ראש העיר.

מר אביהוא בן משה: לא, אבל פשוט חשוב שיידעו שאנשים חושבים גם אחרת ממה שרחלי אומרת.

גב' רחל מרום: רק שניה.

מר ישראל זינגר: אמרתי, שניה רגע, שיהיה מובן,

מר אביהוא בן משה: זו עמדה אחת, יש עמדה אחרת.

מר ישראל זינגר: אביהוא, אמרתי כך. היחידה שהביאה בצורה מסודרת, ואני אמרתי גם שם וגם בתשובתי, שהביאה, עוד פעם, יש כמובן, גם את ציינת, היבטים שונים לזה, אז אני חוזר ואומר, אני מציע שלא פה נצביע כי לא דנו שם בזה, נשמע, באמת זה נכון, מה שאביהוא והצביעו עוד חברים, את הדעות השונות, נקיים דיון ארוך על עצם מהות העדכון וכך הלאה, לאחר מכן נבוא עם משהו מגובש יותר.

מר ליעד אילני: אבל למה לא לדון בזה פה?

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, לא להפריע.

גב' רחל מרום: אני אשאל שאלה.

מר ישראל זינגר: כי רוב האנשים פה אינם בקיאים בכך.

גב' רחל מרום: רגע, דקה, אני מבינה. אני מבינה אני לא פותחת את הדיון כרגע. אבל בסדר היום שאתה שלחת לנו, ביקשת התייחסות לטיוטת עדכון והגשת רשימת מועמדים כבר. עכשיו רגע, אני בהצעה לסדר שלי אמרתי שאני קראתי, אני לא פותחת פה, אני גם אמרתי, אני מכבדת את מעמדה של הוועדה. אני רק אומרת שהטיוטה מבחינתי, אם הדיון הוא על הטיוטה החדשה שמונחת כרגע לפנינו,

מר ישראל זינגר: לא רק. לא רק.

גב' רחל מרום: אז אני מבחינתי, חבל על ההשתתפות שלי.

מר ישראל זינגר: רחל, לא רק.

מר ליעד אילני: אבל רחל, אבל,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, אל תפריע.

גב' רחל מרום: רגע, רגע, אני רק מנסה,

מר ישראל זינגר: אל תפריע.

מר ליעד אילני: הוועדה לא יכולה להתכנס. אין לה מעמד חוקי לוועדה הזו.

מר ישראל זינגר: טוב. רחל,

מר ליעד אילני: חברי הוועדה לא משקפים את התקנון.

מר ישראל זינגר: רחל, רחל,

גב' רחל מרום: רגע, והשאלה השניה, האם יהיה דיון על המועמדים?

מר ליעד אילני: מה כתוב בתקנון על הרכב הוועדה?

גב' רחל מרום: כי אם יהיה דיון על המועמדים, קיבלנו,

מר ישראל זינגר: רגע, רחל, רחל, בבקשה שמוליק.

מר שמואל לרמן: תן לי. אני יושב איתך גם ביחד בוועדה, אנחנו יושבים שנינו יחד לדעתי אם אביהוא, עם עמליה, נכון?

מר ליעד אילני: אבל בתקנון כתוב שרק חברי מועצה יהיו חברי ועדה. תכבדו את מה שקבעתם בתקנון.

מר שמואל לרמן: רק רגע, רבותי, רק שניה אחת. ליעד, רק דקה.

מר ליעד אילני: אין בעיה. אתם רוצים – תשנו, אבל,

מר שמואל לרמן: ליעד, רק דקה. אני מציע, יחד איתך, אני יושב איתך שם, אנחנו שנינו בוועדה, לפני שנדון על המועמדים נדון גם, אני חושב, נכון יהיה לדון על ההמלצות, לא רק מה שכתוב בתקנון החדש, אפשר להעלות גם רעיונות נוספים. המטרה היתה שהתקנון שנקים עכשיו, אחרי שלושים ומשהו שנה, ישקף את שנת 2020. זה לדעתי.

גב' רחל מרום: כלומר, הדיון לא יהיה על 17.

מר ישראל זינגר: הדיון יהיה על העדכון ולאחר מכן נחליט.

גב' רחל מרום: על העדכון שייושם מתי? זאת השאלה.

מר ישראל זינגר: רגע. אינני יכול לענות כרגע.

מר שמואל לרמן: אנחנו בגלל זה דנים.

גב' רחל מרום: אז זאת ההצעה. אז זאת ההצעה לסדר שלי.

מר ישראל זינגר: רגע, את רוצה הצבעה?

גב' רחל מרום: כן. לדון.

מר ליעד אילני: שמוליק, אליך בהערה. בתקנון כתוב,

מר שמואל לרמן: אז בגלל זה רוצים לדון על זה.

מר ליעד אילני: רגע, שניה, לא.

מר שמואל לרמן: אנחנו לא בדיון עכשיו. אין, אני לא דן בזה. אתם רוצים, בואו נצביע אם לא מתאים. אי אפשר ככה. אני הצעתי,

מר ליעד אילני: אני אדון על זה בכספים, אין בעיה.

מר שמואל לרמן: בסדר, בכספים. יאללה, מצביעים, רבותי. מי בעד להוריד את הצעתה של גב' רחלי מרום מסדר היום? נא להצביע. בבקשה לספור.

גב' רחל מרום: אפשר שמית?

מר שמואל לרמן: שמית. אין בעיה.

מר עזרא נחום: צחי, חיים, גבי, איצ'ה,

מר ליעד אילני: אי אפשר לנהל דיון על נושא כזה חשוב?

מר עזרא נחום: לילי, מוקי, אביבית, אביהוא, אדוה, ישראל, שמוליק, רווח, דוד – 13.

מר שמואל לרמן: מי בעד להשאיר את זה בסדר היום? יצביע בבקשה.

מר עזרא נחום: דני, אריה, רחלי, אדם, שלומית, שלום, ליעד, אלי, רועי – 9 .

מר שמואל לרמן: בבקשה, ההצעה ירדה מסדר היום.

החלטה:

הצבעה שמית. הוחלט ברוב קולות – 13 בעד (מר ישראל זינגר, מר משה רווח, גב' אדוה פולק, עו"ד אביבית מאור נמרודי, מר אביהוא בן משה, מר שמוליק לרמן, עו"ד מנחם דוד, מר צחי זליכה, מר איצ'ה שחם, מר מוקי אברמוביץ, מר גבי נחמיאס, מר חיים גלרמן, גב' לילי שמה), 9 נגד (מר ליעד אילני, מר אדם קניגסברגר, גב' רחל מרום, מר אריה מזרחי, עו"ד רועי ברזילי, מר אלי מוסרי, ד"ר שולמית ביסמנובסקי, עו"ד שלום לוי, מר דני גולדשטיין), להסיר את ההצעה מסדר היום.

ג. הצעה לסדר של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "מנהל תקין בעיריית רמת גן פרק י"ח"

מר שמואל לרמן: הצעה שלישית לסדר של מר אלי מוסרי חבר מועצת העיר בנושא: "מנהל תקין בעיריית רמת גן פרק י"ח". אלי, בבקשה.

מר אלי מוסרי: אדוני ראש העיר, יו"ר המועצה, הסגנים, חברי למועצה, עובדי עירייה יקרים, קהל נכבד. לפני כ-3 שנים פרשתי/הופרשתי מהנהלת העיר, מהקואליציה, וזו הזדמנות נוספת להודות לך אדוני ראש העיר על החלטה זו. במהלך התקופה למדתי ביתר שאת את משמעות המילים מהי אחריות משותפת. כאן, מהכיסא הפינתי בשורה השלישית, בישיבות המועצה שהתקיימו, השתדלתי בעזרת שאילתות,

הצעות לסדר ומצגות, להמחיש ולהציג בפניכם,חברי למועצה, את המציאות הבעייתית כמו שהיא ואת העובדות לאשורן בעזרת מסמכים ודו"חות פורמאליים. כמו כן, זכיתי לפגוש קבוצה גדולה של רמת גנים אכפתניקים, משכונות שונות ברחבי העיר, הנאבקים על זכותם הבסיסית לאיכות חיים טובה יותר. רמת גן יקרה להם. הם עושים זאת בהתנדבות ושלא על מנת לקבל פרס. הם מתריעים בזמן אמת על מפגעים ותקלות, מעלים אותם לתיעוד והמחשה גם בליווי תמונות בפייסבוק וברשתות החברתיות, מנהלים מאבקים ציבוריים צודקים על עוולות או החלטות של הנהלת העיר. וזו הזדמנות נהדרת להודות להם על עשייה המבורכת שלהם לטובת העיר ותושביה. כבוד לכם. חלקם יושבים כאן מאחור.

חברי למועצה מסיעות הקואליציה, אל תגידו לא ראינו, לא שמענו, לא ידענו. אתם שותפים מלאים לאחריות על ביצוע החלטות שגויות ובעייתיות שאישרתם במהלך 3.5 השנים האחרונות. כמו למשל, אישור תקציבים נגועים, קביעת סדר עדיפויות לקוי של הקצאת משאבים, מינהל לא תקין, העברת כ-220 מיליון שקלים מקרנות הפיתוח לתקציב הרגיל, הכנסת קרוב ל-300 עובדים חדשים לעבודה בעירייה במהלך הקדנציה, חלקם הגדול לכאורה של מקורבים מטעם, מינוי יועצים מומחים למיניהם, בן אם יש צורך בהם בין אם לאו ועוד ועוד. חברי למועצה, לכאורה אנחנו נמצאים בעיצומה של מערכת בחירות, למרות שהן אמורות להתקיים רק בסוף חודש אוקטובר 2018. כל יום אנו נתקלים בקמפיין חדש של יחסי ציבור בכל נושא שזז ברמת גן. כל רעיון שטותי וקל ערך תופס כותרת באתר העירוני, בפייסבוק, בפלאייר, במודעות, בפרסום כתבה במקומון או בשלט חוצות וכו'. אדוני ראש העיר, אספר לך סיפור, חומר למחשבה.

היה ברמת-גן ראש עיר בשם אורי עמית ז"ל, שהתמודד מול צבי בר יבדל"א בבחירות בשנת 1989. אורי עמית ז"ל קיבל עצה והחליט להפיק במסגרת קמפיין הבחירות חוברת מהודרת עם נייר כרומו משובח, שמפאר את פועלו ואת העשייה שלו בעיר. החוברת היתה מלאה בעשרות תמונות צבעוניות שלו, מכל אירוע שהשתתף, מזכיר באותה תקופה להבדיל את צ'אוצ'סקו

במהדורה קטנה יותר. חוברת שחולקה בכמעל ל-50 אלף בתי אב ברמת גן. התוצאות ידועות. המציאות ניצחה. אורי עמית הפסיד את הבחירות. הוא היה איש טוב עם כוונות טובות, אך לא ידע להבחין בין הסברה לבין תעמולה. הוא היה מנותק מרחשי הציבור ולא הבין עד כמה סיפור קניית מכונית הוולבו נצרב עמוק בתודעה הרמת גנית.

אדוני ראש העיר, מה שקרה לאורי עמית ז"ל קורה בדיוק גם לך. החקירות במשטרה, לרבות ההמלצה להעמידך דין בסעיפים של מרמה והפרת אמונים, צרובים עמוק בתודעה הרמת גנית. העננה הכבדה המעיקה הזו יושבת חזק מעל ביאליק 35 ולא תתן לך מנוח עד אשר תיפול הכרעה סופית בפרקליטות המדינה על העמדה או לחילופין אי העמדה לדין. בנימה אישית אומר, אני מאחל לך רק טוב ובשורות טובות.

בנוסף, אל תסמוך יתר על המידה על להקת המרעים (במירכאות) שמקיפה אותך. חלקם הגדול משיקולי אינטרסים אישיים צרים, או אל תסמוך על שלל היועצים לשיווק, לפרסום, ליחסי ציבור, לבניית מותגים, הנותנים לך עצות לרוב. וכולם ממומנים לכאורה מהקופה הציבורית. הם לא יצליחו. חבל על הכסף של כולנו, כספם היקר של תושבי העיר רמת-גן. למה הדבר דומה? לבונבוניירה יפהפיה, עטופה בצלופן משובח, בצבעים זוהרים, חלקם אפילו טבולים בריח של שמפניה ורודה. חברי למועצה, העטיפה מקסימה, הבעיה שלנו איננה עם הצלופן, הבעיה שלנו עם המוצר, עם השוקולד – הוא לא טעים, הוא פגום ובעייתי ומוטל עליו צל כבד של חשדות למעשי מרמה והפרת אמונים.

אדוני ראש העיר, תושבי העיר רמת-גן אינם מתרשמים משלטי חוץ מפארים ומרוממים או מודעות בעיתונים המחמיאים לך עד כדי סומק מביך. או מחוברות מעוטרות בתמונות או עשויות מנייר כרומו יקר. לתושבי רמת-גן אכפת, מאד אכפת מהמציאות בשטח. חשוב להם לראות רחובות נקיים, שדרות פורחות, תשתיות משוקמות, שבילי אופניים חדשים, מגרשי חניה תת קרקעיים, פיתרונות אמיתיים לעומסי התנועה. הם רוצים לראות יותר אכיפה, יותר חוק וסדר במרחב הציבורי, לקבל

תמורה מלאה עבור מה שהם משלמים. הם רוצים לראות מתקני משחקים איכותיים בגנים הציבוריים, לקבל חניה חינם בחינם ולא בכאילו. הארנונה שהם משלמים, הם זכאים לה לרמת שירות גבוהה יותר, ובעיקר לתחושה של גאוות יחידה, של כיף גדול להיות רמת גני. הם רוצים עיר מודרנית בטעם של פעם. הלוואי ונזכה.

אדוני ראש העיר, אתה לא נבחן היום בטיב ההבטחות שלך שהיו ערב הבחירות, אתה נבחן כל יום, כל יום, רק במעשים בשטח ובאיכות הביצוע בלבד. צריך לומר ביושר, בקדנציה שלך היו גם הישגים במספר נושאים ותחומים ויש לשבח אותך על כך. לצרכי המחשה, רק בשבוע האחרון התרחשו מספר אירועים, חלקם מטרידים בעירייה. מנהלת התקציב הרגיל בגזברות סיימה את תפקידה וזאת ערב הכנת תקציב לשנת 2018, תקציב מעל מיליארד שקל. משקולת ענקית של מנוף מסכנת מעל ראשים של תינוקות ופעוטות ברחוב אמיר. מחאה צודקת של תושבי שכונת קרית קריניצי על ניסיון מחטף בציר רפאל איתן. ותושבים ברחוב הבילויים כועסים כנגד שינויים בהסדרי התנועה ללא ידיעתם והכול נעשה כמו גנבים בלילה. העירייה בוערת. ישנם הרבה נושאים נוספים לטפל והחלטות שלך חשובות לקבל. ואתה, תראה אדוני ראש העיר במה אתה מתעסק – שולח אלינו לחברי המועצה מכתב ובו אתה דורש שהשאילתות אותן אנו מכינים לישיבות המועצה, המתקיימות פעם בחודש, חייבות להיות רק עם 2 עד 3 שאלות בלבד. תגיד, אתה רציני? בזה אתה מתעסק? מי נותן לך את העצות המטומטמות האלה? הרי כשהיית חבר מועצה, יש לי את זה פה במצגת, שלחת שאילתות עם 4, 5 ויותר שאלות, סגנך דוד מנחם שיהיה בריא, שלח שאילתה עם 35 שאלות. מישהו מנע את זה מכם? זה לא רציני. עוד פעם חזרנו לתסמונת של זינגר א' או זינגר ב'. ככה אתה רוצה לקבל פעם נוספת את אמון הציבור? ככה?

ישראל, בנימה אישית, אני מציע לך, עזוב את היועצים והמקורבים,

<u>מר ליעד אילני:</u> ...

מר ישראל זינגר: אל תפריע. אל תפריע. מנחם, אל תענה.

עו"ד דוד מנחם: אני רוצה לראות שהגשתי 35.

מר ישראל זינגר: מנחם, מנחם,

מר אלי מוסרי: ישראל, בנימה אישית אני מציע לך, עזוב את היועצים והמקורבים למיניהם. רד אל העם. לך לבד לשכונת רמת עמידר, לבד, או שדרות ירושלים, או רחוב הראשונים, או כל רחוב אחר ברמת-גן, דבר אל האנשים בגובה העיניים, תשמע אותם בלי מחיצות, את המרמור, את הכעס, את האמת הכואבת שלהם, כי המציאות במיטבה או אולי חלילה גם במרעה. לך לחנויות במרכזי הקניות, תיפגש עם הסוחרים והלקוחות, תשמע מה מציק להם ואז תבין, אני בטוח שתבין מה נכון ומה צריך לעשות. לבקשתה של חברתי הטובה, רחלי מרום, אני אתן לך ציטוט מפרקי אבות פרק א', אני מציע גם לחברי, אביהוא ודוד מנחם, קנו לו את הספר הזה, אם לא אני אקנה לו, שזה ספר נפלא, ואני מצטט מפרק א'.

מר ישראל זינגר: עוד דקה, אלי, בבקשה.

מר אלי מוסרי: כן, כן, אני מסיים.

שמעון, בנו של רבן גמליאל אומר: כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה; ולא המדרש הוא העיקר, אלא המעשה; וכל המרבה דברים, מביא חטא.

על זה נאמר – ודי לחכימא ברמיזא.

לסיום, אני מבקש ברשותכם להקריא בית אחד משירו הנפלא של אהוד מנור ז"ל,

עו"ד דוד מנחם: בגלל זה ראש העיר רוצה שתעשה רק 2 שאלות בשאילתה.

מר ישראל זינגר: מנחם, מנחם,

עו"ד דוד מנחם: פחות לדבר.

מר ישראל זינגר: תן לו לסיים, אני מקשיב.

עו"ד דוד מנחם: הוא עוזר לך לקיים את מה שכתוב במסכת אבות.

מר ישראל זינגר: תמשיך, אלי. תסיים בבקשה.

מר אלי מוסרי: לסיום, אני מבקש להקריא ברשותכם בית אחד משירו הנפלא של אהוד מנור ז"ל, אין לי ארץ אחרת. ואני עושה לזה השכלה על רמת-גן.
לא אשתוק כי ארצי עירי רמת-גן שינתה את פניה
לא אוותר לה, אזכיר לה ואשיר באוזניה עד שתפקח את עיניה.
אדוני יו"ר המועצה, אני מאד מעריך אותך, אין צורך בהצבעה. ההצעה לסדר שלי באה לכאן לדיון במועצה במתכונת של אמירה וחומר מחשבה לכולנו. תודה רבה על ההקשבה.

עו"ד דוד מנחם: זאת אומרת, קשקוש, נו.

מר שמואל לרמן: די. מספיק. אלי, תודה רבה.

החלטה:

מר אלי מוסרי משך את הצעתו שבנדון.

עו"ד דוד מנחם: מילא היית מעלה להצבעה, מראה לכולם שאתה מנסה באמת לקדם משהו.

מר ישראל זינגר: די, מנחם.

מר אריה מזרחי: מנחם, למה על דברי תורה אתה אומר קשקוש?

עו"ד דוד מנחם: לא על דברי תורה. ... לא עושה הצבעה?

מר ליעד אילני: מנחם, אתה תצביע בעד?

עו"ד דוד מנחם: היינו דוחים, כי הוא דיבר דברי שטות.

מר ליעד אילני: אהה, דוחים.

עו"ד דוד מנחם: לא, זה לא רלוונטי. אדם שרציני, צריך להעלות להצבעה.

ד. הצעה לסדר של מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר בנושא: "מינויה של הגב' חנה הרצמן כיועצת לענייני תרבות בעיריית רמת גן"

מר שמואל לרמן: הצעה לסדר מספר 4, של מר דני גולדשטיין חבר מועצת העיר בנושא: "מינויה של הגב' חנה הרצמן כיועצת לענייני תרבות בעיריית רמת גן". דני, בבקשה.

מר דני גולדשטיין: כבוד היו"ר, חברי מועצה נכבדים, שוב אנו,

מר ישראל זינגר: אני מבקש לא להפריע שם.

מר שמואל לרמן: דני, אתה יכול להתחיל.

מר דני גולדשטיין: שוב אנו ניצבים מול מינוי הזוי, בלשון המעטה, הפעם מדובר במינוי של הגב' חנה הרצמן, מנכ"לית העיר חולון בדימוס, אשר עבודתה בעיריית חולון נפסקה בעקבות דו"ח חמור של מבקר המדינה השופט בדימוס יוסף שפירא. בדו"ח מציין כבוד המבקר את חוסר יושרה של הגב' הרצמן ומצורפות דוגמאות על התנהלות קלוקלת של הגב' הרצמן במילוי תפקידה כמנכ"לית העיר חולון. מדובר כאן על עוד מינוי מושחת ומקומם של עיריית רמת-גן, בנוסף למינוי של מפכ"ל המשטרה לשעבר מר דודי כהן, מר אביב נקש. תסלחו לי, כיוון שאני מוגבל בזמן, והקראת כל רשימת היועצים לא תספיק, לא הזמן שנותר לי, אלא הישיבה כולה, אז אני אחסוך את זה מכם.

מר אדם קניגסברגר: דני, דני, בקשה אחת, תגיד לגבי דודי כהן שהמינוי מושחת ולא הוא. תיזהר.

מר דני גולדשטיין: אמרתי שהמינוי מושחת. אני דיברתי על מינויים מושחתים. לא אמרתי על אנשים מושחתים, אמרתי מינוי מושחת. אין לי ספק שאין אדם ראוי ומתאים ממנה לתפקיד של יועצת לענייני מוזיאונים, תפקיד שמעולם לא היה בעירנו, ולראיה, הסכום האסטרונומי המשולם לה. אבקש להקשיב טוב לנושא הזה. מדובר על שכר הכפול פי 2 מאשר מקבל ראש העיר, סגניו ומנכ"ל העירייה. שכר של כ-3,000 ₪ ליום עבודה. שמעתם? 3,000 ₪ ליום עבודה. בטוח שהיא מוכשרת שאין

כדוגמתה, הרי היא הקימה מוזיאונים. לפי מיטב ידיעתי, אין לה תואר בנושא של אמנות,

<u>גב' אדוה פולק:</u> היא אוצרת אמנות.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אהה, היא אוצרת, או קיי. אז לא ידעתי, אז עכשיו אני יודע. תראו, יתכן וראש העירייה שלנו מתכוון להפוך את רמת-גן לעיר מוזיאונים עולמית, בסגנון פריז ולהקים כאן את הלובר, או אולי אפילו נהפוך את רמת-גן לניו יורק ונקים פה את המומה, כי אם הסכום שמושקע ליועצת הוא כזה, מן הראוי שלפחות מוזיאון ברמה הזאת יוקם בעירנו. למען גילוי נאות, מהיכרותי את האיש, לא נראה לי שזו אכן כוונתו. אין לי ספק כי מדובר כאן על מינוי מיותר לחלוטין. זילות בכספי ציבור, מינוי בלתי אחראי ולא מובן. ידוע לי כי המינוי לא התקבל בעין יפה על ידי חלק לא מבוטל מחברי ההנהלה. אנשים שיושבים פה מולנו, שכרגע סביר להניח, אלה שלא ייצאו החוצה, יצביעו עם הקואליציה, לא בהכרח מסכימים עם המהלך.

עכשיו, לידיעתכם, ישנם שני דברים נוספים שאנחנו חייבים לקחת בחשבון. דבר ראשון – נודע לי היום שכבר ישנה פנייה למבקר המדינה בנוגע למינוי, שכן הוא לא אפשר למנותה לשום תפקיד נוסף בעיריית חולון וככל הנראה גם מינוי זה לא יתקבל על ידו בעין יפה. אבל, אנחנו לצערנו כבר התרגלנו להיות על שולחנו של מבקר המדינה. לאחר הביקורת החריפה שלו על התנהלות העירייה בנושא אינג' סיגל חורש, סגנית מהנדסת העיר, בנושא מכירת התמונה, ואני מבין שהשכר של הגב' הרצמן הולך להיות משולם מכספי התמונה שנמכרה, חבל שמוקי לא פה, זה בדיוק לא הולך עם מה שנאמר בוועדת הכנסת בנושא של המכירה של התמונה, שנאמר שהכספים יילכו ממכירת התמונה אך ורק להשקעה בבניית מוזיאונים.

<u>מר ליעד אילני:</u> דני, בעיראקית אומרים "אוט הר גזוגט".

מר שמואל לרמן: ליעד, לא חשוב, לא חשוב.

מר אלי מוסרי: חבר'ה, אל תפריעו לו. דני, קדימה.

מר שמואל לרמן: דני, תמשיך.

מר דני גולדשטיין: לא, הוא איש רציני, תשמע, הוא בן אדם שניהל מערכות. אני לא מטיל פה בספק את יושרו. אבל לא הולך בקנה אחד עם מה שנאמר בכנסת.
כשנתרמה התמונה, נאמר שהכספים, במידה ותהיה מכירה של אחת מהיצירות, אכן יילך לצורך בניית מוזיאונים ולא לחלוקה ליועצים למיניהם. אבל אני בטוח שהיועץ המשפטי ימצא את הדרך למצוא את הפרשנות שלו בכדי שהעניין יהיה חוקי למהדרין.

עו"ד דוד שואקה: זו החברה הכלכלית.

מר דני גולדשטיין: היועץ המשפטי של החברה הכלכלית התכוונתי, לא אליך חלילה.

מר אלי מוסרי: זה נקרא, רוצים לשקר ...

מר שמואל לרמן: בחייכם, תנו לדני לדבר. זה חבר שלכם.

מר דני גולדשטיין: אני כהרגלי אפילו לא אנצל את מלוא הזמן, כי אני לא מחפש במה, אני סך הכול מחפש צדק ואת טובת העיר שלנו, שלפחות לי היא יקרה מאד. ולכן, הצעתי לסדר היום הינה כזאת:

לקיים דיון על מנת לבטל את המינוי ההזוי והמיותר הזה. אני מבקש, מפני שכפי שאמרתי קודם, הנושא נמצא כרגע על שולחנו של מבקר המדינה, שההצבעה תהיה שמית.

מר שמואל לרמן: 100%. בבקשה, הצבעה שמית לפי בקשתו של דני. מי סופר, עזרא?

מר דני גולדשטיין: כן, עזרא, מה, אתה מחכה שיגיעו אנשים? מה אתה מחכה? מה הבעיה?

מר שמואל לרמן: רק שניה.

מר דני גולדשטיין: בעיה לספור?

מר ליעד אילני: אין דבר כזה. אין דבר כזה.

מר שמואל לרמן: רק רגע. די.

מר ליעד אילני: מה זה?

עו"ד רועי ברזילי: תתחיל את הספירה.

מר ליעד אילני: עכשיו אתה מבין? עובדי עירייה שמתעסקים בפוליטיקה. עובדי העירייה לא מתעסקים בפוליטיקה. מי אמר?

מר שמואל לרמן: בבקשה, שום דבר, אני מתחיל לספור.

מר ליעד אילני: מי אמר שעובד העירייה לא מתעסק בפוליטיקה? תתביישו לכם.

מר שמואל לרמן: בסדר, לא מתעסק, תן לי להצביע, אני לא מבין מה,

מר ליעד אילני: תן להצביע. למה לא הצבעת לפני חצי דקה?

מר שמואל לרמן: כי אתה לא נותן. למה אתה מדבר?

מר ליעד אילני: שמוליק, תכבד את עצמך.

מר אלי מוסרי: אנחנו מפריעים?

מר שמואל לרמן: ליעד, תעשה לי רק טובה,

מר ליעד אילני: לפני חצי דקה היית יכול להתחיל להצביע.

מר שמואל לרמן: אבל אתם לא נותנים. בשביל מה אתה מעיר אם אתה,

עו"ד רועי ברזילי: נותנים. נותנים.

מר שמואל לרמן: מי בעד להשאיר את זה בסדר היום? בבקשה להצביע. שמית בבקשה. וביקשתי להצביע, נכון ליעד?

מר דני גולדשטיין: מוקי, אתה טועה בתארים שלה. ראיתי פתק שהתארים שאתה מתאר הם לא נכונים. תואר ראשון בסוציולוגיה, תואר שני במינהל.

מר ליעד אילני: אבל היא חברה של מישהי. היא חברה של מישהי.

מר שמואל לרמן: לא משנה. יאללה, להצביע.

מר עזרא נחום: דני, אתה מצביע?

מר דני גולדשטיין: שמית בבקשה.

מר עזרא נחום: דני, אריה, רחלי, אדם, שולמית, שלום, ליעד, אלי, רועי – 9.

מר דני גולדשטיין: אביבית גם. אביבית גם הצביעה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אההה,

מר דני גולדשטיין: אביבית, אביבית,

מר אלי מוסרי: רגע, רגע, רגע, זה לא נספר? לא נספר?

מר דני גולדשטיין: מה עם אביבית?

מר ליעד אילני: הצביעה.

מר שמואל לרמן: רבותי, מי בעד להסיר את זה מסדר היום? בבקשה שיצביע.

מר ליעד אילני: אריה, סליחה, עו"ד זינגר אומר משהו אחר, זה לא נחשב? חוות דעת משואקה אני מבקש. היא לא יכולה להצביע פעמיים.

מר אלי מוסרי: הצבעת פעם אחת.

מר ליעד אילני: אני מכבד את חוות הדעת המקצועית של שומר החוק מר זינגר.

מר עזרא נחום: מוקי – 1, לילי – 2,

מר דני גולדשטיין: לרמן, היא לא יכולה להצביע פעמיים.

מר עזרא נחום: איצ'ה – 3, גבי – 4, חיים – 5, דוד – 6,

מר שמואל לרמן: צריך להבין את כוונתה, דני, בחייך.

מר עזרא נחום: רווח – 7, שמוליק – 8, ישראל – 9, אדוה – 10, אביבית,

מר דני גולדשטיין: לא מצביעה.

מר שמואל לרמן: גם 10 זה בסדר. דני, אבל בחייכם, צריכים להבין מה היתה כוונתה. אל תתפוס את זה בצורה, אם היא היתה רוצה להצביע אתכם אז היא היתה אומרת.

מר אריה מזרחי: חבר'ה, אתם מצביעים על מינוי מושחת, תפסיקו עם השטויות.

מר שמואל לרמן: רגע, רגע, מי נמנע? סליחה, עזרא צודק, מי נמנע? אף אחד. תודה.

החלטה:

הצבעה שמית. הוחלט ברוב קולות – 10 בעד (מר ישראל זינגר, מר משה רווח, גב' אדוה פולק, מר שמוליק לרמן, עו"ד מנחם דוד, מר איצ'ה שחם, מר מוקי אברמוביץ, מר גבי נחמיאס, מר חיים גלרמן, גב' לילי שמה), 9 נגד (מר ליעד אילני, מר אדם קניגסברגר, גב' רחל מרום, מר אריה מזרחי, עו"ד רועי ברזילי, מר אלי מוסרי, ד"ר שולמית ביסמנובסקי, עו"ד שלום לוי, מר דני גולדשטיין), להסיר את ההצעה מסדר היום.

מר ליעד אילני: בושה, אלה הערכים שאתם מנחילים פה בעירייה.

מר אריה מזרחי: אתם מצביעים על מינוי מושחת. תתביישו לכם כל הקואליציה.

מר דני גולדשטיין: היא הצביעה בעד.

מר שמואל לרמן: תשאל את כוונתה, דני, נו באמת, תשאל את כוונתה.

מר דני גולדשטיין: אביבית, מה היתה כוונתך בהצבעה?

מר ליעד אילני: מומלץ של משטרת ישראל ממנה מומלצת של מבקר המדינה. לאן הגענו?

מר שמואל לרמן: הלאה. סיימנו הצעות לסדר.

מר אריה מזרחי: ערכים בגרוש.

מר אלי מוסרי: מה אתה מבין, דוד מנחם? למה אתה אומר את מה שאתה אומר, דוד מנחם?

עו"ד דוד מנחם: זה להצעת ה'ישראבלוף' שלך.

מר ליעד אילני: חירבתם את העיר הזו.

עו"ד דוד מנחם: תחזור להצעת ה'ישראבלוף' שלך.

(צועקים ביחד)

מר שמואל לרמן: בשביל מה צעקת? אמרתי, בוא נצביע לפי שמית. בשביל מה התערבת? אם לא היית מתערב היית מצביע, אם היית שומע מה אמרתי.

עו"ד דוד מנחם: אתה 10 דקות דיברת ולא עשית הצבעה. רק לדבר לפרוטוקול. קשקושים, קשקושים.

מר שמואל לרמן: אמרתי, דני ביקש שמית – בוא נצביע. בשביל מה התערבת? הרי הלכנו להצביע, בשביל מה צעקת? הייתי מצביע.

מר ליעד אילני: חיכיתם עד ש - -

מר שמואל לרמן: לא, תראה את הפרוטוקול. אני שלחתי להצביע. אם היית יושב בשקט ... שאלתי גם מי סופר.

עו"ד דוד מנחם: 10 דקות ... הצעת 'ישראבלוף'.

מר אריה מזרחי: מנחם, ישעיהו צדק, הנביא, תראה מה כתוב פה, תקרא, תקרא.

עו"ד דוד מנחם: אמרו כרגע שזה אצל מבקר המדינה, נכון? תן לביקורת המדינה לקבוע. תן לה לקבוע.

מר אדם קניגסברגר: רגע, הוא מפריע לישיבה. מה קורה פה?

3. סדר יום

א. כספים:
1. אישור מחיקת חובות עפ"י רשימה – החלטת ועדת פשרות מיום 5.7.17.

מר שמואל לרמן: נושא כספים - אישור מחיקת חובות על פי רשימה - החלטת ועדת פשרות מיום 5.7.17. בבקשה, מי שמציג את זה, זה דודי מזרחי. איפה דודי? ועוה"ד ליאת דימרי.

עו"ד דוד מנחם: אריה, אתה צם בתשעה באב, או שאתה עושה בלוף בתשעה באב?

מר שמואל לרמן: די. מספיק.

עו"ד דוד מנחם: אתה צריך להוריד את החולצה.

מר שמואל לרמן: די. אתה מפריע לנו, לא להם.

עו"ד דוד מנחם: אתה משתמש בחולצה של תשעה באב ואתה אפילו לא צם. אפילו אתה לא צם.

מר אריה מזרחי: כשאתם מצביעים בעד שחיתות ...

(צועקים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: זה יחליט מבקר המדינה.

מר דודי מזרחי: ביום 5.7.2017 התקיימה ועדת פשרות שדנה ב-29 מקרים לפי סעיף 339 לפקודת העיריות.

עו"ד דוד מנחם: אמרו שמבקר המדינה בודק את זה, לא?

מר שמואל לרמן: דבר, דודי.

מר דודי מזרחי: ביום 5.7.2017 התקיימה ועדת פשרות שדנה ב-29 מקרים,

מר שמואל לרמן: לאט יותר. לאט, לאט.

מר דודי מזרחי: לפי סעיף 339 לפקודת העיריות, מתוכם שני מקרים נדחו ו-11 מקרים לפי סעיף 338 לפקודת העיריות. סכום החוב המבוקש למחיקה הוא 4,394,744 ₪. אני רוצה לציין שכל המקרים שמופיעים פה ברשימה עברו ביקורת ומו"מ ארוך של למעלה ממספר חודשים וחלקם אפילו מספר שנים, הן תחת פיקוחי והן תחת עו"ד ליאת דימרי ממחלקת הגביה. התוצאות שהגענו הן תוצאות מיטביות למחלקת הגביה ולעירייה בכלל, ומה שמבוקש פה זה אכן לאשר את המחיקה המוצעת.

מר שמואל לרמן: בבקשה. אלי, בבקשה. רבותי, אפשר שקט?

מר אלי מוסרי: חברי"ה, הנושא הזה של הוועדה הזאת זה נושא מאד רגיש ואני מציע לאלה שלא מכירים את הנושא ש -

מר ישראל זינגר: רגע, לא להפריע שם.

מר אלי מוסרי: אני מציע לכל אלה שלא מכירים את הנושא, שיקשיבו לכמה מילים שיש לי להגיד בנושא הזה. תראו, הוועדה הזו היא ועדה מקצועית. לצערי הרב, ישנן לפעמים ידיים פוליטיות שבוחשות בוועדה הזאת. נתקלתי בזה בשנים שהייתי מחזיק תיק הכספים, בעיני זה חמור מאד. חמור מאד. אבל לשמחתי הרבה, מאז שהכרתי את חיים קונביץ עליו השלום וגם עופר ו... שייבדלו לחיים ארוכים, יחד עם המנכ"לים, דוד, משה, והצוות המקצועי של הארנונה, תמיד הפעילו שיקול דעת. גם החמלה היתה שם. ואי אפשר לבוא ולחשוב שכאילו הם דקדקו בקוצו של יוד. גם החמלה היתה שם. ואני שומע כל הזמן קולות ואני מנסה לגונן על הצוות הזה. חברי"ה, לאף אחד לא נעים להגיד לא. לאף אחד. זה קשה. באים אנשים ויש סיפורים קשים, קורעי לב, וצריכים להיות מאד מאד חמורי סבר, אבל עם יד מלטפת ומרגיעה, שהשיקול הוא שיקול ענייני, ומה

שעומד על כף המאזניים זה בדיקת המקרה לגופו של עניין וגם האחריות הציבורית והקופה הציבורית. וזה לא פשוט. ואני אומר לכם, רבותי, כל פעם שהוועדה הזו מביאה לכאן את המקנות שלה ואני רואה את כל ה-6 חתימות מתחת, אני בטוח שהידיים רעדו לפני שחתמו, אבל האחריות היתה מתבקשת. אני הייתי מציע לכולם פה אחד במועצה, קואליציה ואופוזיציה, לתמוך בהחלטה הזאת, משום שהיא החלטה נכונה מבחינתי. כן, כל אחד יגיד מה שהוא רוצה, אני עברתי על השמות, השמות הם חסויים כמו שאתם יודעים, ואין לי ספק, אם היינו רוצים לראות עוד ועוד ועוד ועוד ועוד, אפשר היה לסחוט מהלימון הזה עוד משהו. השאלה אם זה היה שווה – אני חושב שלא. תודה רבה לכם.

מר אדם קניגסברגר: אני מבקש בכל זאת, למרות שברוב המקרים אין לי השגה על הוועדה, אבל יש לי כמה הערות ואני חושב שכדאי לדעת אותן. עמוד 7 בבקשה, מדובר, לאור טענות עובדתיות ומשפטיות אשר הועלו בפני מנהלת הארנונה, הוחלט בדרך של פשרה כי החייבים ישלמו סך של 120,000 שקל ויתרת החוב בסך 46 וכו' תבוטל, זאת על פי הסכם פשרה שנחתם ב-30.3.2017 בין מנהלת הארנונה לבין החייבים. השאלה היא, אם פשרה בסכומים כאלה אינה מצריכה מעורבות של המחלקה המשפטית. זאת השאלה. כי לא נאמר פה, נאמר פה שזה חתום בין ה -

מר שמואל לרמן: אדם, רגע, שניה, יש פה עורכת דין.

מר דודי מזרחי: למנהלת הארנונה יש סמכות להחליט בנושאים שכאלה יחד עם הגזבר וזה עבר את האישור של גרשון, את האישור של מנהלת הארנונה,

:??? ועדת הנחות?

מר דודי מזרחי: לא, ממש לא. ועדת פשרות.

מר אדם קניגסברגר: לא, אז אני שואל עוד פעם, פה נחתם הסכם בין מנהלת הארנונה לבין החייבים. השאלה היא, בסכום של,

מר ישראל זינגר: יש לה סמכות, הוא ענה לך, אדם, יש סמכות.

מר דודי מזרחי: למנהלת הארנונה יש סמכות להגיע להסכמים,

מר אדם קניגסברגר: עד איזה גובה של סכום?

מר גרשון טוסק: אין הגבלה בסכום.

מר דודי מזרחי: אין שום הגבלה בגובה של סכום.

מר אדם קניגסברגר: לי נראה נושא, סליחה, לא המקרה אלא נראה לי, לדעתי זה פגום. יש גבול מסוים שבו צריך להגיד – רגע, מכאן צריך לעבור בדיקה משפטית.

מר שמואל לרמן: זה קשור לפקודת העיריות כנראה.

מר דודי מזרחי: זה לא קשור לסכומים.

עו"ד רועי ברזילי: אני רוצה להתייחס לזה.

מר שמואל לרמן: דקה, רועי.

מר אדם קניגסברגר: עכשיו יש לי, בעמוד 8, שאלה, עוד פעם, לא לגבי המקרה. יש שם חוב של 552,000 שקל. הגברת שצריכה לשלם לא מסוגלת לשלם, על זה אין ויכוח. השאלה שלי היא – איך יתכן שמגיעים למצב כזה, חוב של חצי מיליון שקל ולא משלמים? למה העירייה לא התעוררה קודם? הרי צריך לעשות את הבדיקה מיד, לא לחכות שנים עד שמצטברים חצי מיליון שקל.

מר גרשון טוסק: תענה אתה, דודי.

מר דודי מזרחי: מדובר בחובות של שנות ה-80, חובות מאד מאד ישנים. היום הגברת פטורה מארנונה, היא כמעט בת 90, היא מקבלת השלמת הכנסה. החובות האלה התיישנו ואין שום דרך משפטית לגבות את החובות האלה.

מר אדם קניגסברגר: לא כתוב פה שהחובות,

מר גרשון טוסק: דקה.

מר אדם קניגסברגר: כתוב שהיא בת 87, אבל לא כתוב שזה משנות ה-80.

מר אלי מוסרי: שניה, הצעת ייעול. אני מציע, משפט אחד,

מר גרשון טוסק: אלי,

מר אלי מוסרי: משפט אחד. אני מציע, דודי, שבפעם הבאה שאתם מגישים את זה, תכתבו מתי התחיל החוב.

מר ליעד אילני: גם מה הקרן, מה הריבית.

מר אלי מוסרי: בדיוק. תכתבו כותרת – שנת החוב, קרן והריבית. ואז חלק מהשאלות לא יישאלו.

מר גרשון טוסק: שניה, זה כתוב, אלי, אני מבקש להעיר משהו. אדם, גם לך תשובה קטנה.

מר שמואל לרמן: אבל גרשון, זה לא תורך. הכול בסדר.

מר גרשון טוסק: זה הכספים.

מר שמואל לרמן: רק רגע. כדי לייעל את הדיון, שלא נגיע עוד פעם ל-10 בלילה עם,

מר גרשון טוסק: לא, לא, שניה, כי זה כתוב פשוט.

מר שמואל לרמן: דקה. תן לאדם לסיים, אחרי זה אני אתן לך.

מר אדם קניגסברגר: או קיי. עמוד 15 – מדובר, יש פה מקרה שהמספרים לא מסתדרים לי. גרשון, תקשיב טוב, יש פה, עמוד 15 למטה המספרים לא מסתדרים לי. על פי פנקסי העירייה, החייבת היתה רשומה כמחזיקה בנכס והותירה אחריה חובות של 173,000 שקל. לאור הפעילות המשפטית הענפה התקבל עד כה סכום של 75. קיים עיקול רכב וקיימים עוד שני עיקולים בבנק הפועלים בסך כולל מעל 100,000 שקל. אבל, יש עוד מבקשים. ואחר כך אומרים – כמו כן, לאחרונה נתפסו בבנק דיסקונט חשבון מט"ח בסך 42,000, לא כתוב פה שקל או זה, אבל כנראה שזה שקל. החייבת ציינה שהבית ברחוב ... שימש כבית כנסת וכו' וכו'. בקיצור,

בהצעה האחרונה החייבת מפברואר 2017 ביקשה לשלם רק 70,000 שקל, ומתוכם 20,000 במזומן וכו'. מוותרים לה על 70,000 שקל. סה"כ התשלום שנמצא בבנקים ומה שהיא חייבת יותר גדול, למה לוותר לה? למה לא לחכות, לבדוק אם אפשר לקבל את ה-100,000 שקל או חלק ממנו וגם את ה-42,000 שקל שיש לה כסף בבנק, למה לא לחכות לזה? למה להחליט עכשיו על ההנחה?

מר דודי מזרחי: כבר נעשתה בדיקה וכל הכספים האלה כפופים לזכויות הבנק ואין לנו שום דרך להגיע לכספים האלה.

מר אדם קניגסברגר: בבקשה?

מר דודי מזרחי: כבר נעשתה בדיקה וכל הכספים האלה כפופים לזכויות הבנק ואין שום דרך לקבל את הכספים האלה.

מר אדם קניגסברגר: אז תכתבו את זה.

מר דודי מזרחי: בסדר.

מר שמואל לרמן: בגלל זה הוא פה לתת הסבר, אדם.

מר אדם קניגסברגר: תכתבו.

עו"ד רועי ברזילי: אני רוצה.

מר שמואל לרמן: דקה. גרשון רצה משהו ואחרי זה. אדם, עוד משהו?

מר אדם קניגסברגר: לא, רגע, תן לי רק לעבור, אם אין אז אין. או קיי, זה הכול. תודה רבה.

מר שמואל לרמן: גרשון, רק מילה.

מר גרשון טוסק: מילה. בסעיף הקודם שהעלית, יש שם חוב עד 2004. במהלך השנים שונה החוק, פעם היינו שומרים חוב למשפחה שלא יכולה לשלם עד ליום מסוים. שונה החוק ובמידה ואנחנו לא נוקטים פעילות יזומה, אי אפשר לגבות על שנים אחורה. לכן, חלק גדול מהחוב ירד ומה שהצלחנו גבינו.

מר אדם קניגסברגר: יפה.

מר דודי מזרחי: בטבלה שיש לך, מצורפות שם תקופות החוב אם תסתכל, בטבלה שצירפנו.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, ההמלצה שלי היתה גם בוועדת הביקורת, לא להגיע למצב שמישהו חייב כל כך הרבה כסף. הדוגמא של ביאליק 40, אחר כך, אחרי שיש לו חוב גדול, קשה מאד לפנות אותו כי אז הוא גם לא ישלם.

מר גרשון טוסק: מה זה 40?

מר אדם קניגסברגר: תחשוב טוב, אתה יודע.

מר שמואל לרמן: לא חשוב. רועי, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: קודם כל, שאלה עקרונית. יש כאן כמה מקרים של אנשים שכאילו, או שהם מאד מבוגרים ויש להם חוב מוסכם או חוב מוכר או חוב שאין מחלוקת לגביו ויש פה איזו שהיא פשרה, לאור הגיל, לאור המצב, לאור הזה, אבל סה"כ הם מחזיקים נכס בבעלותם. אני שואל ברמה הזה, למה להגיע לפשרה, זאת אומרת, למה להגיע לפשרה בסוג של מחיקה של חוב כאשר עם אותו אדם אפשר להגיע לאיזו שהיא הסכמה שכרגע לא ייגבה כל החוב או ייגבה החוב שניתן לגבות אותו והיא יכולה לשלם או הוא יכול לשלם, ובהמשך יירשם עיקול או שיעבוד על הנכס בשווי יתרת החוב שנותרה ומוסכמת. זאת אומרת, זה לא בן אדם שאי אפשר להיפרע ממנו. פשוט במצבו עכשיו, הוא אדם מאד מבוגר, קשה לקחת ממנו, וזה בסדר וזה מובן.

מר גרשון טוסק: אני אענה, רועי.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני שואל, כאילו, בסך הכול הוא נהנה בחייו הצעירים יותר, הוא נהנה מכך שהוא לא שילם. הוא ספג הנאה. מדוע, אנחנו יכולים לבוא לקראתו ולהגיד – אין בעיה, עיזבונך הוא זה שישלם סופו של דבר את החוב. וזה נראה לי צריך להיות לגיטימי. זה דבר אחד.

מר גרשון טוסק: רגע, שניה, בבקשה אחד אחד, נעשה את זה מהר. אני חושב בדיוק כמוך, אבל אתה עורך דין, אני לא, מערכת המשפט חושבת אחרת. אם אנחנו יושבים ב'שב ואל תעשה' ולא נוקטים פעולה יזומה, החוב נמחק. לכן, בלית ברירה, אני חייב לבצע,

עו"ד רועי ברזילי: לא, לא, אתה לא הבנת אותי.

מר גרשון טוסק: אני לא יכול לחכות ליום שחס וחלילה יקרה לו משהו.

עו"ד רועי ברזילי: במעמד החתימה על הסכם פשרה, נערך הסכם שבו נרשם שיעבוד על הנכס.

מר גרשון טוסק: למה שיחתום? הוא לא יחתום.

עו"ד רועי ברזילי: זה חלק מהפשרה. אז אני לא מבין, יש לבן אדם נכנס להיפרע ממנו, העירייה יכולה להיפרע,

מר דודי מזרחי: אבל החובות התיישנו, רועי, אתה לא יכול כשיש נכס להיפרע.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני לא מדבר על חובות שהתיישנו.

מר דודי מזרחי: על זה אנחנו מדברים. על זה גם מה שגרשון דיבר.

מר גרשון טוסק: רוב החובות זה חובות שהתיישנו.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא דיברתי ספציפית על האישה הזו. אז היו פה כמה כאלה שכן ראיתי בעיניים שיש להם נכסים להיפרע מהם, או שהם מבוגרים מאד או שהם אני לא יודע מה, בסדר, צריך להתחשב. אבל אם ניתן להיפרע מתי שהוא בעתיד, מדוע לא לשים במסגרת ההסכם איזו שהיא דרך להיפרע מזה?

מר דודי מזרחי: היכן שיש נכס להיפרע אנחנו מפעילים את כל הסמכויות כדי לנסות לגבות את כל החובות.

מר שמואל לרמן: כלומר, מה שרועי אומר, דקה אחת, מה שרועי אומר, רועי, אתה איתי?

עו"ד רועי ברזילי: כן. כן.

מר שמואל לרמן: שאם נגיד יש לו חוב של מיליון, אתה כרגע הגעת איתו לפשרה שהוא משלם לך 100, על ה-900 אתה נותן הערת אזהרה לטובתך?

עו"ד רועי ברזילי: לא הערת אזהרה. שיעבוד.

מר דודי מזרחי: בכל התיקים האלה של החובות הגדולים יש הערת אזהרה בטאבו. בכל התיקים האלה.

מר שמואל לרמן: יש הערת אזהרה?

מר דודי מזרחי: ודאי. כן.

עו"ד רועי ברזילי: אבל אחרי שנערכת פשרה, אז צריכה להיות מחיקה, נכון?

מר דודי מזרחי: אחרי שנערכת פשרה אין שום סיבה שתהיה הערת אזהרה בטאבו. אז הוא לא יגיע איתנו להסכם פשרה.

עו"ד רועי ברזילי: לא, ברור. אבל אתה מגיע להסכם פשרה שבן אדם שחייב 100,000 שקל ויש לו דירה ששווה 2 מיליון שקל ישלם 50,000 שקל לסילוק חובו, ואני לא מדבר על התיישנות.

מר גרשון טוסק: אז הוא לא יחתום, מה עושים? לא חתמת, לא ביצעת פעולה אקטיבית ולא תקבל כלום.

עו"ד רועי ברזילי: אבל אתה יכול לשעבד את הנכס.

מר גרשון טוסק: לא, אתה לא יכול לשעבד אותו.

עו"ד רועי ברזילי: למה?

מר גרשון טוסק: כי החוק אומר שאתה לא יכול לשעבד ולא לבצע פעולה אקטיבית.

עו"ד רועי ברזילי: תעשה פעולה אקטיבית.

מר דני גולדשטיין: תבצע פעולה אקטיבית.

מר גרשון טוסק: מה לבצע? אם אתה אומר לי לא לחתום, אני אבצע.

עו"ד רועי ברזילי: מה זה לא לחתום? יש לך נכס שלא נפרעת ממנו, יש לך חוב מוכח שאין עליו התיישנות, עשית פעולות אקטיביות, עכשיו החייב בא ומבקש פשרה, מדוע להגיע איתו לפשרה כשיש לו נכס שהוא בר מימוש? מדוע? אז אפשר להגיע איתו לפשרה כי הוא לא יכול לעמוד בתשלומים, הוא לא יכול היה לעמוד בתשלומים. אז אפשר להגיע

איתו לפשרה בתשלומי החוב. אבל אפשר בהחלט להבטיח את זכויותיה של העירייה בשנים העתידיות, מתי שלא יהיה, אתה יודע, עד 120 שלו. מדוע לו?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> יגיע יום שהוא יבקש אישור לטאבו,

<u>מר שמואל לרמן:</u> גרשון, יש לי שאלה. רק דקה, יש לי בקשה. אפשר לבדוק את העניין הזה?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בדיוק, יש יועץ משפטי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אפשר לבדוק?

<u>מר ישראל זינגר:</u> כן.

<u>מר שמואל לרמן:</u> דודי, גלית, שבי רגע ליד מיקרופון גם אם יצטרכו אותך, אני מבקש לבדוק את העניין, אם יש לוגיקה במה שהוא אומר, בבקשה. רק תחזירו איזו שהיא תשובה, כי יכול להיות שהוא צודק, יכול להיות שאין בסיס לדבריו. רועי, מקובל עליך?

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> היא רצתה להגיד משהו.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> כן, הנה, גם המקרה הראשון אני חושב שהוא דומה. המקרה הראשון פה ב-1/א. אני לא הצבעתי על משהו ספציפי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא משנה. שאלת על עיקרון, בסדר. הובן. הובן.

מר שמואל לרמן: ייבדק. הנה, גם עו"ד שואקה פה, ייבדק.

עו"ד רועי ברזילי: המקרה הראשון בולט.

מר דודי מזרחי: המקרה הראשון גם, מדובר פה, ראית,

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני לא קראתי אותו. אל תיכנס למקרים.

מר דודי מזרחי: המקרה הראשון, יש שם חוב שהתיישן.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, דודי, התבקשת, השאלה היתה עקרונית, התבקשתם על ידי היו"ר לבדוק.

מר שמואל לרמן: לתת תשובה עקרונית.

מר אדם קניגסברגר: עו"ד שואקה אמר ייבדק. צריך לבדוק את זה, זה הכול.

מר שמואל לרמן: תנו רגע לרועי לדבר. רועי.

עו"ד רועי ברזילי: אי אפשר, דודי, ואני חייב לומר שכן נראה שבתוך התקצירים האלה עולה שבאמת יש, אני חושב שיש מיון נכון. עשיתם עבודה טובה.

מר שמואל לרמן: יופי.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא רואה פה איזה דברים חריגים במובן של התהליך של ההחלטה, קבלת ההחלטה. אני כן רואה דברים שקדמו

לקבלת ההחלטה שהם לא ברורים לי. למשל, איך חברה, וזה נראה לי החוב הכי גדול, הולכים למחוק לה מיליון וחצי פה, חברה שכתוצאה מהפרשי שומה, אני חושב שזה בשתי 'סריות' שם, נוצר חוב של מיליון וחצי, הוא לא נגבה. אז אני כאילו לא מבין איך הצלחנו לגרור חוב של מיליון וחצי, גם אם יש מחלוקת על שומה או מחלוקת על הפרשי שומה, איך כאילו זה לא נבלם בשלב יותר מוקדם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בדיוק. זו הבעיה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> זה חוב חריג בהשוואה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רועי, תן לו לענות.

<u>מר דודי מזרחי:</u> אני אענה לך. מדובר במדידות שנעשו בנכס מאד מאד גדול בתחומי העיר רמת-גן, וכשהוגשה השגה והוגש ערר, נעשו מדידות נוספות. היו מחלוקות לגבי סיווגים. אם תשים לב, סכום מאד מאד גדול שולם שם. עדיין הפשרה של המיליון שקל היא כי מדובר פה בכמעט תשלום של 90% מהחוב.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רועי, אפשר להעביר את זה פה אחד? עוד נושא?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> המחיקה זה מיליון וחצי, זה לא מיליון.

<u>עו"ד ליאת דימרי:</u> לא תמיד גם הטענות זה טענות של התיישנות. יש כל מיני טענות משפטיות,

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> פה אין טענה של התיישנות.

עו"ד ליאת דימרי: ויש הסכמים שהם בעצם מאושרים על ידי בית משפט, או שבית משפט פשוט מביא את הצדדים להגיע לפשרה מסוימת, או שבית משפט נותן פסק דין וזה גם מאושר במסגרת ועדת פשרות.

עו"ד רועי ברזילי: זה הסוף. זה התוצאה הסופית. אני מדבר על הכתוב.

מר דודי מזרחי: חלק לא קטן מהמקרים פה זה מקרים שעברו כבר החלטה של בית משפט.

עו"ד רועי ברזילי: אני מדבר על המקרה הספציפי הזה. עברו 7 שנים ואז הם הגישו השגה רטרואקטיבית,

מר דודי מזרחי: על איזה מקרה אתה מדבר? בוא תכוון אותי. איזה עמוד?

עו"ד רועי ברזילי: העמוד הראשון.

מר דודי מזרחי: על המקרה הראשון?

עו"ד רועי ברזילי: כן. כן. המקרה הגדול. מיליון וחצי.

עו"ד ליאת דימרי: המקרה הראשון הוא לא מיליון וחצי.

עו"ד רועי ברזילי: בהתאם להסכם הפשרה מבוקש למחוק את יתרת החוב בסך 1,502,571 מפנקסי העירייה.

עו"ד ליאת דימרי: תקרא את הפסקה שלפני כן, שהצדדים קיבלו את הצעת בית המשפט.

עו"ד רועי ברזילי: אז רגע, ה-785 יורד מהמיליון וחצי?

מר דודי מזרחי: היתה גם השגה, גם תיק ערר, הגענו איתם לבית משפט. בית המשפט המליץ שזו הנוסחה הטובה ביותר לסיים את המחלוקות בין שני הצדדים. הוא גם קיבל תוקף של פסק דין אם תשים לב.

עו"ד רועי ברזילי: כן, פה אנחנו ויתרנו, כי נתתם הסכמה. אגב, איך אנחנו יכולים לתת הסכמה, טוב, בסדר, שני שליש מהחוב נמחק.

מר דודי מזרחי: במקרה כזה ההסכמה עוברת גם אישור של יועץ משפטי וגם אישור של גרשון וכולם היו מעורבים בזה.

עו"ד רועי ברזילי: זאת אומרת, היתה פה הוצאת שומה ביתר פי 2. אנחנו הוצאנו שומה ביתר של פי 2, ציפינו לגבות, בזבזנו הליכים משפטיים ובסוף אנחנו מחזירים שני שליש, או לא גובים.

מר דודי מזרחי: אנחנו לא מחזירים. אנחנו עדיין,

עו"ד רועי ברזילי: לא גובים, סליחה.

מר דודי מזרחי: אנחנו עדיין גובים 785,000 שקל. אתה יודע, אני אוהב להסתכל על חצי הכוס המלאה ולא על חצי הכוס הריקה.

עו"ד רועי ברזילי: או קיי, אז בוא נעשה את זה פשוט. החוב היה 2,300,000 ואנחנו מקבלים מתוך זה 780 ומשהו. כלומר, שני שליש אנחנו מחזירים מהחוב.

מר דודי מזרחי: אנחנו לא מחזירים, אנחנו לא גובים.

עו"ד רועי ברזילי: לא גובים. לא גובים, כלומר, סליחה.

מר שמואל לרמן: אפשר להצביע, רבותי? פה אחד אפשר לאשר את זה? פה אחד. יופי. תודה רבה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר מחיקת חובות עפ"י רשימה – החלטת ועדת פשרות מיום 5.7.17.

א. כספים:

2. אישור רשימה מס' 4 תקציב בלתי רגיל לשנת 2017.

מר שמואל לרמן: סעיף 3/א/2 – אישור רשימה מס' 4 תקציב בלתי רגיל לשנת 2017. שקף יש לנו? בואו תעלו אותו. דודי, תודה רבה. ליאת, תודה רבה.

מר עזרא נחום: מונחת לפניכם לאישור רשימה מס' 4 לתקציב הבלתי רגיל. ברצוני בתחילה להדגיש שהרשימה שהוגשה לכם תחילה כללה 12 סעיפים ולאחר יום ביקשנו להוסיף את סעיף 13, אז אם לא תהיה התנגדות אנחנו גם נדון ונאשר את סעיף 13.

מר אדם קניגסברגר: כשנגיע אליו נחליט.

מר עזרא נחום: או קיי. סה"כ ברשימה ההוצאה, המדובר ב-136,799,000 שקל. חיוב בעלים 300,000 שקל, ממשלה 50,130,000, מוסדות ותרומות 500,000 שקל, קרן פיתוח היטל השבחה 87,069 שקל, קרן פיתוח תיעול זה מינוס 450,000 שקל, וקרן פיתוח דרכים מינוס 750,000. ברשימה בסעיף 6 ו-7 אנחנו מציעים לבטל תב"רים שאושרו בעבר במועצה. יש פה מספר סעיפים, אם אתם רוצים אני אעבור סעיף סעיף, אבל סעיף 11, לאחר מכן בתום דברי מנכ"ל העירייה ירחיב ויפרט לגבי הקמת קרית חינוך.

רק באשר לתקציב – מדובר בפרויקט מאד גדול. אני רק אדבר על הנושא הכספי של אותו סעיף 11. מדובר בהקמת קרית חינוך באזור רמת אפעל. אנחנו תקצבנו עד כה כ-15 מיליון שקל. בסה"כ עלות הפרויקט כ-150 מיליון שקל. התפלגות ההכנסה: ממשרד החינוך/ממשלת ישראל כ-49.5 מיליון, ו-84.5 מיליון מקרן פיתוח היטל השבחה. מה שאנחנו מבקשים גם באותו סעיף, שזה לא יבוא מהתקציבים השוטפים של קרנות הפיתוח ולא יפגעו בהליך של הפיתוח הרגיל של העיר, אלא תוקם, אגף הגזברות יפתח כרטיס נפרד שכל ההכנסות מאותה תוכנית שאמורה להניב כסף לעירייה ישמשו אך ורק להקמת קרית החינוך. מדובר בהכנסות ממינהל מקרקעי ישראל מ-רמ"י בגין חלף היטל השבחה ומגרשים פרטיים. אם יש שאלות, ואחרי זה מנכ"ל העירייה יציג וירחיב את הנושא כפי שציינתי – הקמת קרית החינוך.

מר אלי מוסרי: רגע, לנו יש הערה.

מר ישראל זינגר: שניה, אלי, אלי, שניה, שניה. לגבי קרית החינוך, בואו תשאלו אם יש על נושאים אחרים, ולגבי קרית החינוך ממילא יהיה פה פירוט גדול יותר. בבקשה, מי רוצה?

מר אדם קניגסברגר: אפשר לשאול לגבי קרית החינוך?

מר עזרא נחום: אחרי שמנכ"ל העיר יציג.

מר ישראל זינגר: זה היה רק חלק מההסבר. מי רוצה לדבר לא על זה?

מר אדם קניגסברגר: שניה, רק דקה ,לגבי סעיף 13, כשזה יגיע,

מר ישראל זינגר: אמרתי, ודאי.

מר אדם קניגסברגר: לא, אנחנו מבקשים 5 דקות הפסקה.

מר ישראל זינגר: רגע, בוא נגיע לזה ונראה.

מר אדם קניגסברגר: או קיי.

מר ישראל זינגר: הלאה. מי רוצה לדבר? נא להצביע עכשיו – רועי. מי עוד? זהו, רק רועי?

מר אלי מוסרי: גם אני רוצה להתייחס.

מר ישראל זינגר: אלי. ליעד. מי עוד?

מר ליעד אילני: אותי על כל הסעיפים היום, למפרע.

מר ישראל זינגר: 3. פעם ראשונה, שניה. בבקשה, רועי.

עו"ד רועי ברזילי: לגבי הקמת בית קונסטנט. עזרא פה?

מר עזרא נחום: כן, כן, אני פה, אני אשיב, כן.

עו"ד רועי ברזילי: למיטב הבנתי, כל התקציב של בית קונסטנט הולך ויוצא.

מר עזרא נחום: אמת.

עו"ד רועי ברזילי: כל מה שתקצבנו. אם כך, אז מאיזה כסף נעשו העבודות שכן נעשו שם? הלא נעשו שם עבודות התאמה בכמה אלפי שקלים להערכתי.

מר עזרא נחום: הם הוצאו מתב"ר של התאמת גני ילדים.

עו"ד רועי ברזילי: אז יש לנו תב"ר כללי של התאמת גני ילדים ויש לנו תב"ר ספציפי.

מר עזרא נחום: נכון. של התאמות מספר גני ילדים, אבל פה זה היה תב"ר ספציפי, אנחנו מבקשים לבטל אותו מאחר והנהלת העיר החליטה לא להתאים את המקום לצורך גן ילדים.

עו"ד רועי ברזילי: הנהלת העיר החליטה את זה?

מר עזרא נחום: אמת.

עו"ד רועי ברזילי: כי?

מר ישראל זינגר: רגע. תמשיך.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אני שואל למה.

מר עזרא נחום: שאלת שאלה – עניתי לך.

עו"ד רועי ברזילי: אני שואל למה.

מר ישראל זינגר: רגע, אין לו יותר מה לענות על זה. תשאל הלאה.

עו"ד רועי ברזילי: מה זאת אומרת אין יותר?

מר ישראל זינגר: ככה. תמשיך.

עו"ד רועי ברזילי: זו שאלה לגיטימית בתוך התקציב.

מר ישראל זינגר: נכון. הוא ענה מה שענה.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו הסכמנו להקצות 630,000 שקל לדבר הזה,

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד רועי ברזילי: פתאום מבטלים, אני רוצה לדעת למה מבטלים, אולי זה משימה חשובה. אולי זה יעד חשוב. למה היעד הזה בוטל?

מר ישראל זינגר: הוא הסביר שזה יעד יותר קריטי.

עו"ד רועי ברזילי: לא, הוא לא אמר את זה עוד, את זה אתה אמרת.

מר ישראל זינגר: אני אומר את זה.

עו"ד רועי ברזילי: אז זה חדש. מה יעד יותר קריטי? איזה יעד יותר קריטי?

מר ישראל זינגר: שכרגע זה יעד דחוף.

עו"ד רועי ברזילי: לאן זה עובר? איזה יעד יותר קריטי?

מר עזרא נחום: היה ניתן מבחינה טכנית גם כן להכשיר אותו. העלות היא גבוהה. אחד. קודם כל, היתה התנגדות של תושבי המקום,

עו"ד רועי ברזילי: או קיי, אז תגיד את האמת.

מר עזרא נחום: ומאחר ומנכ"ל העירייה מצא חלופה אחרת, שעולה הרבה פחות כסף, אז אנחנו החלטנו להביא בפני המועצה לבטל את האפשרות להתאמת בית קונסטנט לגני ילדים.

עו"ד רועי ברזילי: כלומר, יצא שהביקורת, שהיתה גם ענייינית וחשובה בשעתו, שהעירייה יצאה והקימה מבנה, עמדה להקים גן ילדים ללא היתר, והבינה שלהקים גן ילדים ללא היתר,

מר עזרא נחום: זה לא ללא היתר.

עו"ד רועי ברזילי: עם היתר, היה עולה לה הרבה יותר, ואז, זו לא פרשנות שלי, ככה זה נשמע.

מר עזרא נחום: זה לא קשור להיתר בנייה.

עו"ד רועי ברזילי: משעה שהבינו,

מר ישראל זינגר: רגע, לא להפריע לו. תנו לו לדבר לרועי, תנו לו.

עו"ד רועי ברזילי: משעה שהבינו שצריך היתר והיתר דורש, יש דרישות מינימאליות להיתר, עלויות גבוהות, אז ויתרו וחיפשו חלופה אחרת. אז אולי,

מר עזרא נחום: אני רק רוצה לתקן, לא מדובר בהיתר בנייה.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, רגע, שניה,

עו"ד רועי ברזילי: אז אולי, אז אולי, אז אולי מה שנקרא,

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, רועי, רועי, רועי, רועי, תשאל את כל השאלות, רועי, תשאל,

עו"ד רועי ברזילי: סוף מעשה במחשבה תחילה.

מר ישראל זינגר: רועי, תשאל את כל השאלות שלך ותענה בסוף עזרא. כן, עוד שאלות? חוץ מקרית החינוך.

עו"ד רועי ברזילי: טוב. יש פה הרבה סעיפים כלליים שאנחנו לא יודעים,

מר ישראל זינגר: תציין.

מר עזרא נחום: צירפנו לכם פירוט.

מר ישראל זינגר: רגע, עזרא, תן לו לסיים את השאלות שלו.

מר עזרא נחום: או קיי.

עו"ד רועי ברזילי: איפה הפירוט לגבי, איפה זה היה עכשיו,

מר עזרא נחום: תגיד לי רק מספר סעיף.

עו"ד רועי ברזילי: שיפוץ מבנה עירייה. מספר 5.

מר ישראל זינגר: חכה שיסיים. הלאה.

עו"ד רועי ברזילי: סעיף 5 – איפה הפירוט לגבי העניין הזה?

מר עזרא נחום: אנחנו צירפנו לכם גם דברי הסבר לתוכנית הפיתוח. מדובר, היה לנו פיצוץ צנרת בחדר המשאבים כאן, מתחת לבניין המועצה, אנחנו עדיין הולכים לתבוע את הביטוח לקבל החזר, יש מספר סעיפים שהיינו צריכים להשלים לחדר המועצה ודרישה חדשה לשיפוץ שירותים במבנה העירייה.

עו"ד רועי ברזילי: לגבי תיקון ביוב בעלים – כשאני הייתי בהנהלה נאמר לנו שאין יותר, אני חושב שאתה גרשון אמרת את זה, שנגמרו הקלמנטינות. עיריית רמת-גן לא תתקן עבור בעלים ואחרי זה תחפש אותם לדרוש. אז קודם כל, אם אנחנו עכשיו עומדים להקצות תקציב לעניין הזה, אני רוצה להבין שהשתנתה החלטה עקרונית, גרשון. זאת אומרת, אנחנו הולכים לטפל, ואני חושב שזה מוצדק,

מר עזרא נחום: אני אתן הסבר לזה.

עו"ד רועי ברזילי: אני חושב שיש הרבה מצוקות מיידיות שאנחנו לא מסוגלים לפתור, ועדי בתים לא מסוגלים לפתור.

מר ישראל זינגר: אז זה מוצדק.

עו"ד רועי ברזילי: אם זה מוצדק – מצוין. אבל שייכנס במסגרת החלטה. אני חושב שזו היתה טעות להוציא את זה מלכתחילה. אבל אנחנו מוציאים את זה מתוך זה, השאלה אם זה נגבה בחזרה מוועדי הבתים או מבעלי ה- זאת אומרת, יש מנגנון, יצרנו מנגנון כנגד העניין הזה?

מר עזרא נחום: אני אסביר. זה מחולק לשני סעיפים – יש תיקוני ביוב וחיוב בעלים, זה כאשר בעלים מקבלים התראות, לא מתקנים, העירייה מתקנת והיא מחייבת אותם בהתאם. מנכ"ל העירייה המליץ שמאחר ומדובר בתאגיד מרמת-גן, כל נושא הביוב מוטל עליו, והרבה מאד בתים סובלים עקב זה שהם לא יכולים להתארגן לטפל בסתימות ביוב וכו', אנחנו יחד עם תאגיד מי רמת-גן הקמנו קרן משותפת בסך מיליון שקל, חצי מיליון שקל תאגיד מי רמת-גן, חצי מיליון שקל עירייה, שמטפלים אך ורק במקרים דחופים.

עו"ד רועי ברזילי: עזרא, את זה אני מבין, זה גם מה שאמרתי.

מר עזרא נחום: יפה. אז יצטרכו למצוא פיתרון כולל,

עו"ד רועי ברזילי: אני שאלתי שאלה אחרת. לא מה יוצרת הקרן, כי אני רואה את מה יוצרת הקרן, אני רואה את החצי מיליון שקל. אני שואל שאלה אחרת. אנחנו, הרי כל הזמן היתה הטענה למה לא לעשות את זה, בגלל שאין מנגנון יעיל לגבות בחזרה את הכסף. אני שואל אם כן נמצא המנגנון הזו. זו השאלה שלי.

מר עזרא נחום: אם היית נותן לי להשלים אז היית,

עו"ד רועי ברזילי: אז תגיע לשם.

מר עזרא נחום: אגיע לשם. או קיי. ברוב המקרים אנחנו מחייבים בעלים. ישנם מקרים, תלוי במצב הסוציו אקונומי של התושבים והתארגנות הוועד, אם מדובר בסתימת ביוב שעולה 300 שקל, אנחנו בדרך כלל, במקרים חריגים אנחנו לא מחייבים את התושבים.

עו"ד רועי ברזילי: מה אתה אומר?

מר עזרא נחום: כן.

עו"ד רועי ברזילי: עכשיו 300 שקל, כל סתימת ביוב כמעט קטנה,

מר עזרא נחום: לא כל, לא כל, לא כל.

עו"ד רועי ברזילי: זה המנגנון.

<u>מר עזרא נחום:</u> המנגנון, קבענו נוהל, ובאישור של סמנכ"ל העירייה בלבד יוצאים לתקן את אותה סתימת ביוב.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אז אני אשמח לראות את הנוהל הזה בבקשה.

<u>מר עזרא נחום:</u> או קיי.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> בסדר?

<u>מר עזרא נחום:</u> טוב.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> הדבר האחרון שאני מבקש לדעת זה לגבי שיפוץ נקודת המשטרה ברקון. מדוע אנחנו צריפים תוספת של 100 כאשר בבסיס אני לא מצליח להבין כיצד ההוצאה הזאת מושתת עלינו ומה ההסדר מול משטרת ישראל שאנחנו מתחילים להקים תחנות משטרה גם עבורם.

<u>מר עזרא נחום:</u> טוב. כידוע לכם, תחנת המרחב עומדת להתפנות ולא תהיה נקודת משטרה בעיר רמת-גן. והנהלת העיר, גם מועצת העיר כמדומני, אישרה הקצאת מקום באותו מקום שהם יושבים היום, לשפץ אותו ולהתאים אותו. מה שקרה, היה אומדן ראשוני, אבל מאחר ולהקמת נקודת משטרה מחייב, יש להם מפרט מיוחד, מוגן וכו', אחר שעשו את כל הפעולות הנדרשות בהתאמה עם המשרד לביטחון פנים ועם משטרת ישראל, הוכנה תוכנית עם אומדן פירוט בהתאם לדרישות שלהם. בשביל זה אנחנו מבקשים את התוספת התקציבית.

<u>ד"ר שולמית ביסמנובסקי:</u> אבל למה המשטרה לא משלמת את זה?

מר עזרא נחום: זה ההסדר בין העירייה לבין המשרד לביטחון פנים.

עו"ד רועי ברזילי: נכשלתם. מדוע ההסדר הזה,

מר עזרא נחום: כל מה שקשור בנושא של התוכנות והציוד המשרדי, זה משטרת ישראל עושה. אנחנו משפצים ומתאימים את המקום,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מאיזו שנה ההסדר הזה?

מר עזרא נחום: מתאימים את המקום לצרכי נקודת משטרה שתשמש את העיר רמת-גן.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מאיזו שנה ההסדר הזה איתם?

מר עזרא נחום: זה לאחרונה. לפני, נדמה לי, כחצי שנה או משהו כזה?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אפשר לקבל את ההסדר הזה? את הטופס?

מר עזרא נחום: את ההסדר? את ההסכמה?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כן. את המסמך הזה שחתמתם עליו.

עו"ד רועי ברזילי: יש לנו עוד תחנות משטרה בדרך?

מר עזרא נחום: סליחה?

עו"ד רועי ברזילי: עוד תחנות שיטור בדרך?

מר עזרא נחום: לא. זו תהיה התחנה המרכזית של משטרת רמת-גן. משטרת רמת-גן הולכת להתבטל.

מר ישראל זינגר: רגע, רגע, שניה, עזרא,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: למה התושבים צריכים לשלם על זה?

מר ישראל זינגר: רגע, שולמית, חברים, מעבר ל-

עו"ד רועי ברזילי: מדוע,

מר ישראל זינגר: רועי, רועי,

עו"ד רועי ברזילי: רגע, שניה, המשטרה,

מר ישראל זינגר: רועי, לא, כי אני מדבר.

עו"ד רועי ברזילי: אבל אני בזכות דיבור, לא אתה.

מר ישראל זינגר: אני רוצה שתבינו, חברים, גם מעבר לכסף, משטרה זה ביטחון התושבים. ואם החלטנו ואם ראינו וזה כולם יודעים שהיה מסוכן מאד בין השאר, הרי בגלל זה נעשה גם הסדר אחר עם המשטרה, לא רק לגבי תחנת המשטרה, ויש כוח שנמצא שם כדי להגן על ביטחון ובטיחות התושבים, לא רק שלנו, אבל שמסתובבים באזור הזה. אני חושב ש -

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אבל זה המנדט של המשטרה לעשות את זה.

מר ישראל זינגר: רגע. אבל מכיוון שזה התושבים שלנו, העירייה החליטה גם לקחת חלק על זה מכיוון שזה התושבים שלנו. אני רק רוצה לתת לכם דוגמא מה כן או לא. היום, אם קראתם בחדשות, דומה ולא דומה, עיריית תל-אביב החליטה, לאור, שזה גם אחריות המשרד לביטחון פנים, להפסיק את האבטחה בגני הילדים. האם אנחנו היינו מסכימים לזה? כלומר, יש ויש. אז יש גם כסף,

עו"ד רועי ברזילי: אתה משווה?

מר ישראל זינגר: לא. רציתי להגיד שאנחנו,

עו"ד רועי ברזילי: אז תקים משטרה של רמת-גן.

מר ישראל זינגר: טוב. תודה רבה.

עו"ד רועי ברזילי: אבל רגע, אני שואל שאלה פשוטה – איך גוף מתוקצב, זה גוף מתוקצב, איך הוא מקבל,

מר עזרא נחום: משטרת ישראל הוא לא גוף מתוקצב.

עו"ד רועי ברזילי: הוא לא גוף מתוקצב?

מר עזרא נחום: לא על ידי העירייה.

עו"ד רועי ברזילי: לא על ידי העירייה?

מר עזרא נחום: לא.

עו"ד רועי ברזילי: בסדר. אבל הוא לא יכול להיות מתוקצב פעמיים על ידי גוף ציבורי.

מר עזרא נחום: המבנה הוא שלנו. זה נשאר של עיריית רמת-גן.

עו"ד רועי ברזילי: ואנחנו מקבלים על זה שכירות או שזו הקצאה?

מר עזרא נחום: לא, זה ללא תמורה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: אז ברור שהם צריכים לממן את זה.

מר עזרא נחום: להזכיר לך, רועי ברזילי, גם נקודות המשטרה השכונתיות הוקמו על ידי העירייה, אם זה בנווה יהושע, במרום נווה, פארק לאומי,

עו"ד רועי ברזילי: אתה לא עושה את הסיפור הזה יותר נוח. אתה לא עושה את הסיפור הזה יותר נוח.

מר ישראל זינגר: טוב.

עו"ד רועי ברזילי: אתה נותן לגיטימציה למשטרה להתחמק מהאחריות שלה. לדעתי זו האחריות שלה. ואנחנו צריכים,

מר ישראל זינגר: טוב, הסתיים הזמן שלך.

עו"ד רועי ברזילי: איזה זמן?

מר ישראל זינגר: השני אלי. 5 דקות מותר לך. אלי, בבקשה. מוותר. ליעד.

מר שמואל לרמן: רק שניה, אני רוצה לעשות רישום.

מר ישראל זינגר: שאלתי מי קודם. הלאה.

מר שמואל לרמן: רק שניה. מי רוצה? אני רוצה לדעת.

מר ישראל זינגר: אני שאלתי כבר. אלי וליעד. יש פתק מי שאמר לי.

מר שמואל לרמן: רק ליעד. אלי ויתר.

מר ישראל זינגר: אלי ויתר. ליעד, בבקשה.

מר ליעד אילני: תודה. אני רוצה לומר, יש 160,000 תושבים בעיר הזו. זה שמשטרת ישראל, המשרד לביטחון הפנים החליטו שהמרחב ייצא מפה ושלא תהיה פה תחנה בסדר גודל שיכולה לשרת 160,000 תושבים,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ובני ברק ופרדס כץ.

מר ליעד אילני: אני, עם כל הכבוד לבני ברק ולגבעתיים, אנחנו גדולים מהם פי כמה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: גם אותם הם משרתים, לא רק אותנו.

מר ליעד אילני: 160,000 תושבים, לא ראיתי, לפחות לא בתקשורת, והיות ויש לך כל כך הרבה יועצי תקשורת, אני מניח שאם היית עושה משהו בנדון אז ודאי היינו שומעים על כך. לא ראיתי איך אתה יצאת לאיזה שהוא מאבק מול המשרד לביטחון פנים כדי שתהיה פה תחנת משטרה שתתן ביטחון אישי ל-160,000 תושבים, עם כל הכבוד ל'פקקטע' משרד בבורסה.

מר עזרא נחום: לא, זו תהיה תחנה של רמת-גן. תחנת המשטרה תהיה בבורסה.

מר דני גולדשטיין: זה 'פקקטע' משרד, מה?

מר עזרא נחום: משרד. או קיי.

מר ליעד אילני: או קיי. כמה שוטרים יהיו שם?

מר שמואל לרמן: עזרא, תנו לו לדבר.

מר ליעד אילני: כמה שוטרים יהיו שם? כמה שוטרים יהיו שם?

???: 23.

מר ליעד אילני: 23. כמה שוטרים יש על עיר אחרת שיש בה 160,000 תושבים?

מר דני גולדשטיין: 150 מטר, אמרתי.

מר שמואל לרמן: אבל זה לא, מה, עזרא ממנה, ליעד,

מר ליעד אילני: לא, אז שלא יתחכמו.

מר שמואל לרמן: לא עזרא ולא ליעד ממנים את השוטרים.

מר ליעד אילני: אני מדבר עכשיו על כל השיטור.

מר שמואל לרמן: לא, סליחה, אמנון. הם לא ממנים, מאיפה הם יודעים?

מר ליעד אילני: אני מדבר על כוח השיטור, על השירות לתושבי רמת-גן.

מר שמואל לרמן: הכתובת היא המשרד לביטחון פנים.

מר ליעד אילני: והכתובת היא גם – ראש עיריית רמת גן, שאמור לדאוג לאינטרסים של התושבים שלו.

מר ישראל זינגר: 25% לפי דיווח המשטרה מהמקרים החמורים קרו במתחם הזה ולכן הצביעות שלך לא מובנת.

מר ליעד אילני: מר זינגר, עכשיו אני מדבר. מר זינגר, מה קשור לצביעות?

מר דני גולדשטיין: ישראל, אתה אפילו לא שומע מה שהוא אומר.

מר ליעד אילני: אתה אפילו לא שומע.

מר דני גולדשטיין: אתה לא שומע מה שהוא אומר אפילו.

מר ליעד אילני: לפי הפקודה, כשאני מדבר אתה שותק. אז יש לי 5 דקות.

מר שמואל לרמן: די, לא, לא יפה.

מר ישראל זינגר: ראש העיר מותר לו להעיר מתי שהוא רוצה.

מר ליעד אילני: לא, ראש העיר לא מותר לו להעיר מתי שהוא רוצה.

מר ישראל זינגר: גם אם אתה מדבר שטויות ואני לא ...

מר ליעד אילני: זה בחוקה שלך ושל בר.

עו"ד רועי ברזילי: גם כללי התנהגות נאותים חלים על ראש העיר.

מר שמואל לרמן: נכון. נכון.

עו"ד רועי ברזילי: אל תתפרץ לדברים של אחרים.

מר שמואל לרמן: ליעד, בבקשה. רועי, די.

מר ליעד אילני: דמוקרט.

מר שמואל לרמן: ליעד, בבקשה.

מר ליעד אילני: אני רוצה לומר גם בהזדמנות הזו, לפני שנגיע לשאר הדברים,

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר ליעד אילני: קיבלנו, חברי לאופוזיציה ואנוכי, בשבוע האחרון מספר טלפונים מגורמים שביקשו שבכל זאת נסכים לדון בסעיף 13 בתב"ר על סך 600,000 שקלים לבית צבי. אני רוצה לומר לכם משהו, הזכרת צביעות אז זו הצביעות. כי כשחבר המועצה דני גולדשטיין בחודש שעבר שלח שאילתה באיחור של כמה דקות אם אני זוכר נכון, היה מי שטען שהיועץ המשפטי, שומר הסף, וגם במקרים בעבר, יש לי התכתבויות שאני שלחתי בשש וחצי במקום בשש הצעה לסדר, וענו לי שהיועץ המשפטי שומר הסף בולם איזו שהיא פרצה שאנחנו מנסים להכניס לתוך פקודת העיריות. וזה כידוע הרי, בעיר שלנו שומרים על החוק קלה כבחמורה על הסעיף הכי קטן בפקודת העיריות, ולכן הגענו לאן שהגענו, גם בקדנציה הקודמת וגם איתך מר זינגר.

מר שמואל לרמן: ליעד, אבל בוא תתקדם לזה. זה בטח יותר חשוב.

מר ליעד אילני: לא, לא, יש לי 5 דקות,

מר ישראל זינגר: הוא יכול לדבר על מה שהוא רוצה, כולל את השטויות שלו.

מר שמואל לרמן: כדאי לך לנצל אותם היטב.

מר ליעד אילני: תודה.

מר שמואל לרמן: אתה יכול לדבר מה שאתה רוצה, אני פשוט מציע לך.

מר ליעד אילני: לא, זה לא יתכן שכל פעם נותנים לנו ציונים. אני עכשיו מדבר, מר לרמן.

מר שמואל לרמן: דבר.

מר ליעד אילני: ההבדל ביניכם לבינינו הוא שאנחנו אנשים אחראים. כשאנחנו רוצים לקיים דיונים על הצעות החלטה בסוגיות שתאמין לי מאד חשובות לתושבי העיר, לא פחות מעוד איזו שהיא רצפת פרקט לצרכי ריקוד בבית צבי, שאני לא מזלזל בזה, אבל יש הצעות החלטה שהעלו פה חברים, אני זוכר מה אני העליתי על העברת הפיקוח הפדגוגי על צהרונים ומועדוניות ממפעלי בית עמנואל לאגף החינוך של עיריית רמת-גן, כל זה זירזתם אותי לסיים, שחלילה לא נמשיך. שאילתות שאנחנו מגישים, אתם אומרים – לא אפשרי, לא עשיתם את זה לפי מה שכתוב בפקודה. אבל עכשיו, שאתם טעיתם, ולא משנה מי טענה, והגשתם את זה באיחור של יום, פתאום מבקשים את תחנונינו.

מר ישראל זינגר: לא חייבים להסכים, חבר'ה, אל תעשה טובות.

מר ליעד אילני: ההבדל בינינו לבין אנשים קטנים זה שאנחנו אחראים כלפי בית צבי,

מר ישראל זינגר: ממש.

מר ליעד אילני: וכלפי הסטודנטים. ולכן אמרתי, לכן אמרתי, השבתי כך לגורמים המכובדים שדיברו איתי וגם חברי לאופוזיציה השבוע, שההבדל בינינו לביניכם שאנחנו נאפשר את זה. אני יודע, מר זינגר, שכשתסתיים הכהונה הזמנית שלך, ולא משנה מי יהיה ראש העיר הבא של רמת-גן, יהיו פה ערכים אחרים. ערכים אחרים זה לא רק לדאוג שאנשים שמבקר המדינה המליץ בחום שלא למנות אותם לא ימנו אותם, אלא גם שסגנון הדיבור יהיה ראוי מצידו של ראש העיר, כי בינתיים אתה מבייש רק את עצמך. ושהמצלמות יעבדו לאורך כל הזה ולא רק שנה לפני בחירות פתאום תצא כאילו אתה שקוף. כל הדברים האלה יגיעו לקיצם בקרוב, מקסימום בעוד שנה. ולכן אני אומר בעניין הזה, בשם חברי לאופוזיציה, שאני מסיר, עזרא, לבקשתך, את ההתנגדות שלנו לעניין הזה, אבל טעויות קורות, קורות גם לנו וגם לכם. החזרנו עכשיו עוד פעם את הכדור למגרש שלכם. ובפעם הבאה שתעמדו איתנו על קוצו של יוד בעניין שהאמינו לנו, אנחנו מייצגים גם כן כמה תושבים בעיר הזו, חשוב להם מאד, אתם לא תסכימו לקיים עליו דיון או לענות לשאילתה, או לענות בצורה שמגחכת רק אותך – אין לי מה להוסיף, אז אנחנו לצערנו לא נסכים.
שאל רועי ברזילי על גני ילדים וגם על הרקון, שעל שניהם רציתי לשאול, ככה שאין לי מה להוסיף. תודה.

מר שמואל לרמן: תודה רבה, ליעד.

מר אלי מוסרי: לאדם יש אמירה בעניין הזה.

מר שמואל לרמן: אדם, רצית משהו?

מר אדם קניגסברגר: כן. כן. ברשותכם, כבוד היו"ר, למרות שאתם מתנהגים עם האופוזיציה בקטנוניות ומקפידים איתנו על כל פסיק, אנחנו החלטנו, מתוך אחריות ציבורית, ובמקרה הזה למען תלמידי בית ספר בית צבי, לאפשר להעלות את סעיף 13 שהוגש באיחור מחוץ לסדר היום, זאת כדי ששנת הלימודים בבית צבי תיפתח כסדרה. התלמידים אינם צריכים לסבול ממחדלי ההנהלה.

מר שמואל לרמן: תודה רבה. אני מעריך מאד.

מר אדם קניגסברגר: תודה.

מר שמואל לרמן: בבקשה, אפשר להצביע?

מר אדם קניגסברגר: לא, רגע, יש לנו, אני רוצה לדבר על סעיפים אחרים.

מר שמואל לרמן: חשבתי שסיימת. בבקשה, מה שאתה צריך.

מר אדם קניגסברגר: לפני קרית החינוך.

מר שמואל לרמן: מה שאתה רוצה.

מר אדם קניגסברגר: או קיי. יש סעיף של שיפוץ מבני העירייה. בתוך הסעיף הזה כתוב – השלמה לחדר המועצה בדרישה חדשה לשיפוץ

וכו' וכו'. בזמנו אני הערתי הערה, שכל פעם שקובעים בעירייה תקציב בנושא של עבודות ציבוריות, אז קובעים נגיד שלשיפוץ של חדר המועצה יהיה מיליון שקל. אבל תמיד, לא משנה איך, תמיד יש תוספות. והתוספות לא באות מאותו תב"ר או תוספת, אלא תמיד מאיזה שהוא סעיף צדדי אחר, במקרה הזה עכשיו מבנה עירייה. עכשיו להיפך, בבית קונסטנט היה תב"ר. התב"ר דיבר על הקצבה של 631,000 שקל. מה עושים עכשיו? מבטלים את התב"ר הזה. אבל את הכסף שכבר הוצא לא מוציאים מהתב"ר הזה, אלא מוציאים אותו מתב"רים אחרים. הדבר נראה לי, בלי להבין הרבה בענייני כספים, שהדבר הזה נראה לי פגום מיסודו. לא יכול להיות שאנחנו נשחק עם התב"רים בצורה כזאת שיש תב"ר לסעיף אחד, מוציאים ממנו כסף ואחר כך מעבירים אותו למקום אחר. הכול צריך להיות באותו תב"ר. יתקנו אותי הגזבר או היועץ המשפטי. אני באמת לא מבין את הדברים האלה. אבל בנושאים האלה, שיש בהם, שאתם מוציאים תקציב ואחר כך מנפחים אותו עוד קצת, זה תהליך קבוע בעירייה שצריך להיפסק. דיברנו על זה, דיברנו על זה גם במסגרת של ועדת הביקורת, שכל פעם, אם יש איזו שהיא הוצאה, פתאום היא מתנפחת. ובסוף אומרים שזה לא היה חזוי. אז אני אומר לכם, הכול חזוי מראש, כי תמיד יש מכרזים, ובמכרזים קבוע בדיוק כמה שצריך להוציא. ותמיד זה לא הספיק. אז תלמדו איך לעבוד.

<u>מר שמואל לרמן:</u> של חדר המועצה למשל?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני מדבר בכלל על הנוהג להעביר מתקציב לתקציב, מתב"ר לתב"ר.

<u>מר שמואל לרמן:</u> חשבתי על חדר המועצה. חדר המועצה, אני יכול להתייחס, אם אתה רוצה.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, עזוב.

מר עזרא נחום: אתה רוצה שאני אתייחס לנושא של בית קונסטנט?

מר אדם קניגסברגר: כן, בבקשה.

מר עזרא נחום: או קיי. כפי שציינתי בתחילה, ישנו תב"ר כללי להתאמות של גני ילדים. מפאת קוצר הזמן והצורך להיערך לפתיחת שנת הלימודים ב-1 בספטמבר, היה צורך לעשות את העבודות להתאים אותו כמה שיותר מהר. אז בינתיים השתמשו בתקציב שהוא כללי להתאמות של גני ילדים.

עו"ד רועי ברזילי: אבל עכשיו מוסיפים לו 400,000 שקל.

מר אדם קניגסברגר: זה היה התב"ר.

מר עזרא נחום: אל תפריע לי.

מר שמואל לרמן: אדם,

עו"ד רועי ברזילי: עכשיו מוסיפים לתב"ר הכללי הזה 400,000 שקל. אז בוא תסביר. עד עכשיו לא הסברתי מאיפה יוצא הכסף.

מר שמואל לרמן: רועי, תן לו דקה.

עו"ד רועי ברזילי: אם השקעתם בבית קונסטנט, לא, אני לא מבין, התשובה לא עונה לשאלה.

מר שמואל לרמן: תן לו אבל להגיד.

עו"ד רועי ברזילי: לא לו ולא לי. אם השקעתם,

מר שמואל לרמן: רועי, תן לו.

עו"ד רועי ברזילי: אם השקעתם בבית קונסטנט כסף, עכשיו מושכים את כל הכסף שהיה אמור להיות בתב"ר ומוסיפים 400,000 שקל לתקציב גני ילדים.

מר עזרא נחום: לא, לא מוסיפים 400,000 שקל.

עו"ד רועי ברזילי: מוסיפים.

מר שמואל לרמן: תן לו, רועי.

מר עזרא נחום: סליחה, תן לי לענות, תרשה לי.

מר שמואל לרמן: רועי, תן לו, אולי הוא יענה לך.

מר דני גולדשטיין: למה אתה מושך את מלוא התב"ר? חלק ממנו השקעת בו.

מר עזרא נחום: לא, אני אסביר למה.

מר שמואל לרמן: תנו לעזרא לדבר. אם לא תבינו, אפשר לשאול אותו.

מר עזרא נחום: 400,000 שקל זה מימון מלא של משרד החינוך. משרד החינוך מקצה כספים הן לבתי ספר יסודיים, הן לתיכוניים, הן לגני ילדים. אגף החינוך, אחרי שאנחנו מקבלים ומאשרים את התב"ר, הוא מחליט איזה גני ילדים ואיזה בתי ספר לעשות בהם שיפוצים. זה באשר ל-400,000 שקל שציינת. באשר לבית קונסטנט, הסברתי, לאחר שאנחנו אישרנו באישור המועצה את התב"ר של 631,000 שקל שהיה צריך למעשה להספיק למלוא ההתאמה של בית קונסטנט לגן ילדים, הוחלט לבטל ולא להשמיש אותו,

עו"ד רועי ברזילי: באמצע העבודות. כמה כסף,

מר עזרא נחום: לא, זה בתחילת העבודות, זה לא באמצע העבודות.

עו"ד רועי ברזילי: כמה כסף יצא? מה זה משנה עכשיו,

מר עזרא נחום: כי זה הוצא בתב"ר אחר. תחילת העבודה,

עו"ד רועי ברזילי: שני תב"רים הפעילו את בית קונסטנט?

מר אדם קניגסברגר: איך יכול להיות?

מר עזרא נחום: לא שני תב"רים. אמרתי.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני לא מבין. שיהיה הסבר ברור.

מר שמואל לרמן: רועי, תן לו צ'אנס.

מר עזרא נחום: אני חושב שאני הסברתי,

עו"ד רועי ברזילי: מוקי, אין לי בעיה. יש לך בעיה? בוא תסביר לי אתה, מוקי. אתה הבנת? אתה הבנת אדוני מוקי? אם הבנת, בוא תסביר לי אתה.

מר שמואל לרמן: רועי, רועי,

עו"ד רועי ברזילי: כי הוא אמר לי שלא הבנתי. תסביר לי.

מר עזרא נחום: אמרתי ואני חוזר ואומר את זה,

מר שמואל לרמן: רועי, אתה נורא, רגע, תירגע.

עו"ד רועי ברזילי: אבל תנו לי תשובות. מה הבעיה לתת תשובות?

מר שמואל לרמן: הוא ייתן לך, אבל,

עו"ד רועי ברזילי: בונים תחנת משטרה בחצי מיליון שקל כאשר ראש העיר, אותה משטרה צריכה גם להגיש כתב אישום. לי זה נראה קצת כואב בבטן ואין תשובות. נשמע לי מוזר שעיריית רמת-גן צריכה לתקצב משטרה שגם צריכה להגיש כתב אישום נגד ראש עיר. נשמע לי מאד תמוה ומוזר ואני לא מקבל תשובות.

מר משה רוח: רועי, למה אתה צועק?

מר דני גולדשטיין: המשטרה כבר הגישה.

מר משה רווח: לא צריך לצעוק.

מר דני גולדשטיין: אנחנו כבר אחרי זה.

עו"ד רועי ברזילי: המשטרה לא הגישה. המשטרה צריכה להגיש.

מר דני גולדשטיין: המליצה. המשטרה המליצה.

מר שמואל לרמן: טוב, עזרא, בבקשה.

מר דני גולדשטיין: אבל לא קשור. זה כבר אחרי זה.

מר שמואל לרמן: נכון. נו, יש לך לענות לרועי?

מר דני גולדשטיין: אם הוא היה משקיע עכשיו בבניין הפרקליטות היית אומר ניחא, הוא רוצה זה.

מר שמואל לרמן: דני, די, נו. בסדר, אתה צודק, אבל זה לא קשור לענייין.

מר משה רווח: דני, היום אתה משועשע.

מר אדם קניגסברגר: אני שאלתי את השאלה, סליחה, לרמן, אני שאלתי את השאלה והתשובה לא נראית לי בכלל הגיונית. זה הכול. שיבדקו את זה. יש יועץ משפטי. אני חושב שאם יש תב"ר מיוחד לעבודות האלה, משם היה צריך לצאת הכסף. לא יכול להיות שמוציאים כסף

ממקום אחר ואחר כך מחזירים את כל הכסף. משהו פה פגום ותבדקו את עצמכם.

עו"ד רועי ברזילי: הכול פלואידי. כאילו אין תקציב. יש בסיס לתקציב והכול זורם למטה. רק מציגים לנו משהו אחר.

מר דני גולדשטיין: השאלה ברורה.

מר שמואל לרמן: הבנו את הנקודה. עזרא, תבדקו את העניין.

מר עזרא נחום: עם כל הכבוד, רועי ברזילי, אני אסביר לו בפעם השלישית. אני אמרתי, יש תב"ר כללי לנושא התאמות של גני ילדים, משם,

מר אדם קניגסברגר: אז למה ביקשת תב"ר לבית קונסטנט?

מר ישראל זינגר: אל תענה יותר. גמרנו. קרית החינוך, הסעיף הזה, בבקשה.

עו"ד רועי ברזילי: הוא לא ענה. הוא לא ענה עדיין.

מר ישראל זינגר: טוב, מי שלא הבין, בבקשה, קרית החינוך.

עו"ד רועי ברזילי: לא שלא הבנו, אין תשובה.

מר אדם קניגסברגר: לא מי שלא הבין. אתה הבנת?

עו"ד רועי ברזילי: אתה הבנת? בוא תסביר.

מר אדם קניגסברגר: אתה הבנת?

עו"ד רועי ברזילי: אם אתה הבנת בוא תסביר.

מר ישראל זינגר: קרית החינוך, כדי להשלים את הסעיף זה, בבקשה.

מר שמואל לרמן: עזרא, רק דקה אחת, שניה אחת.

מר משה בודאגה: אפשר לדבר?

מר שמואל לרמן: עזרא, יש לי רק בקשה.

מר דני גולדשטיין: ... השתמשת בחלק ממנו? תחזיר 600.

מר שמואל לרמן: עזרא, יש לי בקשה. דני, די.

מר דני גולדשטיין: כבר משכת 600,

מר עזרא נחום: לא משכתי 630.

מר שמואל לרמן: רועי, חכה דקה. רועי, חכה שניה אחת.

(מדברים ביחד)

מר שמואל לרמן: עזרא, תקשיב לי. רועי, רועי, רועי, יש לי בקשה, רועי העלה נקודה שאולי הסברת, הוא לא הבין. לא חשוב מה.

מר דני גולדשטיין: גם אני לא הבנתי.

מר אדם קניגסברגר: אני גם לא הבנתי.

מר שמואל לרמן: רק רגע אחד. עכשיו כבר לא. אני מבקש, הנושא הזה הוא נושא עקרוני, אני מבקש לקבוע עם רועי, עם אדם, עם מי שרוצה עוד, להסביר להם את הנושא העקרוני איך מתנהל תב"ר. אדם העלה שאלה כללית.

מר ישראל זינגר: נכון.

מר שמואל לרמן: במקרה הוא לקח על נושא בית קונסטנט, אבל הוא העלה שאלה כללית איך מתנהלים מול תב"ר, למה עוברים לתב"ר אחר, נכון?

מר ישראל זינגר: נכון.

מר שמואל לרמן: זו השאלה הכללית שלך.

מר אדם קניגסברגר: לא. שאם מגישים תב"ר מוציאים ממנו את הכסף.

מר שמואל לרמן: אדם, ברור לי, ברור לי.

מר אדם קניגסברגר: רגע, סליחה, בדיוק כמו שאתם,

מר שמואל לרמן: רועי, חכה רגע, זה לך.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, בדיוק כמו שאתם עושים עם,

מר שמואל לרמן: בסדר, אדם, רגע.

מר ישראל זינגר: הבין. הבין.

מר שמואל לרמן: הבין. עזרא, יש לי בקשה, תקבע עם שלושת האדונים, תסביר להם איך מתנהל תב"ר.

מר אדם קניגסברגר: שיסביר לראש העיר.

מר שמואל לרמן: לא. אתה רוצה להבין.

מר ישראל זינגר: אני הבנתי.

מר אדם קניגסברגר: אני, לא מעניין אותי בכלל.

מר ישראל זינגר: לא מעניין? אז למה אתה שואל?

מר אדם קניגסברגר: שיבדקו, כל הכסף הזה אחר כך,

מר שמואל לרמן: אין בעיה. בסדר. אני מבקש, מי שרוצה, אני מבקש מעזרא לתת לו את השרות ולהסביר לו איך הוא מנהל את התב"ר בצורה הכי ברורה, או משה, מי שאתם רוצים, הכי ברורה. רועי, גם אליך, מה שאתה צריך עזרה שם, מה שאתה צריך עזרה.

מר ישראל זינגר: טוב. קרית החינוך.

מר אדם קניגסברגר: משה, אתה צודק 100% ...

מר שמואל לרמן: סעיף הבא – קרית החינוך.

מר משה בודאגה: אדם, אתה מכיר את העניינים.

מר ישראל זינגר: קרית החינוך.

מר משה בודאגה: אנחנו בנושא קרית החינוך. חבר'ה, אפשר להיכנס להאזנה? למה קרית חינוך? בעקבות בג"צ שהיה לנו לפני בערך שנתיים, משהו כזה, הוחלט בהסכמה עם הבג"צ שהתיכוניים יעברו למקיפות, המקיפות מחייבת אותנו לבצע שינויים מבניים פיזיים ופדגוגיים. דבר נוסף, גידול במספר התלמידים, בעיקר בבית ספר בליך, שמונה כיום בין 15 ל-16 ו-17 כיתות בשכבת גיל, סה"כ בית ספר בליך מונה היום 2,150 תלמידים ב-62 כיתות. הכיתות עמוסות בחלקן ב-39 תלמידים בכיתה והגידול במספר התושבים, תלמידים חדשים בעיקר מקרית קריניצי החדשה ומזרח העיר שעומד לגדול. כל הדברים האלה מחייבים אותנו להקים בית ספר תיכון נוסף בעיר ואנחנו הולכים להקים אותו באזור שבין תל השומר לרמת אפעל, יש לנו שם שטח גדול מאד, והנושא הזה כבר נמצא בשלבי תכנון אחרונים ולקראת מכרז. התיכון יכלול 10 כיתות בשכבת גיל, עם אופציה ל-12 כיתות. סה"כ כ-1,500 תלמידים, וכאמור, הוא יקל על כל מה שקורה בבליך וגם באוהל שם וגם בבתי הספר האחרים.

לוחות זמנים: סיום תכנון ויציאה למכרז – נובמבר 2017. פתיחת בית הספר כבית ספר צומח – החל משכבה ט' – ספטמבר 2019. אנחנו מתכננים לקיים דיון מיוחד בנושא המקיפות שייערך בתקופה הקרובה במועצת

העיר. אנחנו מבקשים להציג לכם סרטון כדי שתבינו פחות או יותר מה הולך להיות שם. בבקשה.

*** הקרנת סרטון ***

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: יישר כוח. מקסים. הרעיון נהדר וכיף שנתתם סוף סוף לשים וידאו בישיבת מועצה. חבל שלליעד לא נתתם לשים את הסרטונים שהוא רצה.

מר שמואל לרמן: אנחנו נותנים רק הדמיות, לא סרטים.

מר דני גולדשטיין: פה אנחנו נוגעים בנושא של הדדיות.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: לא, אני אשמח שגם אנחנו נוכל.

מר ישראל זינגר: משה, תמשיך בבקשה.

(מדברים ביחד)

מר ישראל זינגר: חשבתי שהנושא של בית הספר מעניין את כולם.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: מקסים. מקסים. באמת, יפה מאד.

מר ישראל זינגר: תמשיך. ראיתי את מי זה עניין. כן, הלאה.

מר משה בודאגה: למעשה, אלה הנתונים. ציינתי את לוחות הזמנים. אנחנו מבקשים לקיים דיון מקיף על כל נושא מערכת החינוך, על השינוי שיהיה בעקבות המקיפות,

מר ישראל זינגר: וכולל זה.

מר משה בודאגה: וכולל הדבר הזה.

מר ליעד אילני: המנכ"ל, רק הצעה, אני אשמח באמת על המקיפות לקבל מראש חומרים, שנבוא מוכנים כבר עם שאלות לדיון.

מר ישראל זינגר: ברור.

מר משה בודאגה: תקבלו. תקבלו.

מר ישראל זינגר: עם כל הרציונאל של זה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: משה, מה לוח הזמנים?

מר עזרא נחום: אפשר לקיים הצבעה על הרשימה?

מר שמואל לרמן: רבותי, אפשר להצביע? פה אחד?

מר משה בודאגה: ספטמבר 2019.

מר שמואל לרמן: לא רוצים? בבקשה. מי בעד לאשר את הרשימה,

עו"ד רועי ברזילי: אני לא בעד לאשר למשטרה תוספת תקציב.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. מי בעד אישור רשימה 4 תקציב בלתי רגיל לשנת 2017?

עו"ד רועי ברזילי: אתה רוצה לפי סעיפים?

מר שמואל לרמן: שניה, דקה, דקה. רק שניה, תנו לי רגע.

מר עזרא נחום: לא צריך סעיף סעיף. בוא נצביע על הכול.

מר שמואל לרמן: רבותי, אם יש מישהו פרט לרועי שרוצה להתנגד?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: למה להתנגד?

מר שמואל לרמן: לתב"ר. אתם מאשרים אותו? רשימה מספר 4.

מר אדם קניגסברגר: רגע, לא היתה התייחסות,

מר ישראל זינגר: אל תשפיע עליו, הוא לא רוצה.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, אני לא מדבר על אף אחד. לגבי בית הספר, היתה איזו שהיא הערה?

מר עזרא נחום: לא.

מר אדם קניגסברגר: לא. אז אפשר להעיר?

מר שמואל לרמן: בטח.

מר אדם קניגסברגר: סליחה רק דקה, לפני ההצבעה.

מר שמואל לרמן: בבקשה, אדם, לא ידעתי שאתה רוצה.

מר ישראל זינגר: הוא רוצה לברך.

מר אדם קניגסברגר: קודם כל, אני רוצה לברך על העניין הזה של בית הספר ברמת אפעל. אין ספק, חבל שזה לוקח כל כך הרבה שנים. יש לי בעיה עם הנושא של התכנון של בתי הספר. בזמנו, באוהל שם, היה צריך לבנות אולם ספורט. לקח 20 שנה עד שבנו אותו, אבל בינתיים הרבה מתכננים הרוויחו הרבה כסף. אם אני לא טועה, גם פה המתכננים שהיו בהתחלה לא בהכרח הציגו את התוכנית הזאת אלא תוכנית אחרת.

מר עזרא נחום: אותם מתכננים. אותם מתכננים.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, לא דיברתי על זה, היתה תוכנית אחרת, עכשיו זו תוכנית אחרת.

מר עזרא נחום: לא. אותה תוכנית.

מר אדם קניגסברגר: היא פשוט תלת ממדית.

מר דני גולדשטיין: היו שינויים קלים. נבנה גשר שם.

מר משה בודאגה: היו כמה שינויים בתוכנית, כי רצינו לצמצם את השטח והשארנו לנו עוד 7 דונם כדי להקים בית ספר, אנחנו מדברים על בית ספר יסודי או בית ספר לילדים אוטיסטים. אנחנו עוד לא החלטנו סופית, אבל השטח הזה מיועד לנושא הזה.

מר ישראל זינגר: חסכנו כסף.

מר אדם קניגסברגר: לפעמים החיסכון עולה כסף. אבל אני מברך על זה שצריך לעשות בשטח הזה גם בית ספר יסודי. יש לי רק בקשה אחת ואני מבקש לברר אותה. יושבת על ידי שולמית. אמרתי את זה, ישבנו עם מתכנן המחוז והוא אמר שבשטח הזה יש בעיה בגלל הקרבה שלו לתל השומר, והוא יגיש בקשה לשנות את המקום. אז אני מבקש, כדי שלא ייקח עוד 10 שנים, אז תבדקו עם מתכנן המחוז מה קורה שם, שלא יהיה איזה שהוא 'ברוך'.

גב' נורית דיין: יש תב"ע מאושרת. אנחנו כבר קיבלנו הקצאה ממינהל מקרקעי ישראל.

מר ישראל זינגר: השאלה חוקית והנה התשובה.

גב' נורית דיין: התב"ע היא כבר מאושרת, חתמנו כבר על הסכם פיתוח עם המינהל.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: החברה להגנת הסביבה אמרו שיש איזו שהיא בעיה.

מר ישראל זינגר: הבעיות נפתרו.

מר משה בודאגה: אדם, אני אענה לך, אדם.

מר ישראל זינגר: אדם, שאלת – תקשיב.

מר משה בודאגה: אדם, אדם,

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר משה בודאגה: התהליך הוא ארוך. למה התהליך ארוך? כי היינו צריכים לתאם עם כל המשרדים, עם כל הגורמים וגם לגייס את הכסף. ולכן, אם הגענו לשלב הזה של כמעט יציאה למכרז, סימן שכל הדברים האלה אכן נפתרו.

מר אדם קניגסברגר: או קיי. אני התרעתי פעמיים, שלא יהיה אחר כך, אני פשוט מבקש להרים טלפון למתכנן המחוז.

מר משה בודאגה: אני אבדוק את זה.

מר שמואל לרמן: אין בעיה. משה, תבדוק, תוודא שמה שאתה אומר מדויק. יופי, בבקשה, אני רוצה לקיים הצבעה. האם אפשר פה אחד לעומת מה, רק רועי רוצה להתנגד לסעיף,

מר אדם קניגסברגר: רגע, למה הוא מתנגד? אני מתנגד גם לנושא של העברת הכספים ל-

מר שמואל לרמן: אז בוא נעבור, אי אפשר, אז בוא נצביע,

מר ליעד אילני: למה, אי אפשר שתי הסתייגויות?

מר שמואל לרמן: שתי הסתייגויות, אין בעיה. אדם, אתה מסתייג על?

מר אדם קניגסברגר: אני מסתייג על העניין של הכסף שמועבר,

מר עזרא נחום: איזה סעיף?

מר שמואל לרמן: רק תגיד סעיף.

מר עזרא נחום: מספר סעיף.

מר אדם קניגסברגר: תב"ר 455,

מר שמואל לרמן: סעיף מספר. מספר שורה.

מר דני גולדשטיין: 7. לרמן, 7.

מר אדם קניגסברגר: 7. סעיף 7, אני מבקש שכל הכסף שהוצא יוצא מכאן ולא יוצא מ...

מר שמואל לרמן: אתה מסתייג על 7. רועי, על מה אתה מסתייג?

מר ישראל זינגר: 4.

מר שמואל לרמן: 4?

עו"ד רועי ברזילי: המשטרה, מה שזה היה.

מר שמואל לרמן: מה זה? תגיד לי מספר רק. מה זה שם?

מר דני גולדשטיין: לא, לא 4, לא 4.

מר עזרא נחום: לא 4. הוא מסתייג על מספר 8.

מר שמואל לרמן: 8. בבקשה, האם אפשר פה אחד למעט הסתייגות של אדם על סעיף 7 והסתייגות של רועי על סעיף 8? פה אחד. תודה רבה. יופי. בשעה טובה.

מר עזרא נחום: מאושר פה אחד.

מר דני גולדשטיין: וששיירשם בפרוטוקול נושא של סעיף 13.

מר עזרא נחום: אושר. אושר.

מר שמואל לרמן: רק רגע, דני צודק. תנו לי רגע. סעיף 13 לא הוגש במועד. למרות זאת, האופוזיציה ביחד עם הקואליציה כפה אחד הסכימו שייכנס לסדר היום.

מר דני גולדשטיין: אופוזיציה אחראית.

מר שמואל לרמן: אופוזיציה אחראית. לאחר שהוכנס לסדר היום הוחלט לאשר אותו פה אחד יחד עם שאר הסעיפים. תודה רבה לאופוזיציה.

מר דני גולדשטיין: גב' נורית דיין,

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי. יישר כוח לכולם. הלאה. נכסים.

<u>החלטה:</u>

הוחלט פה אחד לאשר להעלות את סעיף 13 ברשימה (אשר הוגש באיחור).

הוחלט פה אחד לאשר רשימה מס' 4 תקציב בלתי רגיל לשנת 2017 (לרבות סעיף 13 ברשימה).

מר אדם קניגסברגר – מסתייג על סעיף מספר 7 ברשימה – התאמת בית קונסטנט לגני ילדים בסך 631,000 ₪.

עו"ד רועי ברזילי – מסתייג על סעיף מספר 8 ברשימה – שיפוץ נקודת משטרה בירקון בסך של 550,000 ₪.

ב. <u>נכסים:</u>

1. <u>בקשה לביטול החלטת מועצת עיר מס' 55 מיום 23.2.17 בנושא הסכם שכירות עם ז'ינו מסעוד להפעלת קפיטריה בתיכון "אהל שם" רחוב רוקח 118 ברמת גן גוש 6203 חלקות 144,145,146,152,153</u>

מצ"ב חוות דעת משפטית וקיטוע מועצת עיר מס' 55 מיום 23.2.17

<u>מר שמואל לרמן:</u> אני מקריא את הסעיפים, למי שיש משהו לומר – יגיד, אם לא אנחנו נעבור סעיף סעיף ונאשר.

סעיף 1 – בקשה לביטול החלטת מועצת עיר מס' 55 מיום 23.2.17 בנושא הסכם שכירות עם ז'ינו מסעוד להפעלת קפיטריה בתיכון "אהל שם" רחוב רוקח 118 ברמת גן גוש 6203 חלקות 144,145,146,152,153. אפשר פה אחד?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן.

מר שמואל לרמן: פה אחד. תודה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר ביטול החלטת מועצת עיר מס' 55 מיום 23.2.17 בנושא הסכם שכירות עם ז'ינו מסעוד להפעלת קפיטריה בתיכון "אהל שם" רחוב רוקח 118 ברמת גן גוש 6203 חלקות 144,145,146,152,153.

ב. נכסים:

2. אישור הסכם שכירות בין העירייה לבין השוכר, "סקול מרקט בע"מ" להפעלת קפיטריה בתיכון "אהל שם" רחוב רוקח 118 ברמת גן בגוש 6203 חלקות 144,145,146,152,153

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם שכירות

מר שמואל לרמן: 2 – אישור הסכם שכירות בין העירייה לבין השוכר, "סקול מרקט בע"מ" להפעלת קפיטריה בתיכון "אהל שם" רחוב רוקח 118 ברמת גן בגוש 6203, אותן חלקות – 144,145,146,152,153. אפשר?

מר דני גולדשטיין: אני רוצה לשאול שאלה.

מר שמואל לרמן: דני, דקה. אדם? דני? בבקשה. אדם, אתה ראשון.

מר אדם קניגסברגר: או קיי. בעבר היה נוהג, ואני לא יודע, אולי הוא השתנה אחרי שעזבתי את בית הספר, שבית ספר אהל שם זה בית ספר שמתנהל כמשק סגור, או בוא נגיד, עצמאי, ואם יש בתוך בית הספר מבנים כמו אולם, כמו הקפיטריה, אז הכספים, לא ארנונה, אלא דמי השכירות מועברים לבית הספר. מה שראיתי פה לפי התב"ר, שהכסף הזה מועבר

לעירייה. זו שאלה ראשונה – למה? שאלה שניה – בזמנו השוכר שהיה בקפיטריה קיבל את ההכנסה רק מהקפיטריה ולא קיבל הכנסה ממכונות השתיה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> נכון.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> עכשיו הוא גם בסכום שהוא, הייתי אומר לדוגמא, פחות ממחצית הסכום שהיה בעבר, בשנים קודמות, הוא גם מקבל גם את המכונות.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> נכון.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> והשאלה היא – מה ההיגיון?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> גם מחצית הסכום וגם מקבל את המכונות.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן. מה ההיגיון?

<u>מר שמואל לרמן:</u> טוב, הבנתי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מי מוכן לענות?

<u>מר שמואל לרמן:</u> דני, אתה רוצה גם?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> יש פה גם דבר נוגד. היום המכונות שמופעלות, והוא הולך לקבל מהן כסף, הן מנוגדות לחוזר מנכ"ל האוסר מכירת דברים מתוקים, צבעים וכו' וכו'.

מר אדם קניגסברגר: ידוע. הכול ידוע.

מר דני גולדשטיין: ובמכונות אכן יש עדיין, למרות חוזר מנכ"ל.

מר שמואל לרמן: כן. בבקשה, מי רוצה?

מר דני גולדשטיין: אני יוצא לטלפון, אני יכול?

מר משה רווח: רגע, אז יש את זה בכל מצב?

מר שמואל לרמן: אתה רוצה אבל שיענו לך, לא?

מר משה רווח: רגע, זה משהו שלא הסבירו לנו.

מר אדם קניגסברגר: מדוע ההכנסה הזאת לא נזקפת לבית הספר?

גב' נורית דיין: לקפיטריה הספציפית הזאת פורסמו פעמיים מכרזים. השוני בין מה שהיה בעבר למה שקורה היום זה בעקבות חוזר מנכ"ל, שההוראה שלו היא שבקפיטריות של בתי ספר יימכר רק אוכל בריא, לא דברי מתיקה, לא קוקה קולה, לא מטוגן. זה הוריד את הכדאיות הכלכלית, גם בגלל שהמוצרים מאד יקרים וגם בגלל ש-

מר שמואל לרמן: פחות קונים.

גב' נורית דיין: המכירה גם ירדה בהתאם. ולראיה, פחות אנשים התמודדו במכרז. פרסמנו פעמיים וניסינו גם ליצור קשר עם אנשים שיבואו להתמודד. גם בפעם האחרונה היה זוכה שויתר על הזכייה שלו. אמנם מסיבות אישיות, אבל כנראה שהיו לזה עוד כמה סיבות. ובכל

מקרה, מדובר כרגע בזוכה שמפעיל מספר קפיטריות, יש לו איזה שהוא מערך ארגוני לדבר הזה שמפחית לו כנראה את העלויות. זה לא כל כך בעיה להעלות את שכר הדירה שבסופו של דבר גם מייקר את המוצרים, כי בסופו של דבר מישהו צריך פה להרוויח.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> התשובה מקובלת. אבל השאלה היתה מיועדת – מדוע הכסף הזה לא מועבר לבית הספר?

<u>גב' נורית דיין:</u> זו שאלה שצריכים להפנות לגזבר. כמובן מי שמנהל את התקציב זה,

<u>מר משה בודאגה:</u> אני אענה. הנושא של לייעד את הכסף לבית הספר, זה עניין של התחשבנות. אפשר לקבל החלטה שהכסף הזה יועבר לבית הספר והוא לא יקבל כספים נוספים אחרים שהוא מקבל היום. או קיי? זה עניין של קביעה, מה בית הספר צריך לקבל, מה המפתחות, ולפי זה אפשר לקבוע שהוא יקבל את זה, אבל במקומות אחרים יקבל פחות. אי אפשר לתת לו גם את זה וגם את זה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> או קיי.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> מה, בניהול עצמי על כל ילד הוא מקבל.

<u>מר גרשון טוסק:</u> אבל אם הוא מקבל הרבה יותר מהמינימום הנדרש?

<u>מר דני גולדשטיין:</u> השאלה מה קורה היום עם הקפיטריה של בליך לדוגמא.

מר משה בודאגה: הם גם לא מקבלים לבית הספר.

מר דני גולדשטיין: איך?

מר משה בודאגה: לעירייה.

גב' נורית דיין: קודם כל, הקפיטריה פונתה. מי שהיה המחזיק שם עזב.

מר דני גולדשטיין: אבל עד שהוא פינה, בליך קיבל את הכסף.

מר שמואל לרמן: דני, אבל שמעת מה הוא אומר? הסה"כ זה ההתחשבנות הכללית.

מר משה בודאגה: תן לי, אני רוצה להשלים.

מר דני גולדשטיין: לא קיבלו פחות, כי מקבלים פר ראש.

מר אדם קניגסברגר: דני, רק דקה.

מר משה בודאגה: דני, תן לי שניה. תראה, אני אתן לך דוגמא. היתה לנו בשבוע שעבר בעיה עם מזגן, יחידת מיזוג אוויר באשכול פיס. הדבר הזה עולה 260,000 שקל.

מר גרשון טוסק: 290.

מר משה בודאגה: 290. או קיי, 290. אני יכול להטיל את זה על בית הספר? הוא יעמוד בזה?

מר אדם קניגסברגר: אתה ניתקת אותו, מה פתאום בית הספר? מאשכול הפיס.

מר משה בודאגה: אשכול הפיס לא יכול להרים את זה.

מר אדם קניגסברגר: אז העירייה.

מר משה בודאגה: נו, זהו. מה אתה רוצה? אז העירייה. אז העירייה פותרת את הבעיות האלה. אז מה אתה רוצה, שאני אוריד את זה מהקפיטריה?

מר אדם קניגסברגר: תן לי עכשיו לענות לך לגבי העניין הזה. אני קודם כל מקבל את התשובה שלך. אני רק אומר, עכשיו אני מבקש לחשוב על ההיגיון שבעניין, או קיי? הרי מה המטרה של ניהול עצמי של בית ספר? שיהיו לו גם הכנסות שלו ושיהיה לו אינטרס לעשות את ההכנסות. כלומר, אם הוא משכיר חדרים, אז יש לו הכנסות. אבל אם כשהוא משכיר את החדרים אתה מוריד לו תקציב ממקום אחר, למה שיעבוד? למה שיתאמץ? אותו דבר עם הקפיטריה.

מר משה בודאגה: קפיטריה זה משהו אחר.

מר אדם קניגסברגר: זה אותו דבר.

מר משה בודאגה: לא, לא אותו דבר.

מר שמואל לרמן: קפיטריה זה מכרז של העירייה.

מר משה רווח: זה שירות לילדים, אדם. אדם, זה שירות לילדים. להורים ולילדים הקפיטריה.

מר אדם קניגסברגר: מסכים.

מר משה בודאגה: אדם, חדרים מאז ומעולם הוא יכול להשכיר ולעשות הרבה כסף. כנ"ל גם מרכז הפיס, הוא עושה הרבה מאד כסף על מה שהוא עושה שם, והעירייה לא לוקחת מהם אפילו שקל אחד.

מר אדם קניגסברגר: נכון. אני יודע.

מר משה בודאגה: זהו. אז יש להם.

מר אדם קניגסברגר: או קיי. אני מסתפק בתשובה של המנכ"ל.

מר שמואל לרמן: אדם, סיימת?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר שמואל לרמן: רועי.

עו"ד רועי ברזילי: ב-הואיל השלישי להסכם רשום שכאילו ועדת המכרזים בישיבתה מיום 4.6.17 הסמיכה גורמים מהעירייה לנהל מו"מ לצורך בחירת שוכר על פי התנאים שהותוו על ידה וכן על תנאי המכרז. אז השוכר כאן הוא לא אחד הזוכים במכרז?

מר אדם קניגסברגר: איזה מספר?

גב' נורית דיין: הזוכה הזה הוא היה אמנם מספר 2, אבל היתה לו בעיה של ערבות לא תקינה בהגשת המסמכים ולכן הוא נפסל, אבל חזרנו אליו בשלב מו"מ.

עו"ד רועי ברזילי: מותר, אדוני היועץ המשפטי, כשיש ערבות פסולה?

מר שמואל לרמן: לא לקחו אותו כזוכה.

עו"ד רועי ברזילי: אבל ערבות זה תנאי יסודי במכרז.

גב' נורית דיין: אבל הוא לא זכה.

מר שמואל לרמן: הוא לא זכה, רועי, הוא לא זכה.

עו"ד רועי ברזילי: אבל הוא לא עמד בתנאי הסף במכרז.

גב' נורית דיין: ולכן הוא סונן. הוא סונן.

עו"ד רועי ברזילי: אם הוא סונן מהמכרז ולא עמד בתנאי הסף, הוא לא נכנס יותר במכרז. נגמר הסיפור.

גב' נורית דיין: בסדר. אבל לאחר מכן, לאחר שאין זוכים, ועדת המכרזים הסמיכה אותי לנהל מו"מ עם אנשים שלא היו במכרז.

עו"ד רועי ברזילי: אז אני רוצה רגע להגיד שיש נעשה ויש פה פסיקה מספיק ענפה בתחום הזה, שאדם שלא עומד בתנאי סף לא יכול להיכנס למכרז אחרי זה בדלת האחורית. צריך לצאת למכרז חדש, זו דרך

המלך. אי אפשר להכניס אדם שלא עמד בתנאי הסף למכרז רק בגלל שהראשון לא עמד. ועדת המכרזים אין לה סמכות מעל החוק, עם כל הכבוד. אם אנחנו עכשיו, בגלל שנפסל מקום ראשון נתחיל להכניס אנשים שהם לא עומדים בתנאי הסף למכרז, אז אני חושב שאנחנו עוברים על החוק. זה לא קשור ל-

גב' נורית דיין: אבל אין קשר,

עו"ד רועי ברזילי: ועדת המכרזים היא לא סוברנית,

גב' נורית דיין: אין קשר, אין קשר, קודם כל, נתנו אפשרות פעמיים או שלוש וגם פרסמנו מכרז,

עו"ד רועי ברזילי: או קיי, את יודעת מה, אני טועה. אני טועה ואת צודקת.

גב' נורית דיין: אבל לא היה,

עו"ד רועי ברזילי: אני טועה. אני טועה.

מר שמואל לרמן: רק רגע. נורית, אל תתווכחי,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מי שצועק יותר חזק הוא הצודק.

מר דני גולדשטיין: לא, לא קשור לצודק.

מר שמואל לרמן: דני, רגע גם אתה. בבקשה, עו"ד שואקה.

עו"ד דוד שואקה: על פי כללי המכרזים, אם נעשה מכרז ושום הצעה לא נבחרת, מותר לוועדת המכרזים, אם היא חושבת שאין טעם לעשות פעם נוספת מכרז, להחליט על ניהול מו"מ. ואז כולם כשרים, אין מישהו שהוא לא כשר.

עו"ד רועי ברזילי: גם אם הוא לא עומד בתנאי הסף.

גב' נורית דיין: מה יהיה, עו"ד ברזילי, מתי תלמד את החוק?

מר שמואל לרמן: רק רגע, נורית. נורית, רגע. דוד, אתה סיימת?

גב' נורית דיין: מתי זה יקרה?

מר שמואל לרמן: נורית, רגע, רגע.

עו"ד רועי ברזילי: נורית, תזלזלי, אבל זה בסדר, נורית.

גב' נורית דיין: אני לא מזלזלת, מרס תורכי זה לא זלזול.

עו"ד רועי ברזילי: בית גיבור ספורט. בית גיבור ספורט.

גב' נורית דיין: מרס תורכי זה לא זלזול.

עו"ד רועי ברזילי: גיבור ספורט. מרס תורכי.

גב' נורית דיין: אני מבינה שזה מאד כואב. מאד כואב.

מר שמואל לרמן: רועי, רועי, רועי,

עו"ד רועי ברזילי: תסתכל, עובדת עירייה, עובדת עירייה.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, שניה.

מר שמואל לרמן: תסתכל אלי.

עו"ד רועי ברזילי: תסתכל אלי. תראה.

גב' נורית דיין: חבר מועצה.

עו"ד רועי ברזילי: תסתכל אלי.

מר שמואל לרמן: טוב, אני לא מרשה לה לדבר.

עו"ד רועי ברזילי: תסתכל אלי. היה פה ויכוח אישי? היה פה ויכוח אישי שהיא הפכה אותו לאישי?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אצלך הכול אישי.

מר שמואל לרמן: נורית, די, גמרנו.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הכול אישי.

עו"ד רועי ברזילי: היה פה ויכוח אישי? היה פה ויכוח אישי או עקרוני שהיא הפכה את זה,

גב' נורית דיין: לא לבכות, רועי.

מר שמואל לרמן: די, נו.

עו"ד רועי ברזילי: גברת, גברת, תקשיבי, אני אחרוג ממנהגי, אני אחרוג ממנהגי ואני אתקוף אותך, אותך באופן אישי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתה תוקף באופן אישי. אתה כבר עושה את זה שנה שלמה.

עו"ד רועי ברזילי: כי את, כי את לא צריכה להיות כאן. לא צריכה להיות כאן.

גב' נורית דיין: מה לעשות שבית המשפט חשב אחרת?

עו"ד רועי ברזילי: בית המשפט חשב בטעות אחרת.

גב' נורית דיין: פעמיים וקיבלת הוצאות. קיבלת הוצאות.

(צועקים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: רועי, רועי,

גב' נורית דיין: קיבלת הוצאות. אמרה לך שאתה לא נקי כפיים.

מר שמואל לרמן: דליה, תכניסי את ישראל.

גב' נורית דיין: אמרו עליך שההתנהלות שלך לא לעניין, והיא החליטה למנות ...

עו"ד רועי ברזילי: תגבי כסף מהדוד שלך. תגבי כסף מהדוד שלך, מחלקת נכסים, איפה הכסף שאת חייבת על הדוד שלך?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נורית, הוא קצת ...

עו"ד רועי ברזילי: את מנהלת מחלקת נכסים. הדוד שלך חייב 500,000 שקל לעירייה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ההפסדים האחרונים היו צורמים וכואב ...

(צועקים ביחד)

עו"ד דוד מנחם: רועי, רועי,

עו"ד רועי ברזילי: לא, לא, לא, אדוני, אני לא אוותר.

גב' נורית דיין: כמה מרמור.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא אוותר.

גב' נורית דיין: כמה מרמור. כמה כאב.

עו"ד רועי ברזילי: אדוני, אני לא אוותר. גברת, את תביאי מהדוד שלך את הכסף.

גב' נורית דיין: זה ממש כואב להפסיד. אני יודעת שכואב להפסיד פעמיים.

עו"ד רועי ברזילי: תביאי מהדוד שלך את הכסף.

גב' נורית דיין: אני יודעת שזה כואב לך בכל הגוף.

עו"ד רועי ברזילי: תביאי מהדוד שלך את הכסף. זו היתה שחיתות.

גב' נורית דיין: תתגבר. יש תרופות נגד זה.

עו"ד רועי ברזילי: איפה הכסף?

(השתקת המיקרופונים)

מר שמואל לרמן: די. מספיק. מספיק.

עו"ד רועי ברזילי: ...

מר שמואל לרמן: אני מסכים איתך. אני מסכים איתך.

עו"ד רועי ברזילי: על מי את מאיימת?

מר שמואל לרמן: אני מסכים איתך. לא לעניין. אני מסכים איתך.

מר דני גולדשטיין: ... לא יכול להיות.

מר שמואל לרמן: עוד פעם אתה צועק?

מר דני גולדשטיין: שמוליק, זה עובר כל גבול.

מר שמואל לרמן: דני, מספיק. דני.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: אל תתרגז, בחייך. נורית, די. נורית, די. דני, גם אתה, לא יכול להיות שהפיוז קופץ. תירגע. שמעת אותי, שמעת אותי, אבל שמעת אותי, עוד פעם אתה עומד וצועק? אתה לא יכול ככה כל הזמן. שמעת אותי אומר לך שאתה צודק, אז בשביל מה אתה ממשיך לצעוק? אבל שמעת אותי אומר לך שאתה צודק, נכון? אבל אתה חייב גם להירגע מהר.

מר דני גולדשטיין: ...

מר שמואל לרמן: יופי. היא לא תגיד. אבל די. אבל אמרתי לך שאתה צודק.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: חבל על הבריאות.

עו"ד רועי ברזילי: אז תוציא אותה החוצה.

מר שמואל לרמן: רועי, אני מסכים איתך, אבל די. נורית, מספיק. נורית, זה לא יתכן המצב הזה. זה לא יתכן.

עו"ד דוד מנחם: הלו, הלו, הלו, סליחה רגע.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: די, בסדר, אבל אל תהפכו את זה לאישי. אל תעשו את זה אישי. מספיק, די, לא יותר. נוריתוש, די. די. היא ממושמעת. תירגע. תעזוב את זה. אני מסכים איתך. אני מסכים איתך. מסכים. אני מסכים, אבל אתה שומע, אתה שומע שאני מרגיע אותו וגם אומר לה. ישראל, אתה גם כן,

עו"ד רועי ברזילי: הדוד שלה לא שילם חצי מיליון שקל,

מר ישראל זינגר: ... את הדוד שלה, מה אתה רוצה? מה אתה רוצה ממנה?

מר שמואל לרמן: די, גם אתה. די.

עו"ד רועי ברזילי: חצי מיליון שקל.

מר ישראל זינגר: קח כדור ותירגע.

מר שמואל לרמן: יאללה, רבותי, בואו, אני ממשיך הלאה. רבותי, בואו. בואו נתקדם. אנחנו נעלה להצבעה את סעיף 2. מי בעד אישור הסכם השכירות עם "סקול מרקט" סעיף 2? אפשר להצביע? בבקשה להצביע מי בעד. פה אחד? פה אחד.

עו"ד רועי ברזילי: לא, לא, לא פה אחד.

מר שמואל לרמן: לא פה אחד. לספור, אחד מכם, בבקשה. חבל על הבריאות אבל, בחייכם.

גב' נורית דיין: נכון. זה לא בריא להתעצבן כל הזמן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: טוב, נו, לרמן, תמשיך כבר.

מר שמואל לרמן: הלאה, להצביע.

גב' נורית דיין: חבל על הבריאות.

עו"ד דוד מנחם: את ליעד לא ספרת.

מר שמואל לרמן: אלי?

מר אלי מוסרי: אני נמנע כמחאה על מה שהיה פה.

עו"ד רועי ברזילי: גם אני נמנע.

מר שמואל לרמן: נכון. בסדר. תמשיך לספור. 16. מי נמנע? בבקשה להרים את היד. אלי ורועי.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להגיד משפט, אפשר?

מר שמואל לרמן: שניה. בסיום ההצבעה. מי נגד? אף אחד. אלי, מילה.

החלטה:

הוחלט ברוב קולות, 16 – בעד, 2 – נמנעים, לאשר הסכם בין העירייה לבין השוכר, "סקול מרקט בע"מ" להפעלת קפיטריה בתיכון "אהל שם" רחוב רוקח 118 ברמת גן בגוש 6203 חלקות 144,145,146,152,153.

מר אלי מוסרי: אני רוצה להגיד משפט אחד. תראה, רועי, אתה יודע שאני מאד מחבב אותך, אבל אנחנו צריכים לקבל החלטה כנבחרי ציבור עד איפה למתוח את היריעה מול עובדי ציבור. עכשיו, גם נורית, אני אומר את זה, נורית, חיבתי אלייך, הגזמת. הגזמת.

גב' נורית דיין: אני לא יכולה ל -

מר שמואל לרמן: די. די.

מר אלי מוסרי: אני ברשות דיבור. אני ברשות דיבור.

עו"ד דוד מנחם: אבל מה אתה מטיף לה מוסר עכשיו?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: או שדנים או שלא דנים. אין לי בעיה לנהל על זה דיון. אם אלי מעלה, אני רוצה גם להגיד.

מר דני גולדשטיין: נכון.

מר אלי מוסרי: אני, משפט אחד.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: בואו ננהל דיון. רוצים דיון – ננהל דיון.

מר אלי מוסרי: אני בדעה שהדיון צריך להיות ענייני. ברגע שהוא יורד לפסים אישיים, שמוליק, כיו"ר המועצה, תחתוך את זה. תחתוך את זה.

מר שמואל לרמן: אתה רואה שאני מנסה להרגיע אותו ולהרגיע אותה.

מר אלי מוסרי: תחתוך את זה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שמוליק לא יכול לבד.

מר אלי מוסרי: נעזור לו. אביבית, נעזור לו, את צודקת, נעזור לו.

מר שמואל לרמן: לא צריך. זה דורש אחריות אישית מכולם. אין דרך אחרת.

מר אלי מוסרי: שמוליק, אני ברשות דיבור, נתת לי.

מר שמואל לרמן: כן.

מר אלי מוסרי: כל פעם יש דיון בנושאים כאלה רגישים, יטראח', פסים אישיים.

מר שמואל לרמן: אתה צודק.

מר אלי מוסרי: אסור שזה יקרה.

מר שמואל לרמן: אתה צודק. אני מנסה בטוב, מה אני יכול לעשות?

מר ישראל זינגר: הסעיף הבא.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: הלאה, קדימה.

מר שמואל לרמן: רק שנהיה רגועים, יהיה הרבה יותר מהיר.

ב. נכסים:

3. אישור הסכם שכירות בין העירייה לבין השוכר, תאגיד מי רמת גן להשכרת משרדים בקומה 7, 18 חניות ומחסן בבניין "בית עוז" רח' דרך אבא הלל 14 רמת גן, גוש 6109, חלקה 330/29
מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם שכירות

מר שמואל לרמן: 3 – אישור הסכם שכירות בין העירייה לבין השוכר, תאגיד מי רמת גן להשכרת משרדים בקומה 7, 18 חניות ומחסן בבניין "בית עוז" רח' דרך אבא הלל 14 רמת גן, גוש 6109, שתי חלקות, כנראה זה 330 ו-329, כנראה. פה אחד אפשר?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר שמואל לרמן: אפשר? יופי.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר הסכם שכירות בין העירייה לבין השוכר, תאגיד מי רמת גן להשכרת משרדים בקומה 7, 18 חניות ומחסן בבניין "בית עוז" רח' דרך אבא הלל 14 רמת גן, גוש 6109, חלקה 330/29.

ב. נכסים:

4. אישור המשך הסכם שכירות בין העירייה לבין השוכרת, חברת "פלאפון תקשורת בע"מ" להצבת אנטנה ברח' מעלה הבנים 20 ברמת גן גוש 6158 חלקות 89,348,349

מצ"ב חוות דעת משפטית, הסכם שכירות ודו"ח קרינה

מר שמואל לרמן: הלאה – 4 – אישור המשך הסכם שכירות בין העירייה לבין השוכרת, חברת "פלאפון תקשורת בע"מ" להצבת אנטנה ברח' מעלה הבנים 20 ברמת גן גוש 6158 חלקות 89,348,349. אפשר?

מר ליעד אילני: אני נמנע.

מר שמואל לרמן: נמנע. פרט לליעד, אריה, רוצה להגיד משהו?

מר אריה מזרחי: כן. לי יש הסתייגות,

מר שמואל לרמן: בבקשה.

מר אריה מזרחי: האם נעשו שם מדידות קרינה?

מר שמואל לרמן: חייב לפי חוק. חייב לפי חוק.

גב' נורית דיין: בדיקת הקרינה מצורפת.

מר אריה מזרחי: יש בדיקת קרינה?

גב' נורית דיין: בסדר היום.

מר שמואל לרמן: רגע, אני עונה לו. אתה חייב על פי חוק.

מר אריה מזרחי: אני יודע.

מר שמואל לרמן: דקה. גם בנוסף, לפי התקנים החדשים של המשרד לאיכות הסביבה, זה מנוטר באופן שוטף 24 on line שעות. ברגע שזה,

מר אריה מזרחי: יש ניטור כל הזמן.

מר שמואל לרמן: ברגע שזה יוצא מהתחום, זה מנתק אותו.

מר אריה מזרחי: אין בעיה.

מר שמואל לרמן: פה אחד? פרט לליעד, ליעד נמנע, כולנו מצביעים בעד. ממשיכים.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר המשך הסכם שכירות בין העירייה לבין השוכרת, חברת "פלאפון תקשורת בע"מ" להצבת אנטנה ברח' מעלה הבנים 20 ברמת גן גוש 6158 חלקות 89,348,349.

ב. נכסים:

5. אישור הסכם רשות שימוש עם עמותת מועדון המרגנית רמת גן – רשות שימוש במגרש עבור חנייה למועדון המרגנית, גוש 6211 חלק מחלקה 17 רמת גן

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם רשות שימוש

<u>מר שמואל לרמן:</u> 5 – אישור הסכם רשות שימוש עם עמותת מועדון המרגנית רמת גן – רשות שימוש במגרש עבור חנייה למועדון המרגנית, גוש 6211 חלק מחלקה 17 רמת גן. אפשר פה אחד?

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני רוצה להתייחס.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> לי יש שאלה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> דקה, דקה, אני אתן לכולם. מי רק רוצה? שיהיה לי סדר. רועי, ליעד ודני. רועי, אתה רוצה להתחיל? בבקשה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני אומר, אנחנו מגיעים כבר למצב שאנחנו מאשרים הסכם, אבל אני אומר, ברמה העקרונית, זה שזה דורות הדברים האלה קרו, מדוע אנחנו צריכים לעמותה פרטית שמתנהלת תכל'ס כמו כל מועדון ספורט אחר, מועדון כושר אחר, שלוקח דמי חבר מחברים ואולי אין מטרות רווח ולא מחלקים דיבידנדים, אבל מדוע נכס ציבורי אנחנו צריכים להעמיד אותו לטובת העמותה, כאשר יורד שם שער כל לילה ומונע מהציבור להחנות שם? איזו הצדקה? זאת אומרת, איזה, אני לא מצליח להבין ברמה הזאת.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> זה גם לתושבי השכונה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> לא, ברגע שעשו שער זה לא.

<u>מר משה רווח:</u> חבר'ה, זה גם משרת את תושבי השכונה.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: מ-7 עד 7 זה לתושבים.

מר שמואל לרמן: רק רקע. רק אחד מדבר.

מר משה רווח: את מי זה משרת? את תושבי רמת גן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה גם רצון התושבים.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא יודע.

מר משה רווח: מה אתה לא יודע? את מי זה משרת? תושבי השכונה, תושבי רמת גן.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כרגע מי שחונה שם זה תושבי תל-אביב.

(מדברים ביחד)

מר משה רווח: זה נכס עירוני.

עו"ד רועי ברזילי: שניה רגע, תן לי רגע לדבר, תן לי להשלים,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ליעד, מ-7 בערב עד 7 בבוקר כולם יכולים.

מר שמואל לרמן: תנו לרועי לדבר, אחרי זה ידבר אחד נוסף. עכשיו מדברים 80 איש ביחד, לא יכול להיות.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו מקצים נכס עירוני,

מר דני גולדשטיין: אתה פוגע בשכונה הזאת.

מר שמואל לרמן: דני, די. תן לו, אחרי זה ניתן לך.

עו"ד רועי ברזילי: אנחנו מקצים נכס עירוני לקבוצה אקסקלוסיבית בסופו של יום, שמה שמשותף לכולם זה שהם שילמו למועדון חברים. זה היחס. זה לא עמותה פילנתרופית שעוזר לכל מי שבא וזה מגרש חניה שמשמש לפריקת סלי מזון לנזקקים. מדובר בעמותה שמפעילה מועדון ספורט, שהיא במקרה כנראה בעלים של קרקע שנוצרה בהקדש או אני לא יודע של מה, אבל זה הסיפור. אז אני אומר, יש פה איזה שהוא הסדר היסטורי איתם והכול, אבל אני חושב שהגיע הזמן לבחון את ההסכם הזה במונחים ציבוריים. יש פה מגרש ציבורי לכל בר דעת וצריך לפתוח אותו לציבור ולאפשר גם למנויים להחנות שם מן הסתם, שהם לא תושבי העיר, זה אין בעיה, הפוך,

מר דני גולדשטיין: רועי, ההסכם הוא אכן היסטורי, אבל המחסום הוא לא היסטורי, המחסום הוא יחסית חדש.

עו"ד רועי ברזילי: אני לא מודע לזה.

מר דני גולדשטיין: המחסום הוא חדש. החניון תמיד שימש,

מר שמואל לרמן: אני יודע, רגע, תאמין לי, גם אני שם בעל מניה, אני מכיר את הסיפור.

מר דני גולדשטיין: אבל בגלל זה, פה חוסר ההיגיון.

עו"ד רועי ברזילי: אם זה נכון,

מר שמואל לרמן: אני מקשיב.

עו"ד רועי ברזילי: אם זה נכון, זה עוד יותר בעיני חמור, שנוסף המחסום הזה.

מר דני גולדשטיין: המחסום הוא חדש.

עו"ד רועי ברזילי: אני מציע שאם מקבלים כזה דבר, שהחניון הזה לא ישמש בצורה אקסקלוסיבית עמותה.

מר דני גולדשטיין: בדיוק.

עו"ד רועי ברזילי: הוא יכול לשמש גם את העמותה, אולי אפילו גם באים שהם מחוץ לעיר, אבל צריך את תושבי השכונה בראש ובראשונה.

מר שמואל לרמן: מי עוד רצה לומר משהו?

מר דני גולדשטיין: אני, אני, אני אגיד לך עוד משהו. לחזק את מה שרועי אומר, יתרה מכך, יכולים להיות היום, אני לא יודע אם יש או אין, בתקופה שאני הייתי, אני הייתי חבר ב-

מר שמואל לרמן: מטעם העירייה.

מר דני גולדשטיין: מטעם הרשות. אבל היום יכולים להיות חברים שם תושבים שהם לא מהרשות בכלל ולהם יש שלט לחניון שהוא עירוני, ולתושבי השכונה לא. אתם כאילו מבינים למה אני מתכוון?

מר שמואל לרמן: כן.

מר דני גולדשטיין: יש פה איזו שהיא סתירה. יש פה משהו לא כל כך,

מר אדם קניגסברגר: לי יש שאלה. האם החניון של כפר המכביה הוא פתוח לכולם כל הזמן?

מר דני גולדשטיין: כן, כן, אין מחסום.

גב' נורית דיין: חלק ממנו.

מר שמואל לרמן: חלקו הגדול אני חושב.

מר דני גולדשטיין: חלקו הגדול הוא פתוח לכלל הציבור.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: חופשי לכולם.

מר ליעד אילני: פתוח, אין מחסום. כל מי שרוצה להגיע, לצורך העניין לשבת בלובי,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: פתוח לכולם, חופשי לכולם.

מר ליעד אילני: יכול להגיע ללובי, לשבת.

מר דני גולדשטיין: נכון.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: ללא תשלום.

מר ליעד אילני: אין מחסום.

מר דני גולדשטיין: למועדון, אתה מדבר, למועדון אין מחסום.

מר אדם קניגסברגר: לקאונטרי, לא למלון, לקאונטרי.

מר ליעד אילני: יש שומר שלא באת עם נשק, הוא לא מונע,

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: חופשי לגמרי.

מר דני גולדשטיין: פתוח לכולם. פתוח לכולם.

מר שמואל לרמן: אתה יכול לעמוד במגרש שם ולהיכנס.

מר דני גולדשטיין: המגרש החיצוני בברנשטיין פתוח לכולם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: נורית, בואי נסביר את העניין.

מר שמואל לרמן: רגע, עכשיו משה, אחרי זה אביבית.

מר משה רווח: חברים, קודם כל, החניון הזה משמש גם את בעלי המועדון וגם את תושבי השכונה.

מר דני גולדשטיין: לא ביום.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: וגם תושבים מבחוץ.

מר משה רווח: חבר'ה, שניה. תושבי השכונה.

מר שמואל לרמן: תנו למשה.

מר משה רווח: תדעו לכם, רוב המשתמשים, מעל 90% ממשתמשי הקאונטרי, זה תושבי השכונה, תושבי האזור.

מר דני גולדשטיין: לא נכון.

מר משה רווח: תבדוק את המנויים. אני מוכן לבדוק איתך את המנויים ותראה.

מר דני גולדשטיין: 65%.

מר משה רווח: שניה. שניה. חבר'ה, את מי זה משרת? את שיכון הוותיקים, את השכונות ליד, את כל מה שקורה מסביב, זה משרת את,

מר דני גולדשטיין: רווח,

מר משה רווח: שניה, שניה.

מר דני גולדשטיין: לידך עומד מישהו שהוא לא גר בשכונה ויש לו מנוי.

מר משה רווח: אבל דני, אבל הוא תושב רמת-גן.

מר דני גולדשטיין: כן, רמת גן כן, אבל לא השכונה.

מר משה רוות: אבל דני, שניה, אני כבר אתן לך להגיב, תן לי רגע לסיים את הדברים שלי ובכיף, אתה יודע, אני גם מקשיב לך בהנאה. אני רק אומר, אתה גם, ליעד, ליעד, תירגע, אני גם אומר שבסוף זה תושבי רמת-גן, חד וחלק, תושבי רמת-גן. בגלל המצוקה באזור הגיעו לפשרה שהיא פשרה נכונה, שמצד אחד משרת את תושבי רמת-גן שבאים להתאמן במועדון, וכמו שאתם יודעים, כל אזור צפון רמת-גן אין מועדון שתושבי רמת-גן יכולים ליהנות ממנו, וזה המועדון היחיד. אז לכן גם צריך להסתכל, כולכם רוצים פה לטובת תושבי רמת-גן, ובוא נגיד, הפשרה שהגענו, א', היא גם משרתת את תושבי השכונה, שבערב יכולים להחנות, לא נלקחת מהם חניה, וגם משרתת את תושבי המרגנית שיש להם אפשרות להגיע למקום ולהחנות את הרכב שלהם. אז אני לא מבין, באמת שאני לא מבין איפה הבעיה. מדברים על קצוות. אחד שבא מתל-אביב, אז יכול להיות שיש בודדים. אבל הרוב, אנחנו, שאנחנו מקבלים החלטה אנחנו צריכים לדאוג שההחלטה משרתת את הרוב. וההחלטה הזאת משרתת את הרוב ומגיעה לפשרה. ולדעתי,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה בא מהתושבים.

מר משה רוות: בדיוק. מה שאביבית אמרה, זה הגיע,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה בא מהתושבים.

עו"ד רועי ברזילי: הם הצביעו על זה?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה בא, זה בקשה של התושבים.

מר משה רוות: זה הגיע ביחד עם שיתוף תושבים.

עו"ד רועי ברזילי: מחקר אינטואיטיבי שעשית? מה?

מר דני גולדשטיין: לא, לא הבנתי, מה אמרת? מה אמרת?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שהבקשה הזאת בעצם עלתה מהתושבים.

מר שמואל לרמן: אביבית, די.

מר דני גולדשטיין: לא, מה פתאום? לא.

(השתקת מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: לא נתתי לך וגם לא לה. לא תורך עדיין, יש תור לפנייך. כל אחד פה לוקח את התור מתי שהוא רוצה ומתחיל לדבר.

מר ישראל זינגר: עד עכשיו הייתם בסדר.

מר שמואל לרמן: בחיי, שעתיים וחצי הלך 'פיקס', לפי תור. רק שניה . ליעד, אדם, דני, אביבית.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אבל איך? אבל אני הייתי אמורה להיות אחרי רווח.

מר שמואל לרמן: אחרי רווח, לא אכפת לי הסדר. ליעד, אביבית, דני, מה זה משנה? ליעד, דבר. אני אתן, אל תדאגי, אבל תעבדו לפי סדר.

מר דני גולדשטיין: אולי נעבוד לפי גיל?

מר שמואל לרמן: לפי גיל, אז איצ'ה ראשון.

מר דני גולדשטיין: את לא תדברי בכלל.

מר ליעד אילני: לרמן, אני למדתי בצבא שבעל הדרגה הגבוהה מדבר אחרון, אז איצ'ה אחרון.

מר שמואל לרמן: בבקשה. הוא לא ביקש זכות, אבל, ליעד, בבקשה.

מר ליעד אילני: או קיי. אני רוצה לומר, תראו, אני בסעיף הזה לא משתתף, נמנע, לא משנה,

מר שמואל לרמן: אני אמנע. אני לא אשתתף.

מר ליעד אילני: לאור היכרות אישית שיש לי רבת שנים עם יו"ר או חבר הנהלה היום, לא משנה מה, אז אני לא מצביע. אני רוצה לדבר ברמה העקרונית.

עו"ד דוד שואקה: לא, אם אתה לא משתתף אז מוטב גם שלא תדבר.

מר ליעד אילני: לא, לא, לא על זה, אני לא מדבר על זה.

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: כי אתה משפיע.

עו"ד דוד שואקה: אבל עכשיו זה הסעיף על זה.

מר ליעד אילני: האמן לי, שואקה, תודה על ההצעה, אני רוצה לומר שההחלטות שמתקבלות פה, קיבלנו הבוקר את ההחלטה של הנהלת העיר בנושא של מגרש הכדורגל בבליך. גם שם נעשה איזה שהוא שיתוף תושבים. אם עושים שיתופי תושבים זה מבורך, כדאי שיהיה בכל מקום שבהם יש. ושאל פה מישהו – האם במקרה הזה היה שיתוף תושבים? אני לא מדבר כאן, האם אני בעד או נגד, אני אומר – האם היה פה שיתוף תושבים ומה היה שיתוף התושבים? עם מי בדקו? איך פרסמו? איך אפשרו לאנשים להביע את עמדתם?
הדבר השני, רווח, זה אליך, אותה החלטה שהתקבלה היום בהנהלת העירייה, למרות שאני חושב שהנהלת העירייה היא לא מוסמכת, היא לא סוברנית לדון בשינוי ייעוד של קרקע,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה לא שינוי ייעוד קרקע. שימוש.

מר ליעד אילני: בפועל,

גב' נורית דיין: זה לא שינוי ייעוד.

מר ליעד אילני: בפועל זה מה שעושה. ברגע שזה,

מר יצחק שחם: אתה משתתף. אתה לא יכול להגיד שאתה - -

מר ליעד אילני: אני לא מדבר על המרגנית.

מר דני גולדשטיין: הוא לא מדבר על המרגנית.

מר ליעד אילני: אני לא מדבר על המרגנית. אני מודה לכל יועצי המשפטיים, עד היום לא נחקרתי אף פעם.

מר ישראל זינגר: רגע, לא להפריע, תן לו להמשיך. תמשיך בבקשה.

מר ליעד אילני: אני אומר, ההחלטה שהתקבלה היום לגבי בליך, צריך להבין דבר אחד, אני סבור ואנחנו נדון על זה בפורום המתאים, שהיא התקבלה שלא בסמכות. אבל, אם קיבלתם החלטה על בליך, האם חשבתם לרגע שזה ישפיע על כל מגרשי הספורט בכל בתי הספר בעיר? כי לכולם בדרך כלל יש איזה שהוא חלון. ואותו דבר אני אומר פה, לך, רווח, אני לא אומר כרגע אם אני בעד או נגד, אבל יש עמותות נוספות שמפעילות מועדוני ספורט נוספים בעיר. ו-once אתה מחליט פה, ויכול להיות שאתם רוצים בעד, בסדר, אבל מחר יבואו בכפר המכביה ויאמרו – אנחנו לא רוצים רק את השומר בכניסה שבודק אם יש לנו מבטא כזה או אחר, או אם הבאנו נשק או לא, אנחנו גם נשים שער שיעלה ויירד במהלך היום. היום אנחנו יכולים להגיע לכפר המכביה לצורך העניין בבוקר, לשים את האוטו, ללכת לעבודה, אני יודע מה, בחירייה, ולחזור. זה מתאפשר. ופה זה לא יתאפשר. אז אני אומר, תבינו פה את ההשלכה,

מר ישראל זינגר: המספר הוא הרבה יותר גדול של המקומות.

מר ליעד אילני: לא משנה. יש פה השלכה רוחבית ועליה,

מר משה רווח: אבל זה לא תפוחים מול תפוחים, ולא אגסים מול אגסים.

מר ליעד אילני: עליה אני מציע לתת את הדעת.

מר ישראל זינגר: משה, עזוב.

מר משה רווח: זה דבר שונה לחלוטין, ליעד.

מר ישראל זינגר: לא, בלי ויכוח. תן לו לסיים. תודה.

מר משה רווח: זה שונה לחלוטין.

מר ישראל זינגר: צריך לשים לב וכך הלאה.

מר אדם קניגסברגר: משפט אחד.

מר ישראל זינגר: אדם, אביבית.

מר אדם קניגסברגר: אביבית, תרשי לי משפט אחד, או קיי?

מר שמואל לרמן: כן.

מר אדם קניגסברגר: תראו, יש דבר אחד שלא דנו בו, והוא – מדוע היה הצורך הזה? מה שקרה בשיכון ותיקים, שיש קו נהדר שנקרא קו 58, והוא עובר דרך רחוב רוקח דרך הקאונטרי. עכשיו, מה שקרה זה שתושבים שעובדים בבורסה, זה לא משנה אם מתל-אביב או מדרום רמת-גן או מאיזה שהוא מקום אחר, לא יכולים למצוא חניה בבורסה. מה הם עשו? היו חונים בשיכון ותיקים. עכשיו, בשיכון ותיקים,

מר ישראל זינגר: עד שעשינו כחול לבן.

מר דני גולדשטיין: נכון.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, שניה. בשיכון ותיקים עשו כחול לבן.

מר שמואל לרמן: נכון.

מר אדם קניגסברגר: אז איפה הם יכולים למצוא? אז דווקא במקום הזה שאין כחול לבן, הם באים חונים בחניון הזה.

מר דני גולדשטיין: אבל אפשר גם אותו לסמן בכחול לבן, כמו שסימנו את הקניון.

מר ישראל זינגר: רגע, תן לו לסיים, דני.

מר דני גולדשטיין: או קיי.

מר אדם קניגסברגר: ולכן התעורר הצורך הזה שלא יכול להיות מצב שאנשים יבואו בבוקר ולא יהיה בכלל חניה. אז אני חושב שבמקרה הזה צריך בכל זאת לדאוג, שלא יהיו אי הבנות, אשתי חברה בקאונטרי אבל היא לא נוסעת באוטו, היא לא צריכה חניה כי אנחנו גרים על יד.

מר משה רווח: נו, אז כולם חברים בקאונטרי הזה.

מר אדם קניגסברגר: אני לא.

מר משה רווח: הנה, הוא, אתה. דני.

מר דני גולדשטיין: אני לא חבר בקאונטרי.

מר ישראל זינגר: תן לו לסיים.

מר ליעד אילני: אדם, אולי אם תלך לקאונטרי יהיה לך פחות זמן לוועדת תכנון ובנייה. אביבית תשמח.

מר אדם קניגסברגר: אין לי זמן. או קיי, אני חושב שאם זאת הסיבה, אז צריך לעזור לחברים.

מר ישראל זינגר: תודה. אביבית ודני, נכון?

עו"ד אביבית מאור נמרודי: לא, זה בהמשך פשוט גם למה שאדם אמר. אנחנו קיבלנו פניות שהרבה תושבים לא מרמת-גן ובטח שלא מהשיכון חונים שם כמעבר והם ביקשו שיהיה להם אפשרות שהתושבים יוכלו להחנות מ-7 בערב עד 7 בבוקר ובמהלך שעות היום למי שיש מנוי שם. זאת אומרת, הפנייה באה בעיקר מהתושבים.

מר ליעד אילני: את לא חוששת שמחר, אני שואל באמת, לא בציניות, שיורם אייל מחר יגיש בקשה דומה?

מר דני גולדשטיין: כן.

מר ישראל זינגר: הערת את זה ונבדוק את זה.

עו"ד רועי ברזילי: אביבית, למה שלא בבניין בשער העיר ניתן חניות לציבור, חניות שלנו? למה לא? יש שם גם מועדון כושר.

מר ישראל זינגר: שמענו את ההערה של ליעד. ייבדק.

מר דני גולדשטיין: לגבי מה שאמרת – החניון הזה פתוח לצרכי הציבור מ-7 בערב, שזו השעה שבערך הדיירים מגיעים, החניון מלא. מלא על ידי המנויים, שעד 7 יש כניסה רק להם. זאת אומרת, הדיירים באים ב-7 בערב הביתה, אין להם מקום בחניה, שפעם הם היו חונים שם. תושבי רוקח והסביבה, מרגנית, רוקח וכדומה. בגלל זה אני אומר,

מר אדם קניגסברגר: אין חניה באף מקום.

מר דני גולדשטיין: אין חניה באף מקום. עכשיו, על ידי זה אתה פגעת בתושבים, ממש פגעת בתושבים של השכונה עצמה ונתת איזה שהוא מגרש עירוני שלא לטובת התושבים.

מר אדם קניגסברגר: לא, זה גם לטובת התושבים.

מר ישראל זינגר: גם.

מר דני גולדשטיין: גם, אבל לא רק לטובת התושבים. התושבים בדרך כלל מגיעים לשם, אלה שגרים קרוב, דוגמת חנה, מגיעים ברגל לשם.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

מר דני גולדשטיין: אבל עד עכשיו לא היה המחסום הזה. אני חושב שהמחסום הוא מיותר. הוא מיותר. אתה נותן לחבר'ה של המועדון איזו שהיא עדיפות שלא מגיעה להם, על חשבון מגרש שהוא עירוני. זה הכול.

<u>מר שמואל לרמן:</u> נעלה להצבעה. מי בעד אישור הסכם רשות שימוש עם עמותת המועדון רמת-גן, רשות שימוש במגרש עבור חניה למועדון המרגנית, גוש 6211 חלק מחלקה 17 רמת גן? דקה לפני שמצביעים, עו"ד שואקה, אני בתור בעל מניה יכול להצביע? כדי להימנע, יש לי פה הצעה מראש העיר, להוריד את זה מסדר היום,

<u>מר דני גולדשטיין:</u> מוקי צודק, תלוי מה אתה הולך להצביע.

<u>מר שמואל לרמן:</u> רק שניה. להוריד את זה מסדר היום, לאור ההערות שכאן דיברנו.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> מעולה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> ונחשוב, אולי כחול לבן, אולי משהו שיעזור.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> כחול לבן אפשר לעשות.

<u>מר שמואל לרמן:</u> בוא נחשוב, בסדר? הכי פשוט.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אחלה. אחלה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> גם פתרתם אותי מדילמה.

<u>עו"ד רועי ברזילי:</u> אני מברך.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יופי. בבקשה. הלאה. הורדנו. היו הערות שאולי שווה היה לחשוב עליהן עוד פעם.

החלטה:

מר ישראל זינגר ראש העיר, הסיר את הנושא מסדר היום.

ב. נכסים:

6. אישור הסכם רשות שימוש עם עמותת "אין עוד מלבדו" – בית כנסת במגדל משה אביב, רח' ז'בוטינסקי 7 רמת גן, גוש 6109 חלקה 451

מצ"ב חוות דעת משפטית והסכם רשות

מר שמואל לרמן: 6 – אישור הסכם רשות שימוש עם עמותת "אין עוד מלבדו" – בית כנסת במגדל משה אביב, רח' ז'בוטינסקי 7 רמת גן, גוש 6109 חלקה 451. מי רוצה לדבר?

מר ליעד אילני: אני.

מר שמואל לרמן: שניכם. מי עוד? ליעד יתחיל.

מר ליעד אילני: קצר. אני אעשה את זה דקה, לפני שאני אחווה דעה. לרמן, בזכותך, סליחה, בהסכמתך, אם תאפשר לי, אני רוצה 10 שניות על עניין שהוא טכני ואחרי זה אולי אני אמשיך את דברי אחרי שאחרים ידברו. בתחילת ההסכם רשום שההסכם הוא בין עיריית רמת גן לעמותת "אין עוד מלבדו" ובסוף החתימה עם עמותת "שלום ודרך ארץ". אז או שזו טעות סופר או שלא, אבל אני אשמח להבהרה ואחרי זה אולי יהיה לי מה להוסיף. תודה.

עו"ד דוד מנחם: טעות סופר. דיברו איתך בזמן שהיית צריכה, נורית,

מר שמואל לרמן: יש קשר?

עו"ד דוד מנחם: הוא אמר שבעמוד האחרון כתוב עמותת "דרך ארץ".

גב' נורית דיין: זו טעות סופר. אנחנו עדיין לא חתמנו על ההסכם.

עו"ד דוד מנחם: כן. טעות סופר.

מר שמואל לרמן: נורית, זו טעות סופר?

גב' נורית דיין: אנחנו עוד לא חתמנו על ההסכם. אנחנו חותמים רק אחרי המועצה.

מר ליעד אילני: אז רק לפרוטוקול, אנחנו כרגע מאשרים הסכם עם עמותת "אין עוד מלבדו" או עם עמותת "שלום ודרך ארץ".

עו"ד דוד מנחם: "אין עוד מלבדו".

מר שמואל לרמן: "אין עוד מלבדו"?

גב' נורית דיין: עם "אין עוד מלבדו".

מר אלי מוסרי: רגע, יש פה דרמה, נורית, דרמה.

מר דני גולדשטיין: פה קורה משהו.

עו"ד דוד מנחם: יש כבר החלטה משפטית. יש יועץ משפטי. יש לך אסמכתא משפטית.

מר אלי מוסרי: אפשר רשות דיבור?

מר ליעד אילני: רגע, מוסרי, אני,

מר אלי מוסרי: סליחה, סליחה.

מר שמואל לרמן: מה הדרמה? לא הבנתי. מה קרה? מה קרה?

עו"ד דוד מנחם: דני, מה קרה?

מר דני גולדשטיין: משהו יותר חשוב ממה שאתה אומר.

עו"ד דוד מנחם: דני, מה קרה? הכול על פי חוק. נשמע מי מתנגד, מי בעד, וכל אחד יגיד ... איזו עמותה עובדת על פי חוק ואיזו שלא, וכמה שנים עבדה לא על פי חוק בגלל דברים פוליטיים.

מר שמואל לרמן: מה קרה, אלי? לא הבנתי, חשבתי חלילה,

מר אלי מוסרי: לא, לא. דרמה בקואליציה.

מר שמואל לרמן: אהה, חשבתי שיש פה דרמה.

מר אלי מוסרי: אתם רוצים פירוט?

עו"ד דוד מנחם: ליעד שאל וענו לו.

מר דני גולדשטיין: תסביר ללילי שיש פה דרמה. היא מסתכלת עלי, לא מבינה מה קורה.

מר אלי מוסרי: לילי, את לומדת את העניינים? ככה את בעניינים, לילי?

עו"ד דוד מנחם: סליחה, אביהוא, בלי איומים, תספר שהעמותה שאתה הולך,

מר אביהוא בן משה: זה לא רלוונטי. לא רלוונטי.

עו"ד דוד מנחם: לא. זה רלוונטי. סליחה, היא הגנה על העמותה שאתה היית 6 שנים, 7 שנים בלי ניהול תקין. בלי ניהול תקין. הבנת? אל תאיים עליה, הלו.

מר אביהוא בן משה: אני לא מאיים עליה.

עו"ד דוד מנחם: לא, אבל זה מה שיוצא. אביהוא, אותה עמותה שנים בלי ניהול תקין.

מר שמואל לרמן: רק שניה, בוא נעשה פה איזה 3 דקות הפסקה.

(מדברים ביחד)

מר שמואל לרמן: 3 דקות הפסקה.

*** ה פ ס ק ה ***

מר שמואל לרמן: תגיד לי, לא היה רעיון טוב, דניז רבותי, אנחנו ממשיכים. הישיבה חזרה. רבותי, אנחנו ממשיכים. לפי בקשת ראש העיר, אנחנו מחליטים כרגע לא לדון בסעיף 6. הוא יירד מסדר היום ואנחנו נדון בזה בפעם הבאה.

(השתקת מיקרופונים)

החלטה:

מר ישראל זינגר ראש העיר, הסיר את הנושא מסדר היום.

ב. נכסים:

7. רחוב מאיר בעל הנס 14 רמת גן גוש 6186 חלקה 563

א. אישור הסכם שכירות עם עמותת "מכבי רמת יצחק" בהתאם לפסיקת בית משפט בתא"ח 29434-01-17, מיום 5.7.17

ב. אישור לביטול הסכם החכירה אשר נחתם בין העירייה לבין העמותה ביום 25.7.1988, מכוח התחייבויותיה של העמותה בחוזה הרשות מיום 1.4.1983, החל מיום סיום תקופת השכירות מכוח פסק הדין.

ג. אישור לביטול חוזה הרשות מיום 1.4.1983 משחדל לשרת את מטרות הרשות וממילא משההתחייבויות על פיו הופרו על ידי העמותה והכול בהתאם למפורט בחוות הדעת המשפטית מצ"ב הסכם שכירות, פרוטוקול והחלטת בית משפט מיום 5.7.17 וחוות דעת משפטית.

מר שמואל לרמן: סעיף 7 – רחוב מאיר בעל הנס 14 רמת גן גוש 6186 חלקה 563.

א. אישור הסכם שכירות עם עמותת "מכבי רמת יצחק" בהתאם לפסיקת בית משפט בתא"ח 29434-01-17 מיום 5.7.17. יש אישור? אפשר פה אחד? לא קיבלתם חומר רקע? רועי, זה בית משפט, אין פה מה לעשות. תקרא, אם תהיה בעיה תשאל את דוד שואקה. זה בסך הכול אישור של בית משפט.

(ביקשו לפתוח מיקרופונים)

מר שמואל לרמן: מיקרופונים, סליחה, כן, כן, כן, תעירו את תשומת ליבי.

עו"ד רועי ברזילי: לא, אבל הפסדנו שם בהליך, מה? לא הבנתי. היתה לנו מטרה להוציא אותם החוצה, נכון?

עו"ד שלום לוי: אין את מי להוציא, העמותה הזאת לא קיימת בכלל.

מר שמואל לרמן: דוד, מה היה שם? רק במילה. דוד לא מכיר את פרטי הפרטים.

גב' נורית דיין: הנושא הזה כבר נדון בישיבה הקודמת, נתתי סקירה לגבי ההליך המשפטי.

עו"ד רועי ברזילי: אני מנסה להבין. אנחנו, אני זוכר, היתה ישיבה שביקשנו להוציא אותם החוצה, נכון? אני זוכר נכון?

מר ישראל זינגר: נכון.

עו"ד רועי ברזילי: ואז הוצאנו אותם החוצה לפי ההחלטה שלנו, אבל אז הם הגישו תביעה, ומה קרה? למה יש להם זכויות?

גב' נורית דיין: או קיי. אז אני אחזור חזרה לגבי ההליך שהתנהל בתיק הזה.

מר שמואל לרמן: רק שניה. נורית, אין את עיקרי הפסיקה בתיק, בחומר שהועבר לאנשים?

גב' נורית דיין: לדעתי צריך להיות.

מר שמואל לרמן: צריך להיות. אז בואי תחפשי כדי שרועי יוכל למצוא איפה זה נמצא בלי להקצות זמן לזה.

מר ישראל זינגר: בוא נעבור בינתיים, נדלג ונחזור.

מר שמואל לרמן: רועי, בוא תחזור. אנחנו כרגע, תשאירו רגע את זה.

מר ישראל זינגר: סעיף 8 ונחזור לזה.

מר שמואל לרמן: רק שניה. נורית, את בינתיים מוצאת את זה,

גב' נורית דיין: לא, אבל כדאי שאני אגיד לכם מה היה שם.

מר שמואל לרמן: אם תמצאי את זה לא נצטרך להשקיע בזה זמן. תמצאי את הסעיף. 8, אחרי זה חוזרים ל-7.

גב' נורית דיין: מה זה 8?

מר שמואל לרמן: לא קשור אלייך.

גב' נורית דיין: לא, אבל אני לא רואה שזה מצורף פה.

מר שמואל לרמן: לא מצורף? למה לא צירפתם?

גב' נורית דיין: רעות, זה צורף? יכול להיות שזה רק פה לא צורף?

מר שמואל לרמן: רועי, רגע, חכה רגע. אתם רוצים רגע סקירה מנורית?

עו"ד רועי ברזילי: יש פה את כתב התביעה.

עו"ד שלום לוי: יש את הכול בעמודים האחרונים.

מר שמואל לרמן: הנה, יש שם. אז תסתכל דקה, רק לצורך ההרגשה הטובה שלך, תסתכל, אנחנו עוזבים רגע את 7. תסתכל, חוזרים אל זה עוד 5 דקות.

8. אישור תקן מנהל מחלקת אבטחת מידע, אגף מערכות מידע ומחשוב – החלפת עובד חוץ בעובד פנים על בסיס תקציב קיים.

מר שמואל לרמן: אישור תקן מנהל מחלקת אבטחת מידע, אגף מערכות מידע ומחשוב – החלפת עובד חוץ בעובד פנים על בסיס תקציב

קיים. אפשר פה אחד? זה חוסך כסף לעירייה עובד פנים במקום עובד חוץ. אפשר? פה אחד.

מר דני גולדשטיין: למה שומרים הם לא שומרי עירייה והם שומרי קבלן?

מר ישראל זינגר: לא תמיד אפשר.

מר דני גולדשטיין: אם זה חוסך כסף לעירייה. אם זו העילה של חיסכון בכסף, אז צריכים להפוך את כל עובדי הקבלן לעובדי הרשות.

מר ישראל זינגר: לא רק. לא, לא. לא תמיד זה ככה.

מר שמואל לרמן: לא תמיד, דני, לא תמיד.

מר דני גולדשטיין: במקרה הספציפי זה ככה.

מר שמואל לרמן: במקרה הזה זה ככה. אני ציינתי את זה.

מר דני גולדשטיין: משלמים 58 שקל לשומר, לחברת זה, שהוא מקבל 24.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר תקן מנהל מחלקת אבטחת מידע, אגף מערכות מידע ומחשוב – החלפת עובד חוץ בעובד פנים על בסיס תקציב קיים.

9. אישור תקן משרה נוספת – מענה לפניות הציבור מחלקת התנועה, אגף הנדסה – החלפת עובד חוץ בעובד פנים על בסיס תקציב קיים.

מר שמואל לרמן: הלאה. אישור תקן משרה נוספת, זה משרה נוספת, מענה לפניות הציבור מחלקת התנועה, אגף הנדסה – החלפת עובד חוץ,

מר משה בודאגה: ירד מסדר היום.

מר שמואל לרמן: ירד. תורידו. ירד. יופי.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר תקן משרה נוספת – מענה לפניות הציבור מחלקת התנועה, אגף הנדסה – החלפת עובד חוץ בעובד פנים על בסיס תקציב קיים.

10. אישור תוספת תקנים ייעודיים באגף החינוך – לשנת הלימודים תשע"ח.

מר שמואל לרמן: 10 – אישור תוספת תקנים ייעודיים באגף החינוך – לשנת הלימודים תשע"ח. אפשר פה אחד? פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר תוספת תקנים ייעודיים באגף החינוך – לשנת הלימודים תשע"ח.

11. אישור תקן קצין בטיחות במערך ההיסעים באגף החינוך.

מר שמואל לרמן: 11 – אישור תקן קצין בטיחות במערך ההיסעים באגף החינוך. פה אחד?

מר אדם קניגסברגר: רגע אחד. רגע אחד.

מר שמואל לרמן: בבקשה. 11 אנחנו. רבותי, אי אפשר לקיים דיון, לסגור את הדלת שם. מה זה, מנהלים שם דיון עם כל מיני אזרחים בחוץ?

מר אלי מוסרי: גם חברי מועצה, שמוליק, מהקואליציה ומהאופוזיציה.

מר שמואל לרמן: כן, אני לא מבין מה קורה. אדוה, את בחוץ?

ד"ר שולמית ביסמנובסקי: יש שם לובי.

מר שמואל לרמן: לובי אחרי זה. הלאה. אדם, בבקשה, אנחנו בסעיף 11, עם תקן קצין בטיחות. יש לך משהו?

מר אדם קניגסברגר: לגבי התקן הזה אין לי שום בעיה, רק אני רוצה להגיד, חבל שזה לא נעשה כבר לפני הרבה שנים, כי ועדת הביקורת טענה את זה כבר מספר פעמים.

מר שמואל לרמן: אני זוכר. אני זוכר. 11 פה אחד, אדם? זה בסדר גם לך? יופי. הלאה.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר תקן קצין בטיחות במערך ההיסעים באגף החינוך.

12. אישור העסקת מורים מעל גיל 70 בתיכון אוהל שם – יאמפולסקי לאוניד וקז'דן בטי.

<u>מר שמואל לרמן:</u> אישור העסקת מורים מעל גיל 70 בתיכון אוהל שם – יאמפולסקי לאוניד, הוא מורה להתעמלות למיטב ידיעתי,

<u>מר ליעד אילני:</u> המורה.

<u>מר שמואל לרמן:</u> <u>ה</u>מורה. וקז'דן בטי, זה משהו לתחום הרוסית נדמה לי אם אני לא טועה גם. אפשר פה אחד?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני רק אומר לך, לרמן, הוא כל כך עייף אותי, שמאז כבר 16 שנה אני לא רץ.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אם בגיל 70 רוצים להאריך סימן שהוא טוב.

<u>מר שמואל לרמן:</u> סימן שאתה מצביע בלי כוח כבר. פה אחד הכול. הלאה.

<u>החלטה:</u>

הוחלט פה אחד לאשר העסקת מורים מעל גיל 70 בתיכון אוהל שם – יאמפולסקי לאוניד וקז'דן בטי.

13. אישור העסקת מלווה הסעות (בחינוך מיוחד) מעל גיל 70 – שלמה גוזיק.

מר שמואל לרמן: 13 – אישור העסקת מלווה הסעות בחינוך מיוחד מעל גיל 70 של שלמה גוזיק. אפשר?

מר דני גולדשטיין: כן.

מר שמואל לרמן: פה אחד. יופי, רבותי.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר העסקת מלווה הסעות (בחינוך מיוחד) מעל גיל 70 – שלמה גוזיק.

14. אישור החלטות פרוטוקול (מצ"ב) ועדת תרומות מיום 20.6.2017:

בהמשך להחלטת ועדת תרומות מיום 18.4.2017 בנושא תרומה בסך 70,000 ₪ להקמת מתחם TRX בפארק הלאומי ע"ש יוסי נחום ז"ל, לאחר בדיקה מול הנהלת הפארק לבחינת צרכי הפארק הוחלט לאשר הקמת מתחם "מכון כושר הידראולי" בפארק הלאומי ע"ש יוסי נחום ז"ל (ולא פינת TRX).

מר שמואל לרמן: 14 – אישור החלטות פרוטוקול (מצ"ב) של ועדת תרומות מיום 20.6.17. פשוט יש נוהל שהיום חייבים לאשר כל תרומה, גם בהנהלה וגם במועצה, כדי לוודא שלאותו אדם אין ניגוד אינטרסים, שהוא תורם למען שכאילו יועיל לו בהמשך.

אני מקריא את ההחלטה, רק לצורך האישור שלה: בהמשך להחלטת ועדת תרומות מיום 18.4.2017 בנושא תרומה בסך 70,000 ₪ להקמת מתחם TRX בפארק הלאומי ע"ש יוסי נחום ז"ל, לאחר בדיקה מול הנהלת הפארק לבחינת צרכי הפארק הוחלט לאשר הקמת מתחם "מכון כושר

הידראולי" בפארק הלאומי ע"ש יוסי נחום ז"ל (ולא פינת TRX). אין עם זה בעיה, נכון? פה אחד. יופי.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר החלטת ועדת תרומות מיום 18.4.2017:

הוחלט לאשר הקמת מתחם "מכון כושר הידראולי" בפארק הלאומי ע"ש יוסי נחום ז"ל (ולא פינת TRX).

15. דו"ח תלת חודשי לחודשים אפריל-יוני 2017.

מר שמואל לרמן: דו"ח תלת חודשי – אם למישהו יש הערות, טוב. יש למישהו הערה? אנחנו צריכים לחזור לסעיף 7, אגב, רק תזכרו. רועי, אתה עיינת בזה בינתיים?

עו"ד רועי ברזילי: כן.

מר שמואל לרמן: אפשר? זה בסדר לך?

עו"ד רועי ברזילי: מה שאני לא מצליח להבין, יש פה מכתב,

מר שמואל לרמן: רק שניה, סעיף 15 אין הערות, נכון?

מר ישראל זינגר: לא.

מר שמואל לרמן: גמרנו את סדר היום. אנחנו חוזרים לסעיף 7, הוא הסעיף האחרון שנשאר לנו בסדר היום, בנושא של שכירות עם מכבי רמת יצחק.

החלטה:

דו"ח תלת חודשי לחודשים אפריל-יוני 2017 הונח בפני חברי מועצת העיר.

ב. נכסים - **המשך**

7. רחוב מאיר בעל הנס 14 רמת גן גוש 6186 חלקה 563

א. אישור הסכם שכירות עם עמותת "מכבי רמת יצחק" בהתאם לפסיקת בית משפט בתא"ח 29434-01-17, מיום 5.7.17

ב. אישור לביטול הסכם החכירה אשר נחתם בין העירייה לבין העמותה ביום 25.7.1988, מכוח התחייבויותיה של העמותה בחוזה הרשות מיום 1.4.1983, החל מיום סיום תקופת השכירות מכוח פסק הדין.

ג. אישור לביטול חוזה הרשות מיום 1.4.1983 משחדל לשרת את מטרות הרשות וממילא משההתחייבויות על פיו הופרו על ידי העמותה והכול בהתאם למפורט בחוות הדעת המשפטית מצ"ב הסכם שכירות, פרוטוקול והחלטת בית משפט מיום 5.7.17 וחוות דעת משפטית.

עו"ד רועי ברזילי: קראתי את המכתב של ליאור עמידור מה-18 ביולי 2017, ממש מלפני שבוע, שבו הוא מפרט בצורה מאד מאד חמורה את כל ההתנהלות שם, כמה היא רחוקה מההקצאה, את העובדה שמישהו שקשור ליו"ר העמותה, הבן שלה או משהו כזה, היה גר בנכס הזה תקופה מסוימת עם אשתו או משהו. נכס עירוני. אחר כך העירייה שוכרת מהגוף המקצה,

מר ישראל זינגר: היו הרבה טעויות.

עו"ד רועי ברזילי: היו שם אלף ואחד דברים. ואז אני רואה פרוטוקול שאמור להיות בהליך של ההוכחות, קצר מאד, של כמה שורות, ובסוף מגיעים לאיזו שהיא הסכמה שהם גם נשארים, ממשיכים להישאר בנכס תמורת איזה שהוא סכום של כסף. המכתב החמור של ליאור עמידור עומד בסתירה, על פניו, בסתירה לפרוטוקול. אני לא מצליח להבין איך אפשר היה להגיע להסכמה במסגרת הפסקה שהיתה בדיון, שהיא כל כך סותרת את אותו מכתב שיצא.

יש פה פער לא מוסבר בין רמת המוטיבציה שהעירייה גילתה בלפנות את העמותה הזאת כשהיא לא פעילה, עושה דברים חמורים, בניגוד לכללי ההקצאה, משכנת אנשים פרטיים בתוך הנכס הזה, ובסוף גם משכירה את הנכס לעירייה ועוד ועוד ועוד ועוד דברים, ובסוף הכול הוסכם בהליך של ההוכחות. הגענו כבר להוכחות וזה נסגר כתוצאה מאיזו שהיא הפסקה שהיתה באיזו שהיא פשרה שהם נשארים בנכס לעוד תקופה. אז אני חייב להבין את זה קצת יותר טוב.

גב' נורית דיין: או קיי.

מר ישראל זינגר: שניה. נורית, הסבר קצר בבקשה.

גב' נורית דיין: אז היה פה באמת הליך אבסורדי שבשנת 84 נחתם הסכם עם מכבי רמת יצחק, כאשר העירייה נתנה הקצאה של קרקע בבעלותה לפעילות של מכבי רמת יצחק, למטרת חכירה מסוימת של הפעלת חוגים של העמותה. במשך השנים העירייה הקימה שני מרכזי חוגים – אחד באולם הספורט בחזון איש ועוד אחד במרתף במרום נווה.

בעלי העמותה פנו לעירייה, העמותה נכנסה לקשיים כלכליים כשבעצם היקף החוגים פחת וההכנסות פחתו, הם פנו לרשות המקומית, עיריית רמת גן, שחתמה איתם על הסכם שכירות, וזה האבסורד, כשבעצם מטרת החכירה הסתיימה והעירייה חותמת הסכם שכירות על נכס שבעצם

בבעלותה, אבל גם בפועל יש עליו, יש שם הסכם חכירה על הנכס הזה. כי מי שבנה את הנכס זאת עמותת מכבי רמת יצחק.

ב-2015 הסתיים הסכם השכירות שנחתם ב-2005 ואני בחנתי את הנושא הזה וראיתי שאין מקום לשלם לעמותה שבעצם לא פעילה, שרשם העמותות כבר מספר פעמים דיווח על ניהול לא תקין שלה, אבל עדיין קיימת, ולשלם דמי שכירות בעצם על פעילות עירונית של חוגים בקומה שניה וגן ילדים בקומת הקרקע. הודעתי להם במכתב שאנחנו מפסיקים את ההתקשרות החוזית ואנחנו מחזירים את הנכס, שאנחנו במילא כבר תופסים בו חזקה, ואז הם פנו לבית המשפט בתביעת פינוי.

השופט בעצם ראה לנגד עיניו קרקע, שאמנם בבעלות עירייה, אבל מוחכר, יתרת תקופת החכירה היא עד 2040, משהו כזה, לעוד תקופה לא קצרה. מצד שני, הוא ראה שהעירייה בעצם נמצאת בנכס שמוחכר לגורם אחר ללא שום הסכם. ואז הוא ניסה לגשר בין הצדדים.

כמובן שאם היתה אלטרנטיבה לקיים פעילות של גן ילדים בנכס אחר היינו יוצאים ואז הם היו מחויבים בעצמם להפעיל חוגים, שהיום אין להם את האפשרות לנהל אותם, כי מדובר כבר באנשים, בעמותה שהיא כמעט לא פעילה. אבל מאחר ואין חלופה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> מי שייסד את מכבי רמת יצחק, זאב ברמץ,

<u>גב' נורית דיין:</u> נכון.

<u>מר ישראל זינגר:</u> הוא נפטר, ויש שם היסטוריה. זאת אומרת, השופט בעצם, לאור המצב האבסורדי שנוצר בעבר הדי רחוק, ראה לנכון כנראה להציע מעין פשרה כזאת שלפחות,

<u>גב' נורית דיין:</u> רק בגלל שמדובר בגן ילדים, כי אם זה היה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> ברור.

<u>גב' נורית דיין:</u> ואין אופציה אחרת. אנחנו הסכמנו להאריך את זה בהסכם הפשרה לשנתיים, במקביל פניתי עכשיו לרשם העמותות כדי

לנסות לראות איך סוגרים את העמותה הזאת. ובכל מקרה, אנחנו גם מתכוונים לפנות לבית המשפט לביטול החכירה, שזה גם משהו שצריך להיעשות על ידינו.

ולכן, שלושת הסעיפים האלה מדברים על אותו הליך העכשווי והעתידי. אז אחד זה לאשר את הסכם הפשרה ואת הסכם השכירות שנולד מהסכם הפשרה בבית המשפט. לאשר את ביטול הסכם החכירה שנחתם בין העירייה ב-88. ולבטל גם את חוזה הרשות שנחתם ב-2003 שבעקבותיו נולדה כל ההתנהלות הזאת.

מר ישראל זינגר: אני חושב, רועי, יש פה כנראה פלונטר גדול, לא אנחנו יצרנו אותו, ניסינו להתיר אותו. בוא נכבד את החלטת בית המשפט שכנראה שימש כאיזה מעין,

עו"ד רועי ברזילי: פשרה.

מר ישראל זינגר: לא, לא, נכון, אבל את ההמלצה שלו, כנראה שזה,

עו"ד רועי ברזילי: אבל למה לא כרכו את הביטול של הסכם החכירה ביחד עם הפשרה הזאת?

גב' נורית דיין: אין דרך. זה בית דין לפינוי מושכר, אדון עו"ד רועי ברזילי.

עו"ד רועי ברזילי: אהה, לפינוי מושכר?

מר ישראל זינגר: כן. טוב, אז האם אפשר פה אחד, חברים?

מר אדם קניגסברגר: אפשר להעיר הערה לסדר?

מר ישראל זינגר: בבקשה. כן.

מר אדם קניגסברגר: לדאבוני, בישיבות של ועדת נכסים נמצא רק היו"ר ואנוכי. החומר מגיע אלינו בזמן הישיבה. כלומר, אנחנו מקבלים את הסעיפים, אבל לא מקבלים איך ללמוד את החומר.

ולכן ההחלטות לפעמים הן לא לאחר בדיקה. ביקשתי כבר לא פעם וזה נכתב בפרוטוקול מספר פעמים, שהחומר יגיע לפחות שבוע קודם, כדי שנוכל לעיין בכל החוזים. דבר שני – לא יכול להיות מצב כזה שראש העיר או מי שממונה על הנושא הזה של הוועדות לא יבדוק את הנוכחות של החברים.

מר ישראל זינגר: ברור.

מר אדם קניגסברגר: רגע. בשביל זה נוצר תקנון, שאם מישהו לא מגיע 3-4 פעמים, אני לא יודע כמה אתם רוצים, אז שיעזוב את הוועדה. אני חושב שזה לא הוגן שנגיד אני ודוד מנחם יושבים לבד.

גב' נורית דיין: גם שלום לוי מגיע לפעמים.

מר אדם קניגסברגר: הוא הגיע פעם,

מר ישראל זינגר: ההערה של אדם, שתי ההערות במקומן. להגיש להם חומר שיוכלו לראות, ואז חלק גדול מהשאלות תמנענה. לגבי נוכחות בישיבות, פה אין כמעט הבדל, אפשר להגיד לצערי, הכול זה אותו דבר בין מי יושב, קואליציה או אופוזיציה, צריך להקפיד יותר ולהזהיר ולשלוח לאנשים.

מר אדם קניגסברגר: לא, זה התפקיד שלך להנחות את חברי הקואליציה שיגיעו.

מר ישראל זינגר: לא רק, סליחה, זה לא רק. הסתכלתי בחיסורים בכל הוועדות ויש פה, איך אומרים, אחדות (במירכאות) לא טובה, לא לגביך, אבל יש. האם אפשר פה אחד? תקרא את שלושת הסעיפים.

מר שמואל לרמן: אנחנו עוברים סעיף סעיף. צריך לאשר אותם אחד אחד.

א'. אישור הסכם שכירות עם עמותת "מכבי רמת יצחק" בהתאם לפסיקת בית משפט בתא"ח 29434-01-17, מיום 5.7.17 – אפשר פה אחד?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר שמואל לרמן: פה אחד.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר הסכם שכירות עם עמותת "מכבי רמת יצחק" בהתאם לפסיקת בית משפט בתא"ח 29434-01-17, מיום 5.7.17.

מר שמואל לרמן: ב', אישור לביטול הסכם החכירה אשר נחתם בין העירייה לבין העמותה ביום 25.7.1988, מכוח התחייבויותיה של העמותה בחוזה הרשות מיום 1.4.1983, החל מיום סיום תקופת השכירות מכוח פסק הדין. פה אחד? פה אחד. יופי.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר ביטול הסכם החכירה אשר נחתם בין העירייה לבין העמותה ביום 25.7.1988, מכוח התחייבויותיה של העמותה בחוזה הרשות מיום 1.4.1983, החל מיום סיום תקופת השכירות מכוח פסק הדין.

מר שמואל לרמן: סעיף אחרון – אישור לביטול חוזה הרשות מיום 1.4.1983 משחדל לשרת את מטרות הרשות וממילא משההתחייבויות

על פיו הופרו על ידי העמותה והכול בהתאם למפורט בחוות הדעת המשפטית – פה אחד? אתה רוצה על הסעיף הזה?

מר אלי מוסרי: לא, לא, בכלל. משפט אחד. תראה איזה יופי עבר הסעיף הקודם ונורית דיין דיברה ורועי ברזילי דיבר,

מר שמואל לרמן: רק תן לי לגמור את ההצבעה. אני בהצבעה.

מר אלי מוסרי: אתה בהצבעה עכשיו? אהה, סליחה.

מר שמואל לרמן: ג', קראתי את הסעיף, אפשר פה אחד? פה אחד. יופי.

החלטה:

הוחלט פה אחד לאשר ביטול חוזה הרשות מיום 1.4.1983 משחדל לשרת את מטרות הרשות וממילא משההתחייבויות על פיו הופרו על ידי העמותה והכול בהתאם למפורט בחוות הדעת המשפטית.

מר שמואל לרמן: עכשיו רק דקה, גמרנו היום את כל הסעיפים.

מר ישראל זינגר: תן לו את ההערה.

מר שמואל לרמן: אל תדאג, אני לא אסיים עד שאני אתן לך. השעה 9 בערב, כולם הביעו את דעתם, יישר כוח לכולם. זה קודם כל, אין בכלל דיון על המשך הישיבה, הלוואי ככה תמיד.

מר אלי מוסרי: רק הערה אחת. היה פה סעיף מאד מורכב, נורית דיין מנהל הנכסים דיברה ורועי ברזילי דיבר, ואפשר לדבר גם בתרבות, לא צריכים לצעוק אחד על השני. רגע, רגע, ואז אני מבקש, אולי

נורית דיין תחזור מהדברים שאמרה על רועי ורועי יחזור מהדברים האישיים שאמר על נורית ובא על מקומו בשלום.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אפשר?

<u>מר שמואל לרמן:</u> רק שנהיה בשלום.

<u>מר אלי מוסרי:</u> נורית, את בעד? כן. יופי. ורועי? גם כן.

<u>מר שמואל לרמן:</u> יאללה, יש שלום.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> רגע, ישראל, אתה לא רוצה להחזיר את המרגנית?

<u>מר שמואל לרמן:</u> הישיבה הסתיימה, רבותי, 21:05. תודה רבה לכולם. יש מליאה.

_____	_____
מר שמואל לרמן	**מר משה בודאגה**
יו"ר מועצת העיר	**מנכ"ל העירייה**